

Debattartikel från Kulturdepartementet

"Nu stärks rättigheter för Sveriges minoriteter"

Publicerad 03 januari 2019

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke. SvD Debatt, 1 januari 2019. Från den 1 januari träder ny lagstiftning i kraft som tar fasta på de rättigheter som våra nationella minoriteter har. Bland annat stärks rätten till det egna språket, skriver kulturminister Alice Bah Kuhnke (MP).

Berättelsen om våra nationella minoriteter och vårt urfolk, är berättelsen om Sverige. Samer, romer, judar, sverigefinnar och tornedalingar har funnits och levt här långt innan staten Sverige bildades. Deras berättelse vittnar om Europas judiska historia, om de resande folken men också statens relationer och samspel med Sápmi, Tornedalen och Finland.

Det har alltid varit så, att i Sverige möts människor med olika språk, historia och kultur. Det är lätt att tro att det är en modern företeelse, eftersom många människor under de senaste decennierna har sökt skydd här, från krig och förföljelser. Andra har kommit hit som arbetskraft och satt tydlig prägel på vårt land. Men den mångfald som finns i Sverige har en djupare och längre historia.

Sverige har förbundit sig att säkra de nationella minoriteternas rättigheter. Under de senaste fyra åren har regeringen och jag som kultur- och demokratiminister arbetat med att leva upp till det som många anser vara en självklarhet, men som också ingår i av Sverige undertecknade konventioner. Tidigt under den förra mandatperioden samtalade jag med representanter för våra nationella minoriteter och vårt urfolk, som krävde en skarpare lagstiftning för att staten ska leva upp till det vi utlovat i FN och Europarådet. Det finns de som har behövt övertygas. Det lyckades och den 1 januari 2019 går ett långsiktigt och mödosamt arbete i mål när den nya

lagstiftningen träder i kraft.

Från idag, den 1 januari, gäller att:

- Samtliga kommuner och landsting i vårt land ska anta mål och riktlinjer för sitt minoritetspolitiska arbete.
- Rätten till förskola och äldreomsorg på minoritetsspråk stärks, så att tiden som bedrivs på minoritetsspråk blir en större del av hela verksamheten.
- Vårdnadshavare ska tillfrågas om man vill ha förskola på minoritetsspråk, så att fler får chansen att ta del av verksamheten.
- Äldreomsorgen ska bättre möjliggöra för äldre att upprätthålla sin kulturella identitet.
- Möjligheterna till äldreomsorg på romani chib och jiddisch stärks.

Den 1 februari träder också ett antal nya kommuner in i det förhöjda ansvaret som det innebär att vara en så kallad förvaltningskommun. Laxå och Kramfors kommuner åtar sig ett större ansvar för den sverigefinska minoriteten. Vindelns, Örnköldsviks och Stockholms kommuner samt Stockholms läns landsting åtar sig ett större ansvar för den samiska minoriteten. Stockholms kommun och Stockholms läns landsting åtar sig även ett större ansvar för meänkieli.

I dessa kommuner och landsting ska de nationella minoriteterna kunna använda sitt språk i kontakt med myndigheter. Förvaltningsmyndigheter ska se till att det finns personal som behärskar språket eller språken. Kommunen ska också kunna erbjuda förskola och äldreomsorg på minoritetsspråken. Genom statligt stöd så kan kommunerna stärka denna verksamhet.

De förändringar som nu genomförs, kommer inte göra hela skillnaden, men det blir ytterligare bitar i det pussel som vi lägger. Det hade inte varit möjligt utan att de nationella minoriteterna och urfolket självt krävt och arbetat hårt för förändring. Nu inleds det väsentliga arbetet att se till att förändringarna får effekt.

De nationella minoriteternas rättigheter är mänskliga rättigheter. Arbetet med att säkra efterlevnaden av dessa vilar aldrig.

Alice Bah Kuhnke (MP)
kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

"Demokratin måste fortsätta att vinnas"

Publicerad 17 december 2018

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke och Peter Öhrn. SvD Debatt, 17 december 2018. Vi är övertygade om att vi kan lära av historien, när vi blickar tillbaka på det beslut som för 100 år sedan banade väg för kvinnlig rösträtt. Kanske är vi mitt i ett psykologiskt ögonblick även i vår tid. Vi måste vinna demokratin för dem som står utanför den i dag, skriver Alice Bah Kuhnke och Peter Örn.

"Kraften att hålla ut, den kommer, när man börjar känna sig solidarisk med sitt kön, så att dess smärta blir ens egen smärta, dess förnedring ens egen förnedring."

Så skrev rösträttskampen Elin Wägnér i sin roman Pennskaftet från 1910. Efter en uthållig mobilisering i folkrörelser och särskilt kvinnorörelsen, fattades två principbeslut i riksdagen den 17 december 1918. Besluten gick ut på att kvinnor skulle ha rösträtt i val till kommun och landsting våren 1919, och att grundlagsändringar skulle genomföras så att kvinnlig rösträtt i riksdagsvalet gällde från 1921. Det har idag gått 100 år sedan dessa beslut. De ledde till demokratin genombrott i Sverige.

Detta är en dag att minnas den kamp som bedrevs av de som var fyllda av mod och som inte gav upp, trots massivt motstånd. Vilket gav oss grunden till det Sverige vi är idag.

Sverige för 100 år sedan var på många sätt annorlunda än Sverige idag. Den svenska demokratin har under de hundra år som gått gradvis blivit starkare. Besluten från 1918 var inte slutpunkten i utvecklingen av vår demokrati. Senare under 1900-talet tog man bort begränsningar i rösträtten för

omyndigförklarade, fängelseinterner, människor som var försörjda eller omhändertagna av fattigvården och personer med vissa funktionsnedsättningar. På grund av de kriterier som staten satt upp, till exempel fast bostadsadress, saknade många samer och romer också möjlighet att rösta långt efter besluten 1918.

Kampen om vem som ska inkluderas i demokratin har alltså fortsatt. Vår historia visar att demokratin inte är statisk. Den är under ständig utveckling och varje generation ställer sina frågor, kräver sina reformer.

Idag står den svenska demokratin stark på många sätt. Vi har ett högt valdeltagande och en hög tillit till våra medmänniskor, till demokratin institutioner och till medierna. Demokratins förankring är en självklarhet för många av oss. Samtidigt finns det flera utmaningar.

Det finns ett demokratiskt utanförskap där alltför många varken deltar eller känner sig delaktiga. Det finns till exempel skillnader i valdeltagandet. I det valdistrikt i Sverige som hade allra lägst valdeltagande i riksdagsvalet 2014 röstade 48 procent jämfört med 95 procent i distriktet med högst deltagande. En av fem bedömer att de saknar förmåga att delta i politiken.

Det offentliga debattklimatet har blivit allt hårdare. Ett öppet och ständigt pågående menings- och kunskapsutbyte syresätter demokratin med idéer och perspektiv. Samtidigt har desinformation, propaganda och näthat en negativ inverkan på samhällsdebatten. Ungefär var fjärde journalist och förtroendevald utsattes för trakasserier, hot eller våld under 2016. Även enskilda personer utsätts. Bland personer som uttrycker åsikter i samhällsfrågor minst en gång i veckan på sociala medier beskriver 36 procent att de utsatts för trakasserier, hot eller våld.

Antidemokratiska aktörer blir allt mer synliga och utmanar demokratin. Dessa aktörer har ofta ett intresse av att skapa misstro och att ställa grupper mot varandra, och de håller på att bygga upp ett betydande skrämselkapital.

Dessa utmaningar måste vi möta tillsammans.

Vi är övertygade om att vi kan lära av historien. Rösträttsreformen kom till stånd genom en intensiv mobilisering, men också mot bakgrund av en orolig omvärld präglad av första världskrigets slutskede och omvälvande samhällsförändringar. Vid förra sekelskiftet ställdes stad mot land, jordbruk mot industri, höger mot vänster och demokratiska reformer mot revolutionärt våld. Sverige lyckades ta tillvara på det som dåvarande statsminister Nils

Edén kallade det "psykologiska ögonblicket".

Kanske är vi mitt i ett psykologiskt ögonblick även i vår tid. Vi måste vinna demokratin för de som står utanför den idag. Var och en ska ha möjlighet att vara med och påverka. Var och en ska kunna delta i debatten, utan rädsla för hot eller hat. Var och en ska vara förvissad om att demokratin inte ger vika för antidemokratiska krafter. Vår demokrati ska främjas, förankras och försvaras.

Regeringen beslutade under förra mandatperioden om en kommitté som ska genomföra insatser för att utveckla och stärka demokratin på kort och lång sikt, och inom ramen för det arbetet också uppmärksamma att den svenska demokratin fyller 100 år. Arbetet inleddes i somras, och kommer pågå över år 2021 när vi kan fira demokratins genombrott då kvinnor fick möjlighet att rösta i allmänna val första gången.

Kommittén ska arbeta tillsammans med en bredd av aktörer i hela landet, till exempel skolan, civila samhället, näringsliv, myndigheter och kommuner. Tillsammans med andra initiativ som pågår och planeras runt om i landet ska demokratin få det uppmärksammande den förtjänar.

Det är vi skyldiga Elin Wägner och alla andra som genom historien har kämpat för de möjligheter vi har idag.

Alice Bah Kuhnke (MP)
kultur- och demokratiminister

Peter Örn
ordförande i kommittén Demokrati 100 år – samling för en stark demokrati

Debattartikel från Kulturdepartementet, Utrikesdepartementet

Kampen för mänskliga rättigheter viktigare än på länge

Publicerad 10 december 2018

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke och Margot Wallström Göteborgs-Posten, 9 december 2018. När mörkret åter syns på horisonten, och nittonhundratalets fasor ekar i vår tid, måste vi behålla vårt fokus. Vårt arbete måste fortsätta, för att alla människor en dag ska kunna leva sina liv i fred och frihet, med respekt gentemot sin nästa och utan förföljelse eller diskriminering, skriver Alice Bah Kuhnke (MP) och Margot Wallström (S).

I dagarna ägnar vi en tanke åt den fantastiska Eleanor Roosevelt. Kvinnan som bara några år efter att andra världskriget fått ett slut, lyckades samla världens länder bakom en helt unik förklaring. En global moralisk förpliktelse som slår fast att alla människor har rätt till liv i fred och frihet. Att ingen får diskrimineras på grunder såsom exempelvis kön, ras eller religion. Genom hårt arbete kunde FN:s generalförsamling i Paris den 10 december 1948 anta den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. De gäller inte bara stater, utan som Eleanor Roosevelt själv uttryckte det, också den lilla världen, den mellanmänskliga, på arbetsplatser och i familjen.

Grunden för fred och hållbar utveckling

De mänskliga rättigheterna är i dag en central del av folkrätten. De lägger grunden för upprätthållandet av fred, säkerhet och en hållbar utveckling i alla dess dimensioner. De är en global överenskommelse om människovärdets okränkbarhet. De utgör ett löfte till kommande

generationer om att nittonhundratalets dyrköpta lärdomar inte är förgäves.

I morgon har det gått 70 år sedan detta för mänskligheten så centrala beslut. Det påkallar reflektion kring läget för de mänskliga rättigheterna, i Sverige och runtom i världen. Vi möts av en dyster bild. I början av 2000-talet såg vi en stagnation i många länder, denna har nu på många håll bytts mot tillbakagång. Våra mänskliga rättigheter utmanas allt mer. Grundläggande civila och politiska rättigheter kringskärs; det oberoende civila samhället får ett krympande utrymme. Yttrandefriheten begränsas, journalister och meningsmotståndare tystas och fångslas. Försvarare av de mänskliga rättigheterna förföljs eller mördas. Mycket av denna utveckling syns också i de landrapporter om mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer som UD årligen uppdaterar. Även inom EU finns växande hot och därför är det avgörande att Sverige har en tydlig röst för de mänskliga rättigheterna som en förutsättning i unionens grundläggande värderingar. Samtidigt är den politiska polariseringen på många håll större än på länge. Världssamfundet borde stå enat och stå upp för rättvisan och mot övergrepp på de mänskliga rättigheterna, men lyckas inte.

Tydlig röst i världen

Sverige är en viktig röst i världen, vi är en tydlig kraft för att säkerställa respekten för mänskliga rättigheter och att öka säkerheten för dem som försvarar de mänskliga rättigheterna ofta med risk för eget liv. Vi tänker inte minst på den svenska FN-arbetaren Zaida Catalán och hennes amerikanska kollega Michael Sharp, som mördades i Kongo mitt i deras gärning för mänskliga rättigheter. Det finns en bred partipolitisk enighet om att Sverige ska stå på de utsattas sida och vara en klar och tydlig röst i världen.

Vi behöver också göra mer här hemma. Regering och riksdag har ställt sig bakom att Sverige ska säkerställa full respekt för våra internationella åtaganden om mänskliga rättigheter. Det kräver att vi fortsätter ta steg, vilket vi också rekommenderas göra av bland annat FN och Europarådet, för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna för den enskilde individen och genom åtgärder som når alla. Så sent som 2017 ställde sig ett nära enhälligt konstitutionsutskott i riksdagen bakom att Sverige bör sträva efter att ha en oberoende institution för mänskliga rättigheter, enligt Parisprinciperna. En sådan institution ska kunna granska vad staten gör och föreslå vad staten borde göra, för att leva upp till vårt mål.

Ta mänskliga rättigheter på allvar

Vi lever i en tid som mer än någonsin kräver att de internationella överenskommelserna och normerna om mänskliga rättigheter tas på största allvar. Dessa antogs inte för de enkla åren, då fred och mellanmänsklig förståelse kunde tas för given. Tvärtom skrevs de för att vägleda oss i tider då förmågan att se varandra som en del av samma mänsklighet riskerar att svikta. När arbetet med FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna påbörjades ansågs det vara ett omöjligt uppdrag. När förklaringen var antagen ansågs det omöjligt att göra om det.

När mörkret åter syns på horisonten, och nittonhundratalets fasor ekar i vår tid, måste vi behålla vårt fokus. Vårt arbete måste fortsätta, för att alla människor en dag ska kunna leva sina liv i fred och frihet, med respekt gentemot sin nästa och utan förföljelse eller diskriminering. Vi kan inte lyckas utan de modiga människor som varje dag påminner om och kämpar för människolivets okränkbarhet, de universella rättigheter som vi har just för att vi är människor. Vi bör tillsammans säkra att de mänskliga rättigheterna inte tappar i värde, utan tvärtom stärks och ökar i betydelse för världens utveckling. I det lilla och i det stora.

Alice Bah Kuhnke (MP)
kultur- och demokratiminister

Margot Wallström (S)
utrikesminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

Bah Kuhnke: Så försvarar vi demokratin

Publicerad 21 juni 2018

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke. Svenska Dagbladet Debatt, 20 juni 2018. Vår demokrati är väl rustad samtidigt som det finns utmaningar. Nu lägger vi grunden för ytterligare 100 år av demokrati i Sverige – en stark och inkluderande sådan som är till för alla, skriver Alice Bah Kuhnke (MP).

Det har nu gått över hundra år sedan pionjärer som Anna Whitlock, Elin Wägner, Selma Lagerlöf och många andra tog kampen för en allmän och lika rösträtt. De ansåg att en demokrati måste vara jämlik för att vara legitim. År 1921 fick kvinnor, äntligen, för första gången rösta i allmänna val i Sverige.

Den svenska demokratin står på en stabil grund, eftersom de grundläggande fri- och rättigheterna är väl förankrade. Intresset för politik är stort och valdeltagandet är internationellt sett högt. Vi har ett stort och starkt engagemang i föreningslivet. Våra institutioner är i en internationell jämförelse rättssäkra och våra medier är starka och oberoende. Tilliten till demokratiska institutioner och mellan människor är stor.

Globalt ser vi dock en tillbakagång för demokrati och även i vårt närområde kan vi konstatera hur den öppna demokratin möter svårigheter. Ekonomisk globalisering, internationell migration och klimatförändringar är exempel på frågor som ökar behoven av mellanstatligt beslutsfattande. Digitaliseringen ger nya möjligheter till demokratiska samtal, men medför också nya risker. Detta sammantaget betyder att vår demokrati är väl rustad samtidigt som det finns utmaningar. Av dessa anledningar gör vi därför en kraftsamling i vårt arbete och presenterar nu en strategi för att främja, förankra och försvara vår demokrati.

Demokratin måste främjas – fler ska vara delaktiga i demokratin. Det finns ett demokratiskt utanförskap där alltför många varken deltar eller känner sig delaktiga. Det finns skillnader i valdeltagandet. I det valdistrikt i Sverige som hade allra lägst valdeltagande i riksdagsvalet 2014 röstade 48 procent jämfört med 95 procent i distriktet med högst deltagande.

- Regeringen satsar 50 miljoner kronor på att öka valdeltagandet i valen 2018. Riktade informationsinsatser mot målgrupper som röstar i mindre utsträckning genomförs och skolval arrangeras i ett stort antal skolor.
- En stor satsning genomförs för att öka delaktigheten i socioekonomiskt utsatta områden. Regeringen satsar 53 miljoner i år till verksamheter som bland annat bidrar till demokratisk delaktighet och 425 miljoner till kommuner med socioekonomiska utmaningar.
- Regeringen beviljar ytterligare 1,8 miljoner till Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) för att arbeta med att stärka kompetensen i kommunerna om medborgardialoger i frågor där det finns starka åsiktsmotsättningar hos kommunens invånare. 167 kommuner har hittills deltagit i arbetet.
- Delegationen mot segregation får i uppdrag att genomföra en undersökning av demokratisk delaktighet i områden med socioekonomiska utmaningar.

Demokratin måste förankras – fler ska ha kunskap om demokratin. Medveten desinformation, propaganda och näthat har en negativ inverkan på samhällsdebatten. Ungefär var fjärde journalist och förtroendevald utsattes för trakasserier, hot eller våld under 2016. Bland personer som uttrycker åsikter i samhällsfrågor minst en gång i veckan på sociala medier beskriver 36 procent att de utsatts för trakasserier, hot eller våld.

- Regeringen har under mandatperioden beslutat om en nationell digitaliseringsstrategi för skolan med fokus på källkritiska förmågor. Lärarnas kompetensutveckling i demokratifrågor stärks och lagstiftningen om politisk information i skolan förtydligas.
- Skolverket har också publicerat ett stöd till lärarna för att möta kontroversiella frågor i klassrummet. Kunskapen om digitala miljöers betydelse för demokratin och arbetet med medie- och informationskunnighet stärks.
- Ett intensivt arbete bedrivs för att skydda och stötta förtroendevalda, journalister, konstnärer och opinionsbildare. Det tas fram mer kunskap om hur problemen ser ut, stödfunktioner utvecklas på flera håll och rättsväsendets arbete och lagstiftningen förstärks. Till exempel får Medieinstitutet Fojo vid Linnéuniversitet nu ett förstärkt uppdrag för att

stärka arbete att stödja journalister som utsätts för hat och hot.

Demokratin måste försvaras – fler ska stå upp för demokratin.

Antidemokratiska aktörer blir allt mer synliga och utmanar demokratin.

Dessa aktörer har ofta ett intresse av att skapa misstro och att ställa grupper mot varandra.

- Regeringen har tagit ett samlat grepp mot olika former av rasism och hatbrott genom en nationell plan mot rasism och genom en stor utbildningsinsats riktad mot landets skolor och förstärkta uppdrag till Polismyndigheten.
- Regeringen ger i uppdrag till Forum för levande historia att stärka demokratins motståndskraft och sprida kunskap om faran när demokratin urholkas.
- Regeringen ger uppdrag till Brottsförebyggande rådet att kartlägga hot, våld och trakasserier mot politiskt förtroendevalda under valåret 2018.
- Regeringen presenterade tidigare i veckan flera insatser för att bekämpa hot mot demokratin och stärka skyddet för centrala samhällsfunktioner, både lagstiftning och åtgärder inom rättsväsendet.

Regeringen utser också kommittén Demokratin 100 år – samling för en stark demokrati som kommer att ledas av Peter Örn. Kommittén får i uppdrag att engagera hela det svenska samhället – förtroendevalda, engagerade i civila samhället, forskare och studenter, företagare och medborgare i Sverige – om hur vi ska högtidlighålla demokratins hundra år. De ska också presentera förslag för vad vi mer behöver göra framöver för att fortsätta främja, förankra och försvara vår demokrati.

Genom att tillsammans arbeta för ett Sverige som håller ihop, där demokratin fortsätter stå starkt, så tar vi ansvar för de som banat väg före oss, för oss alla som lever här idag och för de som kommer leva i vårt land i framtiden. Nu lägger vi grunden för ytterligare 100 år av demokrati i Sverige – en stark och inkluderande demokrati som är till för alla.

Alice Bah Kuhnke

kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet, Socialdepartementet

"Att byta juridiskt kön ska bli snabbt och enkelt"

Publicerad 21 maj 2018

Svenska Dagbladet Debatt, 18 maj 2018 Debattartikel av Annika Strandhäll och Alice Bah Kuhnke. Sverige borde vara ett land i framkant när det gäller transpersoners rättigheter. Regeringen presenterar därför nu inriktningen för en modern könstillhörighetslagstiftning, skriver socialminister Annika Strandhäll (S) och kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke (MP).

Genom historien har hbtq-personer – homosexuella, bisexuella, transpersoner och queera – varit stigmatiserade, diskriminerade och tvingats till ett liv i tystnad. Den allmänna opinionen har förändrats till det bättre, mycket tack vare starka folkrörelser och organisationer som RFSL, RFSL Ungdom och transföreningen FPES. Samtidigt har beslutsfattare lagt grunden för en lång rad reformer som ökat hbtq-personers möjligheter att leva sitt liv i frihet. Förändringsarbetet har ibland gått för långsamt, men de senaste 25 åren har mycket förändrats till det bättre. Det arbetet är inte klart – livsvillkoren för hbtq-personer ska fortsätta förbättras. Vi vill ge transpersoner mer makt över sina liv, sina kroppar och sin identitet.

I Sverige infördes 1972 en av världens första lagar gällande transpersoners situation som avgjorde vilka kriterier som skulle uppfyllas för att man skulle få genomgå en medicinsk könskorrigering genom vård och behandling, och slutligen få ett nytt så kallat juridiskt kön i folkbokföringen. Denna lagstiftning har förändrats på en viktig punkt, sedan 2013 ställs inte längre krav på sterilisering. Detta krav var ett mycket långtgående och allvarligt ingrepp som regeringen tar avstånd ifrån. Sedan den 1 maj finns det

möjlighet för personer som drabbats av detta krav att ansöka om ersättning från staten.

I övrigt har lagen i stort legat fast i över femtio år. Andra länder har sprungit om Sverige med en mer modern lagstiftning. Länder som Argentina, Belgien, Norge och Malta har på senare år infört ny lagstiftning med individen i centrum. Det är hög tid för Sverige att följa efter. Sverige borde vara ett land i framkant när det gäller transpersoners rättigheter.

Regeringen kan nu presentera inriktningen för en modern könstillhörighetslagstiftning. En lagstiftning Sverige redan borde ha på plats. De förändringar vi vill få till är att:

- Nuvarande könstillhörighetslag ska upphävas och ersättas av två nya lagar: en lag om ändring av könet i folkbokföringen – den juridiska processen, och en lag om kirurgiska ingrepp i könsorganen – den medicinska processen.
- Den nya lagen ska ta sin utgångspunkt i den enskildes självidentifikation. Det är bara den enskilde själv som kan veta hur hen identifierar sig. Med detta perspektiv stärks transpersoners egenmakt i en många gånger livsavgörande process.
- Medicinsk behandling skiljs från juridiskt byte av kön. Ingen ska längre tvingas genomgå medicinska ingrepp som man själv inte vill genomgå. Samtidigt ska alla som vill ha vård och behandling få det. Att byta juridiskt kön ska bli en snabb och enkel process som i regel inte kräver kontakt med vården.
- Ungas situation stärks. Vi vill göra processen enklare för den som tidigt inser att den inte är född i rätt kropp. De ska inte behöva vänta orimligt länge.

Den nya lagstiftningen blir mer modern och utgår ifrån de mänskliga rättigheterna. Regeringen skickar nu förslagen till de två nya lagarna för synpunkter på remiss och planerar att återkomma med skarpa lagförslag så snart som möjligt.

Transpersoner är en av de grupper som mår sämst i vårt samhälle. Enligt en rapport från Folkhälsomyndigheten (2015) uppger var tredje transperson att den någon gång försökt ta sitt liv. Situationen är särskilt svår för unga transpersoner, bland de som är yngre än 30 år har över 30 procent allvarligt övervägt att ta sitt liv vid mer än ett tillfälle det senaste året. Det är alarmerande siffror som vi aldrig kan acceptera.

Många uppger att den långa väntan är en av anledningarna till att transpersoner mår dåligt. Vi vet att de förslag vi nu lägger fram är efterlängtrade och att väntan har varit allt för lång. Tyvärr har arbetet gått långsammare än vad vi trott. Det har inte handlat om bristen på vilja, men det berör många komplicerade frågeställningar som trots flera utredningar inte lett till tillräckligt bra underlag. Det kan låta som en byråkratisk undanflykt – det är det inte. Vi är glada att vi nu äntligen kan presentera inriktningen för en modern konstllhörighetslagstiftning.

För oss är det självklart att alla i Sverige ska kunna ha samma frihet, oavsett vem du är, hur du identifierar dig eller väljer att leva ditt liv. Modernisering av konstllhörighetslagen är ett viktigt steg i rätt riktning för att fler ska kunna ha makt att bestämma över sina egna liv och sina egna kroppar.

Annika Strandhäll (S) socialminister

Alice Bah Kuhnke (MP) kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

Bah Kuhnke: Så satsar vi för att stärka kulturskolan

Publicerad 04 april 2018

Svenska Dagbladet Debatt, 4 april 2018 Debattartikel av Alice Bah Kuhnke. För första gången någonsin kan vi nu presentera en sammanhållen politik för kulturskolan, skriver kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke.

Vi är många i vårt land som kan berätta om hur den kommunala kulturskolan gjort stor skillnad i våra liv. Om hur vi fick chansen att börja skapa, hur kreativiteten och lusten till lärande väcktes till liv och hur ett livslångt intresse för konst, musik och kultur slog rot och har följt oss genom livet.

Ofta tillskrivs kulturskolan en avgörande roll i den framgångsrika svenska musikexporten. Många framgångsrika musikskapare vittnar om hur kulturskolan öppnade dörren till musicerandet. Inte sällan är det personer som inte hade musikaliskt aktiva föräldrar som har kulturskolan att tacka för det som kom att bli ett livslångt intresse och en framgångsrik karriär.

Förutsättningarna för att fler barn i Sverige ska få testa sina vingar, utmana sin nyfikenhet, stå på en scen, spela ett instrument, fotografera, programmera och måla behöver bli ännu bättre. Det kan, om vi vill och är beredda att prioritera, vara lika naturligt att spela teater som att spela fotboll. Ur kulturskolan växer framtidens artister, skådespelare, dansare, filmare och andra konstnärliga utövare. Men också många andra som inte alls väljer konstnärliga yrken senare i livet utan går helt andra banor, förhoppningsvis med en positiv erfarenhet i bagaget.

I dag finns dock stora skillnader i tillgång till, och deltagande i, kulturskolans verksamhet beroende på var i landet man bor och vilka föräldrar man har. Det är främst barn med socioekonomisk gynnsam bakgrund som hittar till kulturskolan. Tillgängligheten är sämre på landsbygden än i städerna. Barn

med funktionsvariationer har det extra tufft. Allt detta kan vi förändra. Regeringen föreslår därför att kommunerna ska få bättre stöd i sitt arbete med kulturskolan.

Vi har sedan 2016 satsat 100 miljoner per år till kulturskolan. Pengar som kommuner kan söka för att kunna utveckla just sin kulturskoleverksamhet utifrån just sina förutsättningar. Nu gör vi stödet mer flexibelt så att det kan användas ännu bättre utifrån kommunernas olika behov. I någon kommun vill man kanske satsa på att nå nya målgrupper, i en annan vill man bygga ut verksamheten i mindre samhällen, i en tredje vill man utveckla filmundervisning eller kurser i ett nytt instrument, i en fjärde vill man satsa på insatser för unga med funktionsvariationer.

Dessutom inrättar vi ett nationellt kulturskolecenter i Kulturrådet. Förutom att handlägga ansökningarna från kommunerna och fördela stöd så kommer centret att följa och sprida forskning, identifiera utbildnings- och utvecklingsbehov och främja samverkan mellan kommuner.

Pengar och kunskap är inte allt som behövs. Kärnan i kulturskolan är lärarna, därför satsar vi 25 miljoner kronor i år och 40 miljoner per år därefter, i satsningen Kulturskoleklivet, för att säkra kompetensförsörjningen i kulturskolan. Inom några år väntar stora pensionsavgångar samtidigt som kulturskolans utbud breddas. Därför behövs fler utbildningsplatser, fortbildningsinsatser och utvecklingsmedel till lärosäten för att ta fram nya utbildningar med relevans för kulturskolan.

Många kommuner efterfrågar stöd, och våra förslag har välkomnats av SKL och många kulturskolor runt om i vårt land. Även organisationer som Kulturskolerådet och Lärarförbundet är positiva. De nationella satsningarna ska stötta, inte styra, utvecklingen. Därför sätter vi ett mål för de nationella insatserna – inte för den kommunala verksamheten. Detta gör vi för att kunna ta ansvar för våra insatser och säkerställa att våra gemensamma medel används på ett ansvarsfullt sätt.

Det är glädjande att vi för första gången någonsin kan presentera en sammanhållen politik för kulturskolan. Förhoppningsvis får vi en bred majoritet i Sveriges riksdag som ställer sig bakom att barns och ungas rätt och möjlighet att utöva kultur ska vara prioriterat.

Alice Bah Kuhnke kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Replik: Alice Bah Kuhnke: Våra gemensamma resurser ska inte gå till antidemokratiska krafter

Publicerad 12 mars 2018

Expressen, 9 mars 2018. Replikerande debattartikel av Alice Bah Kuhnke.

I Expressen skriver flera riksdagsledamöter om vikten av att våra gemensamma resurser inte går till antidemokratiska krafter som verkar mot jämställdhet eller hbtq-personers rättigheter. Jag håller med. Statsbidrag till civilsamhället ska gå till de som stärker vår demokrati, inte de som undergräver den.

Det är därför jag har tillsatt en ny utredning som ska lämna förslag på skärpta demokratikriterier i alla olika statsbidrag till det civila samhället. Utredningen ska föreslå ett förtydligat, rättssäkert och enhetligt demokratikriterium och även lämna förslag på hur den viktiga granskningen av organisationer ska ske.

Regeringen har redan vidtagit flera åtgärder. Som debattörerna pekar på tillsatte jag en utredning om statens stöd till trossamfund, som bland annat ska föreslå ett förtydligat demokratikriterium gällande vilka som ska kunna ta del av just stöden till trossamfundet. Jag tar emot utredningens förslag inom kort. Dessutom finns en pågående utredning som ska se över de bidrag som beviljas av Allmänna arvsfonden.

Att förtydliga demokratikriterierna och vilken prövning som ska ske efterfrågas även av det civila samhället. Man vill se en prövning som respekterar föreningsfriheten och som är rättssäker. Man vill att det ska vara tydligt vad man som organisation ska leva upp till för att få ta del av stöden.

Mycket angelägen fråga

I Sverige finns väldigt många civilsamhällesorganisationer, av olika slag. Ungefär hälften av Sveriges befolkning arbetar ideellt och många lägger ner åtskilliga timmar i av sin fritid vid scoutgården, i kvinnojouren eller på idrottsplatsen.

Man gör det för att skapa ett bättre liv för sig själv eller andra, för att förbättra sitt lokalsamhälle eller för att sätta ljuset på en politisk fråga man vill förändra.

De statliga stöden är viktiga för att organisationer inte ska behöva kämpa med sin finansiering varje dag, utan i stället kunna lägga sin kraft på det man vill göra.

Därför är frågan om hur vi säkerställer att våra gemensamma resurser inte går till antidemokratiska krafter något jag arbetat med från den stund jag blev statsråd.

Nu har vi tagit ett nytt viktigt steg i det arbetet. Det är glädjande att det råder samstämmighet i Sveriges riksdag om att vi ska värna det civila samhällets engagemang.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

Replik: Alice Bah Kuhnke: Jag vill se ett skärpt demokratikriterium

Publicerad 26 februari 2018

Vestmanlands Läns Tidning, 23 februari 2018.
Replikerande debattartikel av Alice Bah Kuhnke

Hat och hot i religionens namn ska inte accepteras i vårt samhälle och särskilt allvarligt blir det om det utförs i församlingar som får statligt stöd.

Stödet till trossamfunden ses därför över, detta på mitt initiativ. Det har inte gjorts på två decennier, och det finns många skäl till att stödet behöver uppdateras till hur vårt samhälle ser ut idag. Det viktigaste för utredningen är emellertid att stöden ska stärka respekten för varandra, inte motarbeta detsamma.

I uppdraget till utredaren står att det därför tydligt att det är; ”centralt att ett trossamfund som inte respekterar samhällets grundläggande värderingar, så som alla människors lika värde, jämställdhet mellan könen och det demokratiska styrelseskicket, inte ska finansieras med allmänna medel”.

När utredningen kommer att presenteras om några veckor ska den därför föreslå ett skärpt och förtydligat demokratikriterium för de som ska få stöd. Vi kan inte ha ett system som utnyttjas av de som motverkar demokrati, jämställdhet och allas lika värde.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

Replik: Ola Wong pusslar ihop sin tes utifrån lösryckta citat

Publicerad 26 februari 2018

Svenska Dagbladet, 23 februari 2018 Replikerande debattartikel av Alice Bah Kuhnke När Ola Wong citerar en av mina åtgärder mot sexuella trakasserier nöjer han sig med att endast citera första halvan av mitt förslag. Det skriver Alice Bah Kuhnke i en replik på Ola Wong om det statliga litteraturstödet.

Som jag påpekat tidigare är det viktigt att debatten om litteraturstöden inte grundar sig på vandringsäppler. Ola Wong fortsätter pussla ihop sin tes utifrån enskilda uttalanden och lösryckta citat från olika kulturpolitiska dokument. Låt mig därför göra ett par klargöranden:

- Det är en distinkt skillnad mellan en myndighets övergripande arbete och de konkreta kriterier som ligger till grund för en myndighets stödgivning. Att Kulturrådet har i uppdrag att göra kulturen tillgänglig för alla är för de flesta tämligen okontroversiellt. Det har ingenting med styrning av det konstnärliga innehållet att göra. Denna viktiga åtskillnad har till exempel Sofia Lilly Jönsson, ledamot för den arbetsgrupp som hanterar stöd till fackböcker, redogjort för i SvD.
- Vilka konkreta bedömningsgrunder finns då för litteraturstöden? För fackböcker gäller sådant som tillförlitlighet i sak, förankring i forskning, stringent analys och god stilistisk framställning. Boken får gärna tillföra ny kunskap i det ämne den behandlar. Det handlar alltså om strikta kvalitetskriterier. De skrivningar som Ola Wong så ivrigt hänvisar till handlar om att Kulturrådet i efterhand ska analysera det samlade utfallet av litteraturstödet. Det är alltså inget som Kulturrådet ska fundera över i sin stödgivning till enskilda titlar.
- Arbetet mot sexuella trakasserier har ingen som helst anknytning till

fördelningen av litteraturstöd. När Ola Wong citerar en av mina åtgärder mot sexuella trakasserier nöjer han sig med att endast citera första halvan av mitt förslag, men utelämnar den andra, där det framgår att uppdraget endast rör Kulturrådets dialog med landstingen i deras roll som huvudmän för regionala institutioner.

Regeringen har höjt stöden till den fria konsten. En konstnärspolitisk utredning arbetar för att kulturutövarna ska få bättre villkor. Museernas oberoende från politiken har stärkts.

Kritik hjälper mig att spetsa mina förslag och göra dem ännu bättre. Men kulturdebatten skulle tjäna på om kritiken formulerades med precision.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Replik: Bah Kuhnke slår tillbaka: Jag styr inte innehållet

Publicerad 26 februari 2018

Svenska Dagbladet, 21 februari 2018 Replikerande debattartikel av Alice Bah Kuhnke. Ola Wong hade kunnat undvika missförstånd om han bara hört av sig. Under mina år som kulturminister har jag konsekvent arbetat för att försvara den konstnärliga friheten. Det skriver Alice Bah Kuhnke (MP) i sitt svar på Ola Wongs artikel i SvD.

Kulturdebatten är alltför viktig för att slarvas bort på vandringsägnar och svepande insinuationer.

Jag har inte fattat några som helst beslut om att styra innehållet i de böcker som får statligt stöd av Kulturrådet. Vid en närmare granskning kan man inte ens hävda att den tidigare borgerliga regeringen gjorde detta.

Regeringen fattar beslut om villkor för kulturstöd i förordningar. Den som nu gäller för litteraturstödet beslutades 2010 när Lena Adelsohn Liljeroth var kulturminister. I förordningen finns inte en enda av de punkter som Wong listar i sin artikel. Kulturrådet fattar i sin tur beslut om vilka generella utgångspunkter för bedömning som ska gälla för litteraturstöd. Inte heller där finns de krav som Ola Wong beskriver. För den som är intresserad av fakta finns kriterierna på Kulturrådets hemsida att läsa.

Efter höstens debatt om #metoo kan det inte finnas många kvar som ifrågasätter om sexuella trakasserier förekommer i kultursektorn. Därför var en av de 10 punkterna jag presenterade innan jul att Kulturrådet ska ta upp detta i sin regelbundna dialog med landstingen inom kultursamverkansmodellen. Genom modellen bidrar staten till finansieringen

av kulturinstitutioner runt om i landet. Det är rimligt att staten tar ansvar för att lagen om sexuella trakasserier efterlevs i hela samhället, så även i kultursektorn. Så här står det ordagrant i regleringsbrevet:

"Statens kulturråd ska i dialogen med landstingen särskilt lyfta frågan om sexuella trakasserier."

Alltså inte en stavelse om att arbetet mot sexuella trakasserier ska påverka litteraturbidragen. Några sådana uppdrag finns helt enkelt inte. Eftersom de bidragen inte är en del av kultursamverkansmodellen.

Alla dessa missförstånd hade Ola Wong kunnat undvika om han hade hört av sig till mig.

Under mina år som kulturminister har jag konsekvent arbetat för att försvara den konstnärliga friheten. Ett exempel på detta är att jag sedan årsskiftet tagit bort de instruktioner som tidigare fanns att statens museer skulle integrera ett jämställdhets-, mångfald och barnperspektiv i sina verksamheter. Konst som inte är fri är meningslös, det gäller också den som är offentligt finansierad.

Ge mig gärna kritik, men basera den på det jag gör och säger. Även kulturdebatten behöver vuxna i rummet.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

"Presstödet höjs med fokus på lokala medier och innovation"

Publicerad 14 februari 2018

DN Debatt, 14 februari 2018. Debattartikel av Alice Bah Kuhnke och företrädare för sju partier. Vi inför ett nytt stöd för journalistik i områden som är svagt eller inte alls bevakade. Dagens utvecklingsstöd vidareutvecklas med fokus på samarbeten för att möta digitaliseringens utmaningar. Totalt höjs stödet med 20 procent jämfört med dagens presstöd. Det ska gälla från 1 januari 2019, skriver statsrådet Alice Bah Kuhnke och företrädare för sju partier.

Granskande journalistik är ett demokratiskt allmänintresse. Journalistikens uppdrag är att granska makthavare, vidga perspektiv och fördjupa samhällsdebatten. Vi demokratiska partier behöver därför vara brett samlade för att värna och försvara journalistikens framtid.

Med mediemarknadens och demokratins bästa för ögonen har Socialdemokraterna, Moderaterna, Miljöpartiet, Centerpartiet, Vänsterpartiet, Liberalerna och Kristdemokraterna från år 2013 enats brett över partigränserna om presstödet. Vi bygger vidare på det goda samarbetsklimat som funnits i dessa frågor sedan den överenskommelse som då slöts mellan partierna.

Vårt syfte är att bidra till förutsebarhet samt goda och långsiktiga förutsättningar för granskande journalistik i ett föränderligt medielandskap. Utgångspunkten är att skapa förutsättningar för den fria pressens framtid och innebär en förlängning av nuvarande stöd med modifieringar vidtagna utifrån en analys av konsekvenserna av den omvälvande utvecklingen för

mediemarknaden internationellt och i Sverige.

Landets nyhetsredaktioner verkar i en föränderlig miljö. I Medieutredningens slutbetänkande (SOU 2016:80) uttrycks saken: "De sociala medierna har påverkat medieekologin mer de senaste fem åren än någon annan förändring på 500 år."

Digitaliseringen har medfört stora fördelar men även utmaningar. I takt med det ökande utbudet sprids medieanvändarnas tid över en mängd olika plattformar vilket gör det svårt att nå lönsamhet för branschens aktörer. Dagstidningar konkurrerar inte längre bara med andra dagstidningar. Lokaltidningar konkurrerar inte längre bara med andra lokaltidningar. I dag konkurrerar även de små lokala redaktionerna med multinationella sociala medieföretag och offentligt finansierade digitala kanaler. Samtidigt syns vikande användarintäkter som kan kopplas till läsarnas tveksamhet inför att betala för kvalitativ journalistik samt lägre annonsintäkter.

I kontrast till de stora förändringar som prövar landets nyhetsredaktioner förblir den demokratiska betydelsen av deras arbete orubbligt konstant. Oberoende mediers granskning är en förutsättning för varje välfungerande demokrati. Inte minst finns det ett stort värde i kontinuerlig nyhetsbevakning av oberoende och självständiga redaktioner på lokal nivå. 43 procent av medborgarna upplever, enligt Medieutredningen, att det ibland eller ofta sker större förändringar i närmiljön utan att de blivit tillräckligt informerade i förväg, när det ännu fanns en chans att påverka. Det är en hög siffra som illustrerar värdet av den lokala journalistiken.

I huvudsak måste mediebranschens aktörer möta sina utmaningar genom egna ansträngningar och i många medieföretag pågår ett omfattande arbete med att utveckla organisation, arbetssätt och nya affärsmodeller. Det inger hopp för framtiden. Staten kan underlätta omställningen genom dels åtgärder för att allmänt sett göra det lättare att driva medieföretag, såsom slopandet av reklamskatten, dels riktade insatser i form av särskilda stöd.

Vi är nu eniga om stödet för lokaljournalistik och innovation. Vi vill ge berörda medier den förutsebarhet som många av remissinstanserna till Medieutredningen har efterlyst. Därför tar vi vår utgångspunkt i det nuvarande systemet. Detta är en bred överenskommelse mellan sju partier vilket ger goda förutsättningar för stabilitet och kontinuitet i en annars föränderlig tillvaro för branschens aktörer.

1. Ett nytt stöd införs för journalistik i områden som är svagt eller inte alls

bevakade. Det är avgörande för demokratin att en granskande och oberoende journalistik inte bara finns i storstadsområdena. Ett nytt stöd för journalistik i så kallade vita fläckar ska ges till allmänna nyhetsmedier som lever upp till de ställda kriterierna. Taket kommer att uppgå till maximalt en miljon kronor per område, vilket som utgångspunkt ska vara en kommun. Ambitionen är att skapa förutsättningar och incitament för långsiktiga satsningar.

2. Vidareutvecklat teknikneutralt innovations- och utvecklingsstöd införs. Detta är en vidareutveckling av dagens utvecklingsstöd och betonar en högre grad av utveckling och innovation. Även det teknikneutrala utvecklings- och innovationsstödet är tänkt att ges till aktörer som lever upp till ett antal kvalitetskriterier. Fokus ska ligga på samarbeten för att möta digitaliseringens utmaningar och möjligheter för olika grupper. Det kommer att krävas viss egenfinansiering som inte får utgöras av annat statligt stöd.

Båda dessa nya mediestöds syfte ska vara att stärka demokratin genom att, via allmänna nyhetsmedier med redaktionellt innehåll av hög kvalitet, främja allmänhetens tillgång till oberoende nyhetsförmedling i hela landet. Stöd är tänkt att kunna ges oavsett distributionsform. Stöden föreslås bedömas och prövas av mediestödsnämnden (nuvarande presstödsnämnden) vid Myndigheten för press, radio och tv.

3. Förlängning och höjt driftstöd. För att skapa en förutsägbarhet och stabilitet på marknaden har vi enats om att förlänga det nuvarande systemet för presstöd. Även om digitaliseringen kraftigt påverkar mediemarknaden så finns det ett behov av stöd även till den tryckta pressen. Driftsstödet för medel- och högfrekventa tidningar höjs med cirka 10 procent. Taket i det nuvarande regelverket på 40 miljoner kronor per år föreslås kvarstå.
4. Förlängning och höjt distributionsstöd. Vi behöver skapa incitament för samdistribution av papperstidningar, vilket gynnar både ekonomi och miljö. Tillsammans med beslutad ändring i postförordningen föreslås därför distributionsstödet att höjas med 50 procent, något som särskilt kommer att gynna lokaljournalistiken utanför de större städerna.

För att finansiera dessa reformer beräknas hela anslaget för det statliga mediestödet höjas med 55 miljoner kronor för år 2019 och med ytterligare 55 miljoner kronor från och med år 2020. Detta innebär en sammanlagd höjning på närmare 20 procent jämfört med dagens presstöd. Fördelningen av nya stöd sker inom den finansiella ramen och är i mån av tillgängliga medel.

Dagens presstödsregler gäller fram till den 31 december 2019. Ambitionen är

att förslagen om nytt mediestöd ska behandlas av riksdagen i vår och gälla från och med den 1 januari 2019.

En dialog har inletts med EU-kommissionen och vi har en god förhoppning om ett godkännande i enlighet med EU:s regler om statsstöd vilket är en förutsättning för att kunna gå vidare som planerat.

Den gemensamma ambitionen från oss är att kunna gå fram med ett mediestöd som syftar till förutsebarhet, stabilitet över tid och goda förutsättningar för granskande journalistik i hela Sverige i ett nytt medielandskap.

Alice Bah Kuhnke (MP), kultur- och demokratiminister

Marta Obminska (M), riksdagsledamot

Berit Högman (S), riksdagsledamot

Per Lodenius (C), riksdagsledamot

Bengt Eliasson (L), riksdagsledamot

Tuve Skånberg (KD), riksdagsledamot

Mia Sydow Mölleby (V), riksdagsledamot

Niclas Malmberg (MP), riksdagsledamot

Debattartikel från Kulturdepartementet, Statsrådsberedningen

Nu stärker vi kampen mot hatbrott och antisemitism

Publicerad 27 januari 2018

Debattartikel av statsminister Stefan Löfven och kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke i Svenska Dagbladet den 27 januari.

Den 27 januari 1945 befriades förintelselägret Auschwitz-Birkenau. Sedan 2001 har detta datum varit en nationell minnesdag i Sverige.

Förintelsen är en unik händelse men de lärdomar dess historia kan ge är universella. De som överlevde de fasor miljontals judar och andra offer för nazismen utsattes för är snart borta. Vi måste öka våra ansträngningar att främja utbildning, hågkomst och forskning om Förintelsen för att nya generationer ska kunna lära av vad som skedde.

Vår samtid är fortfarande märkt av folkmord, etnisk rensning, rasism, antisemitism och främlingsfientlighet. I Europa har vi återigen sett antisemitismen skörda människoliv. Judar och judiska institutioner har utsatts för flera terrordåd i Europa de senaste åren. Även i Sverige har vi upplevt attacker mot synagogor, rabbiner, judiska kvinnor, män och barn. Den nationella samordnaren mot våldsbejakande extremism har rapporterat att högerextrema miljöer förekommer i nästan hälften av landets kommuner och att islamistisk våldsbejakande extremism finns i mer än en femtedel av dem. Det bör vara en källa till oro för hela det svenska samhället – en oro som vi alla måste förhålla oss till och agera utifrån.

Regeringen tar detta på stort allvar och arbetar aktivt med att bekämpa antisemitism och alla former av rasism och hatbrott.

För det första: Trygghet och säkerhet

Allt fler samfund och föreningar rapporterar om hot, hat och skadegörelse mot sina lokaler och verksamheter. Under 2017 avsatte regeringen 10 miljoner kronor för att stärka säkerheten i lokaler som tillhör trossamfund, t.ex. för att installera säkerhetsglas, utrustning för kameraövervakning eller infartshinder. Nu utökar och breddar regeringen stödet till 22 miljoner kronor per år 2018–2019 och gör det möjligt att söka för både samfund och för andra delar av civilsamhället vars verksamhet och lokaler hotas. Medlen finns tillgängliga från den 1 september.

Polismyndigheten har höjt ambitionsnivån när det gäller att prioritera och bekämpa hatbrott. Så kallade demokrati- och hatbrottsgrupper har inrättats i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Den 1 januari 2018 öppnade Center mot våldsbejakande extremism. Verksamheten syftar till att förebygga ideologiskt motiverad brottslighet och terrorism bland annat genom att ge stöd till kommunerna.

För det andra: Hågkomst och utbildning

Bakgrunden till att före detta statsminister Göran Persson grundade den statliga myndigheten Forum för levande historia var att en undersökning visat att svenska ungdomar hade en skrämmande liten kunskap om Förintelsen och antisemitism. Forum för levande historia genomför idag tillsammans med Skolverket ett omfattande utbildningsinitiativ om rasism, till stöd för lärare och andra yrkesgrupper. Under våren genomför Forum för levande historia en ny undersökning om uppfattningar om Förintelsen, för att samhällets insatser ska kunna utformas på ett ändamålsenligt sätt.

Statens medieråd genomför kampanjen No Hate Speech Movement och arbetar för att stärka barn och unga som medvetna medieanvändare. Säker och kritisk användning av nätet kan stärka skydd mot utsatthet och slå håll på antisemitiska konspirationsteorier.

Under åren 2018–2020 förstärker regeringen möjligheterna till hågkomstresor till Förintelsens minnesplatser, genom ett nytt anslag på 5 miljoner kronor per år. Det gör att fler lärare och elever kan besöka dessa platser än tidigare.

För det tredje: Internationellt samarbete

Sverige är en aktiv medlem av International Holocaust Remembrance

Alliance, IHRA, en mellanstatlig organisation för hågkomst, forskning och utbildning om Förintelsen. IHRAs föregångare tillkom som en del i det arbete med hågkomst av Förintelsen som också ledde fram till den internationella konferensen i Stockholm i januari 2000. IHRAs beskrivning av antisemitism som "Antisemitism är en särskild uppfattning om judar som kan uttryckas som hat mot judar. Retoriska och fysiska uttryck för antisemitism riktas mot judiska eller icke-judiska personer och/eller deras egendom samt mot judiska institutioner och religiösa lokaler", ställer sig Sverige till fullo bakom.

År 2020, då det har gått 20 år sedan Förintelsekonferensen i Stockholm, kommer Sverige att bjuda in till en ny internationell konferens om hågkomst och utbildning. Syftet är att tillsammans med andra länder och organisationer fortsätta att utveckla insatserna för att förhindra nya övergrepp mot mänskligheten. Regeringens ambition är att konferensen ska bli en kraftsamling som involverar hela samhället. Därför kommer vi att bjuda in politiska partier och civilsamhället i planeringen av konferensen.

Förintelsens minnesdag är en dag för alla som vill uttrycka sitt stöd för alla människors lika värde. Vi minns de människor som gick under, inspireras av det motstånd som bjöds, visar de överlevande som ännu är med oss respekt och bekräftar vår beslutsamhet att bekämpa alla former av rasism och våldsbejakande extremism.

Stefan Löfven
Statsminister

Alice Bah Kuhnke
Kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Arbetsmarknadsdepartementet, Kulturdepartementet

Ny handlingsplan för jämställda livsinkomster

Publicerad 26 december 2017

Debattartikel av arbetsmarknads- och etableringsminister Ylva Johansson och kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke i Aftonbladet, 26 december 2017. Kvinnor och män ska ha samma möjlighet till ekonomisk självständighet och trygghet, genom hela livet. Därför har regeringen beslutat en ny handlingsplan för jämställda livsinkomster. I handlingsplanen ingår ett nytt uppdrag till Medlingsinstitutet och en ny utredning gällande osakliga löneskillnader och effektivare sanktionsmöjligheter mot diskriminering.

-Det låter för otroligt för att vara sant, men faktum är att det i genomsnitt skiljer flera miljoner kronor i livsinkomster mellan kvinnor och män i Sverige.

Pengar är makt. Kvinnor och män ska ha samma möjlighet till ekonomisk självständighet och trygghet, genom hela livet. Så är det inte i dag. Det finns flera anledningar till att kvinnor har lägre inkomster än män och det kräver åtgärder inom flera olika politikområden.

Ett sätt att komma till rätta med orättvisa inkomstskillnader är att bryta den starka uppdelningen mellan kvinno- och mansyrken på vår arbetsmarknad. Därför har Skolverket fått i uppdrag att förebygga könsstereotyper utbildningsval och Arbetsförmedlingen att motverka könsuppdelningen på arbetsmarknaden.

Höstens MeToo-vrål har satt fokus på otrygga arbetsvillkor och maktbalansen på våra arbetsplatser. Att kvinnor i genomsnitt jobbar mer deltid och har otryggare anställningar än män gör också att kvinnors inkomster blir lägre. Därför har regeringen skärpt lagstiftningen och satt stopp för eviga visstidsanställningar. Heltid ska vara norm på arbetsmarknaden. Deltid ska vara en möjlighet.

Men även när män och kvinnor har samma jobb och jobbar lika mycket visar statistiken att kvinnor får mindre betalt än män. Så kan vi bara inte ha det. Därför har vi skärpt diskrimineringslagen. Alla arbetsgivare måste nu vidta aktiva åtgärder mot diskriminering. Vi har också infört årliga lönekartläggningar så att orättvisa löneskillnader ska upptäckas.

Kvinnor är borta från jobbet till följd av sjukdom i större utsträckning än män. Det påverkar livsinkomsterna. Därför har regeringen tagit fram en arbetsmiljöstrategi och ett åtgärdsprogram för ökad hälsa och minskad sjukfrånvaro. Arbetsmiljöreglerna har skärpts när det gäller organisatorisk och social arbetsmiljö och till sommaren startar en ny arbetsmiljömyndighet sin verksamhet.

En ytterligare förklaring till inkomstskillnaderna mellan män och kvinnor är att föräldraansvaret är ojämnt fördelat. Därför har regeringen öronmärkt ytterligare en månad i föräldraförsäkringen för vardera föräldern och avskaffat vårdnadsbidraget. För att höja sysselsättningen bland utrikes födda kvinnor har reglerna gällande föräldrapenning ändrats för personer som anländer till Sverige med barn äldre än ett år.

Många frågor i jämställdhetsarbetet går åt rätt håll, och löneskillnaderna mellan kvinnor och män minskar, men det går för långsamt. Regeringen har därför beslutat en ny handlingsplan för jämställda livsinkomster som beskriver genomförda och pågående åtgärder. I handlingsplanen ingår också ett nytt uppdrag till Medlingsinstitutet och en ny utredning om effektivare sanktioner mot diskriminering:

- Regeringen ger Medlingsinstitutet i uppdrag att redovisa vilka löneskillnader som skett för olika yrken de senaste åren och med denna redovisning som grund inleda en diskussion med arbetsmarknadens parter för att främja deras arbete med att minska löneskillnaderna mellan kvinnor och män.
- För att uppnå målet om ett samhälle fritt från diskriminering avser regeringen även att tillsätta en utredning för att analysera och se över behovet av effektivare sanktionsmöjligheter kopplat till efterlevnaden av

bestämmelserna om aktiva åtgärder i diskrimineringslagen, inkl.
lönekartläggningar. Utredningen kommer att tillsättas under våren 2018.

Sveriges feministiska regering fortsätter arbetet mot minskade skillnader mellan kvinnor och män i arbetslivet. Vi ger oss inte förrän kvinnor har halva makten. Och hela lönen.

Ylva Johansson, arbetsmarknads- och etableringsminister
Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

En fri press är en pelare i demokratin

Publicerad 29 november 2017

Debattartikel av försvarsminister Peter Hultqvist och kulturminister Alice Bah Kuhnke i Dala-Demokraten, 29 november 2017

Den fria och oberoende pressen är en hörnpelare i vår demokrati. I tider när samhället drabbas av desinformationskampanjer och extremism har den granskande journalistiken en viktig roll i ett starkt och demokratiskt samhälle.

Rysslands systematiska användning av desinformationskampanjer är en realitet. Många tror att det bara handlar om en trollfabrik eller några få experter i Kreml som driver detta genom Russia Today och Sputnik News. Detta är en integrerad del i den ryska militärdoktrinen.

Den ryska regimen's mål med desinformation är bland annat att underminera västs enighet. I Tyskland, Frankrike och i USA har vi sett hur nationella valprocesser påverkats av externa desinformationskampanjer.

Betydelsen av desinformationsoperationer har på senare år växt. Idag inriktas desinformationskampanjerna på politiska debatter i ett flertal länder med betydligt större flöde av vilseledande och felaktiga historier än tidigare. Syftet är att manipulera, splittra och påverka demokratiska beslut.

Här ser vi också hur olika slag av lobbyister användas av rent kommersiella intressen. Samarbetet inom EU för att motverka och för att informera om desinformation har ökat.

Även regeringen och myndigheter i Sverige arbetar aktivt med detta. Medierna i Sverige har på ett bra sätt bevakat området och vikten av

källkritik har ökat.

I en levande demokrati är den oberoende journalistiken oerhört viktig. Tyvärr har vi under senaste åren sett en utveckling där medieföretag tvingats lägga ned den lokala bevakningen runt om i landet, särskilt utanför storstadsområdena.

Enligt Institutet för mediestudiers årsbok 2016 saknar var åttonde kommun en löpande nyhetsbevakning, ofta kallade vita fläckar på mediekartan. I var tredje kommun, 90 stycken, finns det idag inte en bevakande dagstidning.

För demokratin är de vita fläckarna ett problem. När obevakade medieområden breder ut sig runt om ute i landet finns en risk att den röda mattan rullas ut för odemokratiska krafter som fyller tomrummet med rykten och desinformation.

Granskande nyhetsjournalistik kan heller inte ersättas av informationsinsatser från kommunen.

Regeringen har under hela mandatperioden prioriterat arbetet med att ge medierna bättre ekonomiska förutsättningar för att motarbeta desinformation och öka stödet för den granskande journalistiken.

- Avskaffandet av reklamskatten på annonser i dagspressen har inletts och nästa år kommer den att avskaffas helt.
- Presstödet reformerades för att mer pengar skulle kunna betalas ut till tidningar runt om i landet.
- Ett digitalt omställningsstöd har införts för att medierna lättare ska kunna ställa om till nya medievanor. De större tidningarna i storstäderna har redan genomfört mycket av denna förändring, men det är särskilt viktigt för lokaltidningar med mindre ekonomiska resurser att kunna fortsätta ställa om.
- Den högre momsen på digitala publikationer kommer att sänkas så snart EU-kommissionens förslag gör detta möjligt.

Inriktningen på regeringens intensiva arbete för att värna demokratin är att skapa goda villkor för de fria medierna, och då i synnerhet för lokaljournalistiken.

Attacker mot granskande media och personangrepp mot journalister är också ett hot mot demokratin. Därför har regeringen antagit en handlingsplan för att förhindra hat och hot mot just journalister som yrkesgrupp.

Det är dags att vi blir många som sluter upp kring det fria ordet och journalistikens roll i demokratin. När många andra krafter vill begränsa mediernas frihet behöver det finnas länder som visar på att det går att göra tvärt om.

Vi vill också passa på att gratulera Dala-Demokraten som fyller 100 år och vi ser fram emot att delta på firandet!

Peter Hultqvist
Försvarsminister (S)

Alice Bah Kuhnke
Kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Alice Bah Kuhnke i debattartikel på Aftonbladet om #metoo-uppropen

Publicerad 22 november 2017

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister. Aftonbladet Debatt 22 november 2017.

Vittnesmålen från tusentals kvinnor om långtgående trakasserier och grova övergrepp på sina arbetsplatser, i vitt skilda branscher, kräver att var och en av oss stannar upp framför ansvarets spegel med frågan, vilket är nästa steg? Det är med handlingskraft på alla nivåer som vi river ner och bygger nytt.

För mig som politiker finns det en rad olika verktyg att använda mig av för att åstadkomma förändring. Ett sådant är lagstiftning. Vid årsskiftet lyckades vi driva igenom att arbetsgivare, enligt skärpt lagstiftning, ska arbeta aktivt för att motverka diskriminering på arbetsplatser.

Enligt den skärpta lagtexten handlar det om att stärka arbetet med "aktiva åtgärder". Detta betyder i praktiken att alla arbetsgivare, med fler än 25 anställda, inte kan nöja sig med att konstatera att man har en massa vackra ord om jämställdhet, allas lika värde och trygghet i någon policy i en pärm på HR-chefens rum eller i en flik på hemsidan.

I stället ska ett aktivt arbete bedrivas och dokumenteras på arbetsplatsen. Just eftersom vi vet, att arbetsplatser fria från trakasserier, övergrepp och diskriminering, inte uppkommer av sig själva.

Det fanns motstånd från vissa politiska partier i Sveriges riksdag, men vårt förslag till förstärkning av arbetet mot diskriminering, vann en majoritet bestående av Miljöpartiet, Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och

Liberalerna.

En del av denna nya lag i det aktiva arbetet mot diskriminering, har de senaste veckorna blivit allt mer aktuell. Sedan årsskiftet ska nämligen arbetsgivaren;

"ta fram, följa upp och utvärdera riktlinjer och rutiner för att förhindra trakasserier, sexuella trakasserier och repressalier (besträffning)"

För att lyckas med detta behöver arbetsgivare dokumentera fyra insatser:

1. Undersöka risker och hinder
2. Analysera orsaker
3. Genomföra åtgärder
4. Följa upp och utvärdera

Precis som med handlingsplaner och policies, är lagstiftning inte mycket värd om den inte följs. Myndigheten DO, Diskrimineringsombudsmannen, har en central roll som så kallad tillsynsansvarig. DO ska se till att arbetsgivare följer det som står i lagtexten. Myndigheten har också möjlighet att pröva enskilda fall efter anmälan.

För att DO, med kraft, ska kunna arbeta för att arbetsgivare följer den nya lagen, behöver DO resurser. Därför har jag vinnlagt mig om att regeringen, i budgetpropositionen för nästa år, ökar anslaget till DO med hela 10 miljoner kronor årligen.

Jag har till i dag bjudit in chefen för DO, Agnetha Broberg, till kulturdepartementet. Syftet med mötet är att få del av vilken bedömning DO gör av de tusentals vittnesmål som vi alla tagit del av, och hur deras arbete för att bekämpa sexuella trakasserier kommer att se ut. DO har ansvaret att bedriva arbete gentemot arbetsgivarna, mitt ansvar är att DO har de resurser som krävs för att åstadkomma den förändring som behövs.

Kvinnor efter kvinnor, i bransch efter bransch, vittnar om en oacceptabel arbetsmiljö. Ingen ska behöva gå till jobbet med en klump av rädsla i magen. Det är allas vårt ansvar att se till att det blir en förändring. Nu vet vi, nu gör vi.

Debattartikel från Justitiedepartementet, Kulturdepartementet,
Socialdepartementet

Sverige ska bli bättre för alla hbtq-personer

Publicerad 05 augusti 2017 Uppdaterad 15 augusti 2017

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister, Annika Strandhäll, socialminister och Heléne Fritzson, migrationsminister och biträdande justitieminister. Aftonbladet Debatt 5 augusti 2017.

Nu är det Stockholm Pride, en kraftfull manifestation för hbtq-personers rättigheter. En omistlig del i den kamp som pågår varje dag för alla människors lika värde, möjligheter, rättigheter och skyldigheter. I flera decennier har den globala hbtq-rörelsen kämpat för alla människors rätt att få vara sig själva och få ta plats som den de är. Hbtq-rörelsen visar styrkan i att vi människor är olika, samtidigt som våra olikheter aldrig får vara en ursäkt för orättvisor.

Kampen för lika rättigheter har alltid varit global. I alla världens länder kämpar modiga människor för att få sitt människovärde erkänt och respekterat av stater som alltför ofta svikit. Många framgångar har nåtts, men än i dag finns dödsstraff för homosexualitet i flera stater. Transpersoner tvingas genomgå sterilisering för att få sin könsidentitet erkänd. Hbtq-personer förföljs och förtrycks på många platser på vår jord.

Trots många framsteg återstår mycket arbete även i vårt land. Ojämligheten är fortfarande tydlig när det kommer till möjligheten att leva sina liv som man vill. Sverige måste bli bättre och det kommer att kräva fortsatta initiativ och hårt arbete av regeringen.

Väl medvetna om allt arbete som ligger framför oss är regeringen samtidigt glad för de historiska reformer som vi åstadkommit så här långt under mandatperioden:

- Personer som drabbats av det tidigare steriliseringskravet i könstillhörighetslagen ska kunna få rätt till statlig ersättning om 225 000 kronor. Regeringens förslag har under våren varit på remiss och vi planerar ett lagförslag till riksdagen nästa år.
- Regeringen vill modernisera könstillhörighetslagen, för att ge den enskilde större rätt att definiera sig själv. Arbetet pågår nu i regeringskansliet.
- Regeringen föreslår att transpersoner ska inkluderas i bestämmelserna om hets mot folkgrupp, olaga diskriminering och åtalsregeln avseende förolämpning. Det innebär att skyddet för transpersoner stärks på flera sätt.
- Regeringen har gett Migrationsverket i uppdrag att stärka kompetensen i hbtq-frågor för att fortsätta arbetet för att säkerställa en hög rättslig kvalitet i asylärenden där sexuell läggning och könsidentitet åberopas.

Vi har även tagit de avgörande stegen för att bana väg för nya reformer. Regeringen har tillsatt en bred utredning om föräldraförsäkringen. Den har uppdraget att föreslå hur olika familjekonstellationers tillgång till försäkringen kan underlättas. Vi har även tillsatt en utredning om modernare regler om faderskap och föräldraskap.

Regeringen har också gett den tidigare RFSL-ordföranden Ulrika Westerlund i uppdrag att utreda hur transpersoners levnadsvillkor kan förbättras och rättigheter stärkas. Westerlund ska lämna sina förslag till regeringen i höst och underlaget kommer vara avgörande i arbetet framöver.

Regeringen imponeras och inspireras av den kamp, inte sällan på liv och död, som hbtq-personer bedrivit och alltjämt bedriver för sina rättigheter. Vi är stolta över modet beslutsfattare före oss visat när de drivit igenom reformer för allas lika rättigheter, trots högljudda protester.

På lördag går flera ministrar i Prideparaden, och redan nu ser vi fram emot att Sverige nästa år kan välkomna hela världen att fira Europride här.

Men allra bäst förvaltar vi kampen och modet genom att varje dag fortsätta arbeta för att Sverige ska vara ett land för alla.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Annika Strandhäll, socialminister (S)

Heléne Fritzon, migrationsminister och biträdande justitieminister (S)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Hoten måste minska – det fria ordet ska leva

Publicerad 17 juli 2017 Uppdaterad 15 augusti 2017

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister. Aftonbladet Debatt 17 juli 2017.

Ett öppet samtal där många röster och perspektiv ges plats och möts, syresätter demokratin och bygger tillit. Samtidigt är det i dag inte självklart att alla som vill, väljer att delta i samhällsdebatten.

Förutsättningarna för att delta i samtalet har förändrats och många upplever ett hårdare samtals- och debattklimat. Inte minst vittnar aktörer i det fria ordets tjänst – journalister, förtroendevalda och konstnärer – om att utsattheten för hot och hat leder till anpassning och självcensur.

Genom att skrämma en meningsmotståndare till tystnad kortsluts debatten, oavsett om det är i kommunfullmäktige eller på sociala medier.

Regeringen tar nu ett samlat grepp för att minska utsattheten för hot och hat i det offentliga samtalet: vi ser till att de som utsätts får stöd, vi lägger grunden för större kunskap om hur hot och hat tar sig uttryck och påverkar de som utsätts och vi stärker rättsväsendets arbete.

Alla som deltar i det offentliga samtalet ska ha tillgång till ett grundläggande stöd när de utsätts för hot och hat. Oavsett om du är bloggare, lokal representant för Röda korset eller en lokal företagare ska du kunna få stöd. Brottsoffermyndigheten har därför i uppdrag att ta fram ett utbildningsmaterial som ska kunna användas av såväl myndigheter och organisationer som enskilda personer för att stödja utsatta. Regeringen har dessutom beviljat Brottsofferjouren medel för att jourerna ska kunna erbjuda bättre stöd till de som drabbas.

Var tredje journalist har utsatts för hot det senaste året. Jag har fått del av flera goda exempel på arbetsmiljöarbete men en återkommande synpunkt har varit att frilansare och mindre redaktioner utgör en särskild riskgrupp eftersom de har begränsade förutsättningar att arbeta med trygghets- och säkerhetsfrågor. Medieinstitutet Fojo vid Linnéuniversitetet har därför fått i uppdrag att bygga upp en tjänst som ger stöd specifikt till journalister och redaktioner.

Tre av tio förtroendevalda har utsatts för trakasserier, hot eller våld. Sveriges kommuner och landsting har därför fått medel för att kunna stödja kommuner och landsting i sitt arbete med att förebygga och hantera förtroendevaldas utsatthet. Var sjätte författare och bildkonstnär har utsatts för hot, trakasserier, stöld, våld eller skadegörelse regeringen förstärker därför Konstnärsnämndens uppdrag att ge stöd till utsatta konstnärer.

Regeringen kommer att fortsätta sin systematiska kunskapsinhämtning och bekämpning av hatet och hoten. Brottförebyggande rådet (Brå) har i uppdrag att följa förtroendevaldas utsatthet, Göteborgs universitet kartlägger hot och hat mot journalister och Myndigheten för kulturanalys arbetar med hot och hat mot konstnärer.

Regeringen har föreslagit att det straffrättsliga skyddet för den personliga integriteten stärks och moderniseras. Regeringen kommer att utreda möjligheten till ett förstärkt straffrättsligt skydd för förtroendevalda. Det är också avgörande att rättsväsendet har kunskap om hot och hat i det offentliga samtalet och förmåga att hantera det, inte minst vid polisanmälan. Under mandatperioden har rättsväsendets arbete med att stärka skyddet av grundläggande fri- och rättigheter tagit ett stort steg framåt, ett arbete som kommer fortsätta.

De konkreta åtgärderna i den handlingsplan, som nu sätts i verket, kommer inte att lösa alla problem, men det är ett avgörande steg som tas. Nu har vi för första gången ett systematiskt arbete på plats, som specifikt riktar sig till grupper som är centrala aktörer för att öka syremängden i samhällsdebatten.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Regeringskansliet

Debattartikel från Justitiedepartementet, Kulturdepartementet

Center mot våldsbejakande extremism inrättas vid Brå

Publicerad 14 juni 2017

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister, och Morgan Johansson, justitie- och migrationsminister. DN Debatt 14 juni 2017.

Ett av vår tids stora hot är den våldsbejakande extremismen och brottsligheten som den idealiserar och kan generera: terrorismen. Genom att döda och skada oskyldiga vill terroristerna sätta skräck i hela befolkningar och sakta men säkert urholka tilliten mellan människor. Terroristens mål är att bryta ner demokratin och medlet är angrepp mot vardagsliv i städer runt om i världen.

Inte heller Sverige har förskonats. Den 7 april kapades en lastbil som kördes nedför Drottninggatan i Stockholm. Fem människor dödades, många sårades och hela vårt land skakades. Samtidigt slöt människor upp och agerade på ett sätt som väckt respekt. Polis och räddningstjänst agerade effektivt och resolut och många människor visade prov på beundransvärd solidaritet genom att hjälpa varandra i den svåra situationen.

Ett öppet samhälle kan aldrig helt garantera att terrordåd inte inträffar. Men vi ska göra allt i vår makt för att det inte ska ske.

Vi behöver bygga vårt samhälle robust, där polarisering motverkas och hatets ideologier inte tillåts få fäste. Dådet i Stockholm visar på behovet av ett fortsatt starkt förebyggande arbete, med utgångspunkt i vår demokrati, våra grundlagsskyddade friheter och vår rättsstat. De är de värdena som vi vill försvara mot terroristernas angrepp.

Sedan regeringen tillträdde har ett stort antal insatser kommit på plats för att förstärka arbetet mot terrorism och mot våldsbejakande extremism. Vi har

kriminaliserat terrorismresor, mottagande av terrorismutbildning och finansiering av terroristorganisationer. Anslagen till Säkerhetspolisen har ökat och medfört en förstärkt utredningsverksamhet mot identifierade resenärer. Snabbare stopp för missbruk av svenska pass har införts. Mycket tyder nu på att den här typen av resande i det närmaste har upphört.

Även det förebyggande arbetet har förstärkts kraftigt. Den nationella samordnaren har utbildat personer från alla Sveriges 290 kommuner. Över hälften av kommunerna är på väg eller har redan upprättat en lokal handlingsplan. En ny nationell lägesbild över det lokala arbetet kommer att presenteras inom kort.

Men mer behöver göras. Därför har regeringen sedan ett år tillbaka arbetat med formerna för hur det förebyggande arbetet ska utvecklas för att med ökad kraft bekämpa den våldsbejakande extremismen.

Parallellt med att finna den framtida hemvisten för det förebyggande arbetet är 17 myndigheter involverade i arbetet, däribland Kriminalvården och Socialstyrelsen.

Med resultat och erfarenhet av arbetet så här långt, har regeringen nu beslutat att den tillfälliga nationella samordningen övergår till ett nytt, permanent nationellt centrum mot våldsbejakande extremism. Det nationella centret ska inrättas vid Brottsförebyggande rådet för att kunna dra nytta av dess centrala myndighetsfunktioner.

Våldsbejakande extremister är kriminella eller potentiellt kriminella. Det är därför naturligt att detta center ligger på en myndighet under Justitiedepartementet som har hand om övrig brottsbekämpning och brottsförebyggande verksamhet.

Det nationella centret kommer att ha tre huvudsakliga uppgifter:

1. Insatsteam för handfast operativt stöd till kommuner. Den nationella samordnaren har haft en bred ansats med målet att kommuner ska bygga upp sin egen kunskap. Arbetet har varit framgångsrikt men vi behöver ta nästa steg och gå in i en ny fas. Ett större fokus ska läggas på de kommuner där vi vet att det finns problem och arbetet ska ske i nära samarbete med polisen och Säpo.

Vid det nationella centret bildas ett insatsteam som ska stärka stödet till kommunernas operativa arbete. I praktiken innebär detta att kommunerna ska få stöd i att utveckla och följa upp handlingsplaner och

individrelaterade åtgärder.

2. Ökad kunskap om extremismens drivkrafter och uttryck. Forskning och kunskapsproduktion måste utvecklas ytterligare för att öka kunskaperna om vilka drivkrafter som finns bakom extremismen. Det gäller bland annat den våldsbejakande extremismens uttryck, radikaliserings på nätet och skolans roll i det förebyggande arbetet. Centret ska dessutom årligen rapportera till regeringen om arbetet och behov av nya insatser.
3. Samordning av nationella insatser. Centret ska vara ett nav för Sveriges expertis på området. Samtidigt måste de nationella insatserna förstärkas. Alla myndigheter och aktörer måste se sin roll, även de som inte har fått uppdrag av regeringen inom området. Att bidra till att de nationella myndigheterna vidtar samordnade insatser blir därför en viktig uppgift för det nya centret. Resurser och tid måste användas effektivt.

Pilotverksamheten med den nationella stödtelefonen, som sedan februari finns hos Rädda Barnen, ska utvärderas under 2018. Därefter kommer regeringen att avgöra huruvida den fortsatt bör permanentas och i så fall finnas hos en civilsamhällesorganisation eller om den ska förläggas vid det nationella centret.

I förra veckan presenterade regeringen och de fyra borgerliga partierna en överenskommelse om nya åtgärder mot terrorism och våldsbejakande extremism. Samtalen har förts i en god anda och med utgångspunkt i de värden vi har att försvara, demokratin där rättsstaten är dess skydd.

Vi ser fram emot ett fortsatt bra samarbete över blockgränsen för att utveckla både förebyggande och brottsbekämpande insatser riktade mot våldsbejakande extremism.

Alice Bah Kuhnke, Kultur- och demokratiminister (MP)

Morgan Johansson, Justitie- och migrationsminister (S)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Bah Kuhnke: Inför lag för att hålla kulturen fri från politiska diktat

Publicerad 30 maj 2017

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke. Svenska Dagbladet 29 maj 2017. SvD:s Ola Wong och andra debattörer har riktat kritik mot den rödgröna regeringen för att ägna sig vad de anser vara en politisk styrning av museerna. Det stämmer inte, tvärtom, menar kulturminister Alice Bah Kuhnke som inför morgondagens debatt i riksdagen om kulturarvspropositionen föreslår en lag som ska hålla konsten fri från politiska diktat.

I morgon debatterar riksdagen äntligen regeringens kulturarvspolitiska proposition, den första i sitt slag. Det är en historisk dag. Och på tiden.

Vårt svenska kulturarv är en ovärderlig källa till kunskap, kultur och bildning. Genom att trä en tråd mellan i går, i dag och i morgon kan vi bygga upp förståelse kring och kunskap om hur vi blivit dem vi är. Kulturarvet är en oerhörd tillgång för alla människor som bor i vårt land.

I vår omvärld ser vi hur demokratins institutioner är under hårt tryck för att bli politiska verktyg för den styrande makten. Det handlar om universitet och fria medier, men även kulturinstitutioner står i den politiska korselden. Liknande övertramp sker i vårt land. Särskilt på lokal nivå har vi sett exempel på hur politiker inte kan hålla sig från att utöva påtryckningar mot museer, utställningar och teaterpjäser. Begränsningar av den konstnärliga friheten är ett förödande otyg som vi måste komma till rätta med. Konsten och kulturen, liksom kunskapen och forskningen, måste stå fri från politiska diktat. Denna frihetsprincip är ledstjärnan i den kulturarvspolitiska proposition som nu ligger för beslut hos de folkvalda i riksdagen.

Propositionen är 240 sidor lång, men kan destilleras till tre bärande grundtankar:

1. Lagstadga museernas oberoende. Regeringen föreslår en lag som formaliserar det som för många stannat vid att vara en vacker princip, den om att politiker inte ska styra museernas verksamhet. Med en lagstadgad princip har vi gjutit grunden för starka och självständiga museer som står fria från politisk påverkan.
2. Kunskap och bildning i fokus. I museernas ändamålsbeskrivning fastläggs att kunskap och kulturupplevelser är det centrala. Utställningar och annan publik verksamhet ska vara kunskapsbaserad och museerna ska bidra till forskning genom att ha hög kompetens inom sina ämnesområden.
3. Kulturarv i hela landet. Våra statliga museer ska samverka så att alla, oavsett var i landet man bor, ska kunna ta del av deras samlade resurser, till exempel genom att de lånar ut föremål till regionala och lokala museer. Vi menar allvar med ett kulturarv för alla och man ska inte behöva resa till Stockholm för att ta del av det.

Kulturarvsfrågorna har under det senaste året diskuterats flitigt. En livaktig offentlig diskussion har vitaliserat området, vilket är positivt. På ytan av debattens vågor har det dock funnits krusningar som präglats av missförstånd.

Samma debattörer som pratar om museernas oberoende från politiken vill, till exempel, också att jag som kulturminister ska detaljstyra de delar av verksamheten som debattörerna själva inte uppskattar. Det tål att påminna om att konsekvensen av armlängds avstånd är att inte alltid få som man vill.

Vi kan konstatera att kulturarvssektorns stöd för den sammanhållna kulturarvspolitik som regeringen presenterat är oerhört stort. Genom en museilag underlättar vi för den professionella museipersonal som går till jobbet för att föra vidare sin kunskap. Den ofta bortglömda arkivsektorn, vårt gemensamma minne, får ett välförtjänt lyft med en utredning och nya uppdrag, till exempel en ”fri entré-reform” för släktforskning. Det ideella kulturarvsarbetet runt om i landet får en central plats i politiken.

På onsdag fattar riksdagen beslut om propositionen. Kulturutskottet har beslutat om ett antal tillkännagivanden som jag ser fram emot att samverka om framöver tillsammans med riksdagen. Några tillkännagivanden rör sådana saker som regeringen redan föreslår till exempel samverkan med skolan och fortsatt digitalisering. Museernas särart ska även fortsättningsvis värnas, vilket är en självklarhet för många med mig.

I arbetet med att skapa bästa möjliga förutsättningar för det svenska kulturarvet behöver vi skydda kulturarvssektorn från klåfingriga politikers styrning. När kulturarvet används i politiska syften i vår omvärld ska Sverige visa att vi går en annan väg. En väg där friheten från politisk påverkan blir beviset för att vi tar principen om armlängds avstånd på allvar. Där vi politiker vågar lämna över makt till den kunskap och expertis som finns hos den oberoende professionen.

Alice Bah Kuhnke
kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Replik: "Fel säga att ingenting händer"

Publicerad 01 mars 2017

Dagens samhälle, 1 mars 2017. Debattartikel av statssekreterare Per Olsson Fridh. Det är inte korrekt att påstå att inget har hänt inom civilsamhällespolitiken. Det har aldrig funnits någon tveksamhet kring att regeringen avser genomföra förslag från den utredning som lämnade sitt betänkande för ett år sedan.

Det civila samhällets organisationer en oumbärlig del av det gemensamma samhället. Forum – idéburna organisationer med social inriktning, med flera, vill påskina att ingenting har hänt inom civilsamhällespolitiken, men det är inte en korrekt beskrivning.

Så sent som härom veckan fattade regeringen beslut om en modell om sakråd, ett sätt att stärka samverkan mellan civilsamhället och regeringen. Över 100 civilsamhällesorganisationer har varit involverade i framtagandet av modellen. Den utredning som arbetar med långsiktighet i bidragsgivningen är inom kort klar med sitt arbete. Det finansiella stödet till civila samhällets organisationer har ökat sen 2014.

Utredningen som presenterade betänkandet Palett för ett stärkt civilsamhälle bad det civila samhällets organisationer definiera vilka hindren var för att effektivt bedriva och utveckla deras verksamhet. De förslag som utredaren lade fram utgick från de hinder som beskrivits av organisationerna. Några av förslagen nämns i artikeln av Forum med flera, men i betänkandet finns många fler som berör både utförar- såväl som röstbäarperspektiv.

Regeringen har för avsikt att genomföra förslag från betänkandet, det har aldrig funnits någon tveksamhet kring detta. Förslagen berör flera

departement och tas omhand i lagstiftning och policyarbete på flera håll inom regeringskansliet.

De förslag i utredningen som kräver lagstiftning är exempelvis under vidare beredning i Valfärdsutredningen. Avsikten är att sammanställa de insatser och åtgärder som gjorts och som planeras framöver i en skrivelse som kommer att lämnas till riksdagen.

Propositionen från 2009, En politik för det civila samhället (2009/10:55), tog två år att ta fram. Det finns inget som indikerar att nuvarande processer och kommande skrivelse skulle kräva mindre arbete. Tvärtom är förslagen fler till antalet än de åtgärder som finns i dåvarande propositionen.

Vi ser med stor tillförsikt fram emot att genom dessa ytterligare stärka de långsiktiga villkoren för det civila samhällets organisationer.

Per Olsson Fridh, statssekreterare, Kulturdepartementet

Debattartikel från Kulturdepartementet

Alice Bah Kuhnke: Kulturarvet ska leva i hela landet

Publicerad 28 februari 2017

Gefle Dagblad m fl, 27 februari 2017. Debattartikel av Alice Bah Kuhnke.

Kulturarvet är inte bara något som finns på museum i Stockholm eller i barnens historieböcker. För att kulturarvet ska kunna vara levande behöver det också nå ut till fler människor i hela vårt land. Därför lägger regeringen nu fram det första förslaget någonsin till en samlad politik för kulturarvet, skriver Alice Bah Kuhnke.

I dag finns många av våra gemensamma samlingar i museernas magasin i Stockholm. Det är en mycket märklig ordning när det finns ett levande intresse i hela Sverige för dessa skatter och de berättelser de bär på. Föremålen utgör en väsentlig del av vår historia och bör kunna göras angelägna för fler.

Därför vill regeringen göra det möjligt för våra statliga institutioner att låna ut eller dela med sig av sina samlingar. Det är egentligen märkligt att detta inte redan är fallet, men nu ser vi till att det kan bli verklighet.

Statliga museer föreslås få möjlighet att donera föremål till bland annat kommunala museer.

Kommunala museer ska också kunna få möjlighet att låna ut föremål genom ett undantag från den så kallade lokaliseringsprincipen.

I förslaget till ny politik föreslås också att museer och museihuvudmän inom det allmänna museiväsendet ska samverka för att ge alla i hela landet tillgång till museernas samlade resurser.

En annan förutsättning för att förstå var vi kommer ifrån och hur det

påverkar oss i dag är det arbete som utförs av eldsjälarna på bibliotek, i hembygdsrörelsen och andra delar av det civila samhället. Människor som lägger ideell kraft på att bevara, utforska och berätta om vår väg fram till det samhälle vi har i dag.

I den senaste statsbudgeten har den rödgröna regeringen prioriterat att öka stödet till det civila samhällets kulturarvsarbete. Bidraget till kulturmiljövård ska utvecklas och förstärkas så att även aktörer inom det civila samhället, t.ex. hembygdsrörelsen, kan söka bidrag till sitt viktiga arbete. Satsningen sker genom att det nuvarande stödet till arbetslivsmuseer förstärks så att bidrag också ska kunna lämnas för annat ideellt kulturarvsarbete, t.ex. inom hembygdsrörelsen.

Nu ligger det första utkastet någonsin till en samlad kulturarvspolitik på riksdagens bord. Den ger oss en möjlighet att samlas för en politik som håller över lång tid framöver. Om kulturarvet ska kunna vara relevant och levande behöver vi en politisk samling över blockpolitikens destruktiva prestige.

Vi har alla ett ansvar för att dra vårt eget strå till stacken för att uppmärksamma och sprida kunskap om de spår från det förflutna som på olika sätt präglar oss där vi är i dag. Kunskap och berättelser som tillsammans bildar ett gemensamt svenskt kulturarv.

Alice Bah Kuhnke, MP
kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Kulturdepartementet, Statsrådsberedningen

Regeringen presenterar nya åtgärder mot rasism och hatbrott

Publicerad 27 januari 2017 Uppdaterad 27 januari 2017

Statsminister Stefan Löfven och kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke, debattartikel, Svenska Dagbladet, den 27 januari 2017.

Hédi Fried, författare och överlevare från Auschwitz, har skrivit: "Kan någon säga när någonting börjar? Sandkorn läggs till sandkorn, och innan man vet ordet av ligger det en sandhög framför en."

På fredagen är det Förintelsens minnesdag, där vi minns ett av mänsklighetens största brott gentemot sig själv. Men kunskapen om det fruktansvärda som människan är kapabel till förpliktigar oss att göra mer än att minnas. Rasism, antisemitism, antiziganism, hat mot HBTQ-personer och fördomar mot personer med funktionsnedsättning är fortfarande en levande farsot. Detta människoförakt begränsar friheten för den enskilda och sammanhållningen mellan oss alla. Det tar sig uttryck i allt från fysiskt våld på våra gator, till hot och konspirationsteorier som sprids via sociala medier.

Detta finns även inom svensk politik. I den svenska riksdagen finns det ledamöter som öppet ifrågasätter om judar kan vara svenskar. Det har lagts förslag om att begränsa mediernas frihet som motiveras med antisemitiska tankeföreställningar. Nästan dagligen kommer avslöjanden om politiska aktörer som sprider rasistiska tankegångar, i det fördolda eller i det öppna. Sandkorn läggs till sandkorn.

Principen om alla människors lika värde får aldrig luckras upp. De demokratiska värderingarna i Sverige måste försvaras, fördjupas och förstärkas inför framtiden. Därför genomför regeringen nu en nationell plan mot rasism, liknande former av fientlighet och hatbrott. Forum för levande historia genomför en omfattande utbildningsinsats som når ut till Sveriges

skolor, men även till yrkesgrupper som arbetsförmedlare, socialarbetare och polisanställda. Vetenskapsrådet har inlett en kartläggning av rasism på svensk arbetsmarknad, i forskningspropositionen görs större satsningar på forskning som innefattar rasism och främlingsfientlighet, och trossamfunden får ökat stöd för interreligiös dialog runt om i landet.

Samtidigt krävs ett större arbete för att stärka säkerheten för utsatta grupper och personer. Alla människor måste kunna visa sin religionstillhörighet eller identitet med öppenhet och stolthet i det offentliga rummet. Det är det demokratiska samhällets plikt. Därför får trossamfunden extra medel till säkerhetshöjande åtgärder, för att kunna stärka säkerheten kring religiösa och kulturella aktiviteter. Polismyndigheten har också fått i uppdrag att förstärka arbetet mot hatbrott, och har nu förmåga att utreda och bekämpa hatbrott i samtliga regioner i Sverige, inklusive särskilda hatbrottsgrupper i de tre storstadsregionerna.

Och detta arbete kan aldrig vila. Därför kan vi i dag presentera ytterligare tre nya åtgärder:

1. Större säkerhet på skolor. Skolan ska vara en trygg plats för alla barn och skolpersonal oavsett religionstillhörighet. Barn ska inte vara oroliga för att utsättas för hatbrott och intolerans i sin skola. Därför kommer regeringen ytterligare stödja säkerhetsarbetet på skolor med hotbild.
2. Effektivare insatser mot antisemitiska hatbrott. Brottsförebyggande rådet, Brå, får i uppdrag att göra en fördjupad studie av de antisemitiska hatbrotten. Med detta som bas ska arbetet mot de antisemitiska hatbrotten effektiviseras och förstärkas.
3. Ny internationell samling. Det har nu gått snart två decennier sedan den stora förintelsekonferensen där grunden för det internationella samarbetet om att minnas Förintelsen, Stockholmsdeklarationen, slogs fast. Att aldrig glömma innebär att alltid påminna. Därför avser regeringen att bjuda in till en ny internationell konferens år 2020, 20 år efter den första, för att hedra offren, följa upp arbetet och tillsammans med andra länder och organisationer fortsätta att utveckla insatserna för att förhindra nya övergrepp mot mänskligheten.

Slutligen vill vi understryka att även din insats behövs. Tolerera aldrig hat eller hot, oavsett vem det riktas mot, ifrågasätt konspirationsteorier och falska rykten, sök förståelse där andra försöker sprida förakt. Försvaret av demokratin är ett uppdrag som delas av varje demokratisk medborgare.

Vi som bor i Sverige ska kunna känna oss trygga och fria, oavsett vilken kultur vi tar del av, vilken gud vi tror på, eller vem vi älskar. Därför måste vi se varje sandkorn av hat och intolerans i Sverige, och förhindra att de någonsin får fäste. I dag, och alla andra dagar, har vi som värnar demokratin plikten att minnas Förintelsen och genom vår gärning säga: Aldrig igen.

Debattartikel från Finansdepartementet, Kulturdepartementet

"Digitalmomsen behöver sänkas så snart som möjligt"

Publicerad 25 januari 2017 Uppdaterad 25 januari 2017

Dagens Nyheter, 24 januari 2017. Debattartikel av Magdalena Andersson och Alice Bah Kuhnke. Regeringen verkar aktivt för att EU snarast ska införa en möjlighet till lägre moms för digitala tidningar och tidskrifter, tidningssajter och e-böcker. Så snart det blir verklighet kommer regeringen att lägga fram ett förslag om att sänka momsen från 25 till 6 procent, skriver statsråden Magdalena Andersson (S) och Alice Bah Kuhnke (MP).

För den som vill ha en stark demokrati är det lika självklart med en lokal journalist som en lokal polis. En fri och oberoende journalistik granskar makthavarna, även de folkvalda. Den berättar om det som händer där du själv bor och verkar, oavsett om det är Strömsund eller Stockholm. Den är en av det demokratiska samhällets främsta väktare.

Läget för den svenska journalistiken är i dag ytterst allvarligt, inte minst för den lokala bevakningen utanför våra storstadsområden. Enligt Institutet för mediastudiers årsbok för 2016 saknar var tredje kommun dagstidning, och 35 kommuner utan bevakning kategoriseras som vita fläckar på mediekartan. Mellan 2004 och 2014 har var tredje lokalredaktion tvingats lägga ned. Cirka 1 000 journalister har fått lämna yrket de senaste tre åren enligt tidningen Journalistens senaste sammanställning.

Vi kan redan i dag se vad som händer i de vita fläckarna när journalistiken tvingas dra sig tillbaka. I samma utrymmen tar andra intressen för sig. Förklädda till nyhetsmedier sprider exempelvis högerextrema och

populistiska sajter rykten, falsk information och hat. På många platser i vår omvärld ser vi samtidigt hur journalistikens frihet begränsas, inte sällan av folkvalda. Utan en fri press är manegen krattad för populismens splittrande påverkan på samhället.

I vår egen närhet ser vi hur public service oberoende begränsas och krav ställs på att journalistiken ska tjäna nationalistiska syften i stället för att vara en oberoende aktör i allmänhetens tjänst. Konsekvenserna ser vi sprida sig runt omkring oss. Faktaresistens har gått från att vara ett nyord i vårt språk till något brett förekommande. Fler och fler blandar ihop faktakunskap med åsikter.

Den fria journalistiken fyller en helt oundgänglig funktion i ett demokratiskt samhälle. Alla ska kunna ha tillgång till allsidig nyhetsförmedling så att var och en, oavsett var i landet man bor, kan bilda sig en uppfattning om samhället utifrån fakta och kunskap. Journalistiken fungerar också som en renhållningsmekanism mot maktmissbruk och korruption. Journalistiken är därmed en sorts demokratisk försäkring, som inte kostar mycket, men som ger väldigt mycket tillbaka till oss alla. Det är ett hot mot demokratin när vi får stora områden i vårt land som inte granskas eller berättas av fri, oberoende press.

Bakom utvecklingen på mediemarknaden ligger en ekonomisk verklighet där intäkterna för den tryckta pressen sjunker drastiskt samtidigt som de inte ersätts av intäkter i den digitala verkligheten. Mediernas affärsmodeller utmanas när en allt större del av annonsintäkterna hamnar hos nya aktörer, som Google och Facebook.

Denna verklighet kan inte komma som en överraskning för någon ansvarig politiker. Med den kunskapen följer ett ansvar för att bedriva en politik som stärker journalistikens ställning och förutsättningar.

Efter åtta års stiltje i mediepolitiken, då de borgerliga partierna hade regeringsmakten, har därför den rödgröna regeringen valt att genomföra en rad olika reformer för att stärka journalistikens förutsättningar, i synnerhet lokaljournalistiken:

- Avskaffad reklamskatt. Vid årsskiftet inledde regeringen avskaffandet av reklamskatten för medier. Detta är något som riksdagen krävt av tidigare borgerliga regeringar, nu har vi tagit ett viktigt steg för att stärka de ekonomiska förutsättningarna för kommersiella medier.

- Modifierat presstöd har införts. I bred politisk enighet har justeringar i det existerande presstödet antagits i syfte att mer pengar ska komma tidningarna till del, och efter att EU-kommissionen lämnat klartecken är nu regelförändringarna på plats. Kriterierna för att få presstöd är nu något mer generösa, det särskilda storstadsstödet har avvecklats och i stället har tidningarna generellt fått högre stödnivåer.
- Digitalt utvecklingsstöd införs. Inom ramen för presstödet finns det sedan 2016 ett utvecklingsstöd. Stödet, som syftar till att förbättra förutsättningarna för tryckta nyhetstidningar att utveckla elektroniska publiceringstjänster, uppgår till högst 50 miljoner kronor för 2017.
- Medieutredning presenterad. Den 7 november 2016 överlämnades medieutredningen med bland annat förslag på ett nytt mediestöd. Betänkandet är nu ute på remiss och regeringen beräknar att kunna överlämna en proposition till riksdagen under 2018.

Utöver dessa insatser har det hela tiden funnits ett sorgebarn i mediepolitiken: de skilda momssatserna mellan tryckta tidningar och digitala publikationer, som är en konsekvens av gällande EU-rätt. Det är en märklig anomali att om mediebolagen trycker en nyhet på papper betalar de bara 6 procent i moms, men om den ges ut digitalt så måste de betala 25 procent. Vem som helst kan begripa att detta snarare motverkar än gynnar den digitala omställningen.

Det har under en längre tid funnits ett tryck på EU-kommissionen att föreslå att medlemsstaterna ska kunna införa samma momssats på digitala publikationer som på papper. Ett par medlemsländer valde att försöka kringgå direktivet, en strategi som innebar att de drogs inför EU-domstolen, där de förlorade. Den svenska regeringen har valt en annan väg, att tillsammans med de likasinnade driva på inom samarbetet i enlighet med de spelregler som vi gemensamt satt upp, en strategi som visat sig framgångsrik.

Den 1 december kom till slut förslaget från EU-kommissionen om att tillåta medlemsländer att själva besluta om en sänkt momssats för digitala, tidningar, tidskrifter och böcker. En process har nu inletts inom EU-samarbetet för att den nya lagstiftningen ska kunna beslutas och genomföras.

Regeringen har därför beslutat om att inom EU aktivt verka för att mervärdesskattedirektivet snarast ska ge möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa reducerad moms för e-böcker och andra digitala publikationer.

Blir EU-kommissionens förslag verklighet avser regeringen att därefter så snart det är möjligt lägga fram förslag om en sänkning av momsen för digitala publikationer som är journalistiska eller litterära produkter (digitala tidningar och tidskrifter, tidningssajter och e-böcker) till 6 procent.

Regeringen vill på detta sätt kraftigt förbättra branschens förutsättningar. Vi menar allvar med principen om att de fria, oberoende och granskande mediernas framtid är avgörande för en levande demokrati.

Magdalena Andersson, finansminister (S)

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Regeringskansliet

Debattartikel från Kulturdepartementet

Pioneering Freedom

Publicerad 05 december 2016 Uppdaterad 05 december 2016

The Huffington Post, 2 december 2016. Debattartikel av Alice Bah Kuhnke och Irina Bokova, generaldirektör Unesco.

Ms Alice Bah Kuhnke, Minister for Culture and Democracy, Sweden Ms Irina Bokova, UNESCO Director-General

250 years ago the world witnessed the passage of the first Freedom of the Press Act, enacted by the Swedish Parliament, covering modern-day Sweden and Finland. This was the first act to constitutionally protect press freedom, almost two centuries before the United Nations Universal Declaration of Human Rights. Since then, some 120 countries have followed this example and enacted similar legislation - ensuring the public's right to know, empowering journalists and bolstering freedoms across the board.

Today, more than ever, we must renew this pioneering spirit.

Freedom of expression, press freedom and freedom of information are ends in themselves — the free flow of ideas and opinions, as well as debate and critical examination, creates a wealth of ideas and drives innovation and positive change. They are vital for accountability and transparency. They are pillars of democracy, the rule of law and good governance. They are foundations for more inclusive and sustainable development, and, in empowering every woman and man, they are also forces for intercultural dialogue and peace.

For this, we need wider access to information and enabling media environments. Media pluralism is essential for all voices to be heard, to allow all to participate in sharing the diversity of cultural expressions, opinions, stories and information. This is an engine for widening opportunities to overcome inequalities, while strengthening the foundations of democratic

institutions. And these rights must stand both offline and online - the digital revolution must also be a rights revolution.

Safety for journalists is essential, as key users of the right to information, enhancing accountability on behalf of the public and promoting a culture of openness and transparency in Government and across all sectors.

The stakes are high. Over the last ten years, 827 journalists have been killed in the line of duty. In 2014-2015, 59 percent of them were working in countries affected by conflict - and almost 90 percent of them were local journalists. These killings are but the tip of the iceberg of arbitrary detention, intimidation and harassment, where female journalists are particularly targeted.

These figures, from UNESCO's most recent report on the safety of journalists, highlight the tragic risks facing journalists. The situation is made worse by impunity. In nine out of ten cases, those responsible for killing journalists are never punished. This creates a vicious circle that poisons all society.

This cannot stand. In 2015, all countries agreed on the 2030 Agenda for Sustainable Development - this includes a target "to ensure public access to information and protect fundamental freedoms, in accordance with national legislation and international agreements."

Everyone has a role to play in taking this forward. Governments must pursue swift investigations into crimes against journalists and bolster freedom of information legislation. Judicial systems and security services should be trained on freedom of expression. National monitoring and protection mechanisms should be considered. Media organizations must ensure international and local staff have the right training and resources, to enhance their safety. We need every voice to be heard - especially those of women, who remain under-represented in news-making, decision-making, and media ownership. Journalism education must be strengthened, because the highest professional standards of journalism are essential for the news media industry to be seen as representative and credible.

Working with Sweden, UNESCO is spearheading these goals across the world, starting in crisis situations and countries in transition. This is the importance of the United Nations Plan of Action on the Safety of Journalists and the Issue of Impunity, which UNESCO is leading for the safety of journalists. We are championing the fight against impunity by raising the red

flag every time a journalist is killed and calling for justice. Every year, September 28 marks the International Day for Universal Access to Information. The 250th anniversary of the Freedom of the Press Act in Sweden reminds us of the long road we have travelled to promote freedom of expression. Inspired by Sweden, we need every country to introduce access to information legislation.

Dag Hammarskjöld once said that "freedom from fear could be said to sum up the whole philosophy of human rights." Today, more than ever, we must stand up to fear, to allow everyone to seek information and speak out. This is a basic human right - it is a fundamental freedom that strengthens all society.

Debattartikel från Kulturdepartementet

"Hedersförtrycket kan inte bortförklaras."

Publicerad 18 november 2016 Uppdaterad 18 november 2016

Sydsvenskan, 18 november 2016. Debattartikel av Alice Bah Kuhnke och Nils Karlsson. Hedersförtrycket kan inte bortförklaras. Nu höjer Malmö ambitionerna när det gäller förebyggande insatser. Det skriver Alice Bah Kuhnke (MP), kultur- och demokratiminister, och Nils Karlsson.

Mänskliga rättigheter är universella. De ska omfatta alla, alltid och utan undantag. Det har Sverige som stat, tillsammans med de flesta andra länder i världen, enats om.

Men att dokument och konventioner blir mer än bara vackra ord är långt ifrån en självklarhet.

Nu pågår Mänskliga rättighetsdagarna i Malmö, Nordens största träff för alla som arbetar med eller vill lära sig mer om mänskliga rättigheter. Det sker i en tid då dessa rättigheter inte kan tas för givna. Utvecklingen runt om i världen är oroande. Journalisters frihet beskärs, människorättsförsvarare får allt svårare att verka och migranternas rättigheter utmanas.

Regeringen har föreslagit att en oberoende institution till skydd för de mänskliga rättigheterna ska inrättas under riksdagen. Vi är övertygade om att en sådan institution kan bli en viktig del i att främja de mänskliga rättigheterna på ett systematiskt och samordnat sätt.

Vi måste samtidigt se att det finns områden där samhället har misslyckats. Frågan om hedersförtryck är något som vi behöver diskutera under MR-dagarna i Malmö.

Kunskapen om hedersförtryck och starka kollektiva normer har under det senaste decenniet vuxit betydligt. Flickor och kvinnor i Sverige kontrolleras av sina familjer och får inte själva välja hur deras liv ska se ut eller levas. De förväntas acceptera familjens eller släktens val av partner eller sätt att utöva religion eller kultur. Deras bröder görs ofta till förövare, men kan själva vara utsatta för påtryckningar att bära vissa traditioner och sedvänjor. Även hbtq-personer, oavsett kön, möter denna kontroll. De unga människor som utsätts för hedersförtryck lämnas ofta ensamma i en fruktansvärd livssituation.

Hedersförtrycket går inte att bortförklara eller likställa med den ojämställdhet som fortfarande präglar till exempel lönesättningen inom vården eller bristen på kvinnor i börsbolagens styrelser.

Hedersförtryck är en ytterst specifik form av kränkning och kräver egna åtgärder och ett eget förebyggande arbete. Allt annat är en tydlig signal om att alla människors rättigheter inte värderas lika.

Malmö har ett väl fungerande skydd för den som söker hjälp, men en lång väg kvar när det gäller förebyggande insatser. Under nästa år höjs därför ambitionerna på just det området i skolor, andra kommunala verksamheter och organisationer. Det behövs också informationsinsatser på komvux och SFI.

Kommunen ska i ett inledande skede undersöka utbredningen och problematiken i samverkan med Stockholm och Göteborg och se till att projekt som varit framgångsrika inom den ideella sektorn, till exempel Rädda Barnens "Det handlar om kärlek", kan fortsätta. I samarbete med forskare och intresseorganisationer går det också att undersöka vilka förebyggande metoder som passar Malmö bäst.

Ambitionen är att det i Malmö ska råda nolltolerans när det gäller hedersförtryck.

De fri- och rättigheter som ofta tas för självklara måste omfatta alla. Inte bara i ord och handlingsprogram utan också för enskilda människor. Självklart ska det finnas hjälp att få för den som tvingas fly en kontrollerande familj, men lika självklart måste det vara att ingen ska behöva fly dem som står dem närmast.

Ingen ska tvingas att avstå gymnastiken eller simundervisningen av rädsla för att skada familjens heder. Ingen ska tvingas att avstå vänner eller kärlek av rädsla för att skada familjens heder. Ingen ska tvingas att avstå sin

favorittröja av rädsla för att skada familjens heder. Alla ska få skratta när de hör något roligt.

Så länge vi inte gör vårt yttersta i konkret politisk handling för att motverka hedersförtryck kan vi inte påstå att vi tar alla människors mänskliga rättigheter på allvar.

Alice Bah Kuhnke

Niklas Karlsson

Alice Bah Kuhnke (MP) är kultur- och demokratiminister

Nils Karlsson (MP) är kommunalråd i Malmö med ansvar för demokrati, jämställdhet och mänskliga rättigheter.

Debattartikel från Kulturdepartementet

Det gör ont när teser brister

Publicerad 27 oktober 2016 Uppdaterad 27 oktober 2016

SvD Kultur, 26 oktober 2016. Debattartikel av Alice Bah Kuhnke. Den enda ideologiska styrning av museer jag ägnar mig åt, är att se till att de får mer resurser och ökat oberoende. Det skriver kulturminister Alice Bah Kuhnke i ett svar till Ola Wong.

I brist på fakta för att underbygga sina teser återstår att höja tonläget. En debattartikel i taget. Ola Wongs teser om ökad politisk styrning av museerna faller nu till marken precis som höstlöven.

Den enda ideologiska styrning som jag ägnar mig åt vad gäller museernas verksamhet är att de ska få mer resurser och ökat oberoende. Ett av flera konkreta exempel på hur vi nu investerar i och reformerar kulturens möjligheter att vara en oberoende kraft är fri entré-reformen som så här långt är en stor succé. Som aldrig förr strömmar människor till våra museer för att få ta del av den kunskap och de gemensamma skatter som finns där. Mer kultur till fler helt enkelt.

Ola Wong är nu upprörd över att jag besöker Historiska museet och att regeringen haft fräckheten att avsätta ytterligare 9,3 miljoner kronor per år för att förstärka verksamheterna vid Statens historiska museer och Statens museer för världskultur. Regeringen gör denna satsning för att säkerställa att dessa gemensamt finansierade kunskapsinstitutioner kan utvecklas som offentliga platser för kunskapsinhämtning, idédebatt och upplevelser. Myndigheterna avgör själva hur medlen ska användas i verksamheten utifrån de uppgifter man har enligt instruktion och regleringsbrev.

Ett annat sätt att förstärka verksamheter vid de statliga museerna är att se över möjligheten att skapa starkare institutioner. Därför har regeringen skickat ut ett förslag på remiss om att samla de uppgifter som Statens

historiska museer och Livrustkammaren och Skoklosters slott med Stiftelsen Hallwylska museet har i en myndighet – Statens historiska museer. Som alltid säkerställer jag att experternas perspektiv och tankar utgör grunden i de politiska förslag jag lägger fram. Så bygger man hållbara politiska förändringar.

Det viktiga syftet med en eventuell sammanslagning av dessa myndigheter är att skapa en starkare organisationsstruktur för det angelägna arbetet med att främja kunskapen om Sveriges historia, något som välkomnas av många remissinstanser. De starka verksamheterna Livrustkammaren, Skoklosters slott och Hallwylska museet bör bevaras och fortsatt utvecklas även efter den föreslagna förändringen.

Förändringen handlar om att stärka arbetet med att bevara och utveckla det kulturarv dessa myndigheter förvaltar, inte att styra vilka perspektiv som ska prägla verksamhetens inriktning. Allt detta blir tydligt för den som tid att läsa hela förslaget på regeringens hemsida:

"Vilka perspektiv på den historiska utvecklingen som anläggs i verksamheten kommer sedan att vara upp till myndigheten själv att avgöra. Sådana avgöranden måste bygga på det befintliga kunskapsläget inom forskningen och på professionella överväganden i övrigt."

I en annan av sina debattartiklar anför Ola Wong ett uppdrag i regleringsbrevet till Statens museer för världskultur som bevis för sin tes om politisk styrning av museernas verksamhet. Problemet är bara att det citerade "uppdraget" inte är ett uppdrag utan handlar om att bidra med underlag för Sveriges genomförande av det av FN:s generalförsamling antagna Agenda 2030. Det är en återrapportering som myndigheten ska göra. Skillnaden mellan ett uppdrag och ett återrapporteringskrav är viktigt att beakta om man vill förstå skillnaden mellan att styra och att ansvara.

Denna återrapportering ska ett 80-tal myndigheter genomföra inom ramen för att förverkliga FN:s hållbarhetsmål som antogs i september 2015. Bland de 80 finns Försäkringskassan, Sjöfartsverket och Strålsäkerhetsmyndigheten med flera.

En annan del av Ola Wongs kritik riktas mot att regeringen utnämnt Ann Follin till överintendent för Statens museer för världskultur. Som grund för kritiken anføres bland annat en utställning som planerades före att Ann Follin fick jobbet och före mitt tillträde som kulturminister.

Den som vill fördjupa sig i Ann Follins kvaliteter som museichef kan göra ett besök på Tekniska museet vars verksamhet Ann Follin lett under sju år. Under hennes tid har stora delar av utställningarna förnyats och flera stora satsningar har genomförts. Tekniska museet har utvecklat sin forskningsverksamhet och bedrivit en innovativ och mycket uppskattad programverksamhet. Tekniska museet utsågs 2016 till Årets museum av Riksförbundet Sveriges museer. En diskussion kring Ann Follins kompetens och förmåga måste rimligen utgå från vad hon faktiskt åstadkommit i de verksamheter hon varit ansvarig för, inte utifrån den verksamhet som bedrevs vid Statens museer för världskultur innan hon tillträdde som överintendent.

I slutet av året kommer mitt och regeringens förslag till en kulturarvspolitisk proposition att presenteras. Den principiella inriktningen för politiken är att öka oberoendet för våra museer som kunskapsinstitutioner, att skapa bättre organisatoriska förutsättningar samt att undanröja hinder så att fler människor kan ta del av verksamheten.

Kulturarvsfrågorna har stor aktualitet och är viktiga för samhället och dess utveckling. Förhoppningsvis kan debatten om kulturarvet nu också handla om hur vi på bästa sätt kan stärka förutsättningarna för kulturarvsarbetet. Vi behöver skapa en politisk enighet över blockgränsen för att bland annat öka museernas möjlighet att styra över sin egen verksamhet. Detta är särskilt viktigt i en tid när kulturen och det fria ordet begränsas i vår omvärld.

Något uppdrag om normkritik till våra museer har inte getts av mig, det tål att upprepas. Det är för mig helt främmande att styra våra statliga museer på det sättet, den förda kulturpolitiken går tvärtom ut på att öka avståndet mellan politiken och professionen.

Det gör ont när teser brister.

Alice Bah Kuhnke

Alice Bah Kuhnke är kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Mer pengar behövs till svenska filmarvet

Publicerad 26 oktober 2016 Uppdaterad 26 oktober 2016

Expressen Kultur, 23 oktober 2016. Debattartikel av Alice Bah Kuhnke. Film är ingen färskvara som konsumeras och försvinner. Film kan forma och omforma oss som människor. Den kan ställa frågor och utmana oss och våra föreställningar.

De filmer som har gjorts, filmarvet, är inte heller någon nostalgisk samling, det är en skatt för alla oss filmälskare att upptäcka nya berättelser i och finna historiska sammanhang.

Film är därför en central del av regeringens kulturpolitik och filmarvet är en självklar del av kulturarvet. Det är för mig främmande att dela upp kulturen i olika klasser, men det är uppenbart att filmpolitiken alltför länge har låsts in i ett illa fungerande filmavtal. Under mina första år som kulturminister har filmens förutsättningar och framtid varit debatterad mer än på väldigt länge, vilket är välbehövligt.

Det finns glädjande nog en bred politisk enighet gällande bevarandet av filmarvet. Alliansregeringen inledde 2014 en satsning på digitaliseringen av filmarvet och i budgetpropositionen för 2017 föreslår jag och regeringen att satsningen ska förstärkas med 2,5 miljoner kronor per år.

Att dessa medel inte räcker för att digitalisera alla lång- och kortfilmer i Filminstitutets arkiv på totalt ca 2 500 svenska långfilmer och ca 6 000 svenska kortfilmer säger sig självt. För att digitalisera hela arkivet skulle det enligt Filminstitutet behövas flera hundra miljoner kronor. Nu gör vi en första prioritering genom att avsätta extra resurser, men mer kommer att behövas framöver.

Regeringen är väl medveten om att utmaningarna på området är stora, bland annat när det gäller kostnader för digitaliseringsarbetet, verkens rättsliga status, tillgång till teknisk utrustning och kompetensförsörjning hos personalen.

Filmen har en enorm kraft att beröra, underhålla och berätta om oss människor och den tid vi lever i. Filmarvet och dess förutsättningar kommer därför att vara en självklar del i den kulturarvsproposition som jag kommer att presentera senare i år.

Alice Bah Kuhnke,

kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

"Museerna behöver befrias från politiken"

Publicerad 26 oktober 2016 Uppdaterad 26 oktober 2016

SvD Kultur, 4 oktober 2016. Debattartikel av Alice Bah Kuhnke. Regeringen har inte gett Statens museer för världskultur i uppdrag att arbeta med normkritik. Tvärtom ska vi politiker undvika att detaljstyra kulturinstitutioner, skriver kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke med anledning av den debatt som SvD:s Ola Wong satte igång i torsdags.

Inbillade problem är bättre än verkliga. Framför allt för att de är enklare att bli av med. Denna erfarenhet gäller för den enskilda individen, samhället i stort och även i den senaste tidens debatt om politikens relation till museerna.

Det finns ett grundläggande problem som ligger bakom mycket av missförstånden och oron i den debatt som nu förs, Sverige har nämligen saknat en sammanhållen och tydlig politik för kulturarvet. Det har efterfrågats länge av många aktörer och så även i museiutredningen. Utredningen föreslog bland annat en särskild museilag för att slå fast principen om armlängds avstånd mellan politik och museer.

I slutet av året kommer regeringen därför att presentera Sveriges första samlade kulturarvspolitiska proposition till Sveriges riksdag. Det är ett fattigdomsbevis för kulturpolitiken att det sker först nu.

Den som förväntar sig någon form av statlig avgränsning av vad som ska räknas till kulturarvet eller inte, kommer att bli gruvligt besviken när regeringens proposition presenteras. Som frihetlig politiker är det mig helt främmande att politiker ska definiera vad som ska räknas som kulturarv. Den

uppgiften överlåter jag med varm hand till alla de professionella och kunniga människor som arbetar med detta, till exempel på våra museer.

I den kommande propositionen kommer den vägledande principen vara att frigöra kulturarvsinstitutionerna, däribland museerna, från politiken. Vi behöver klippa banden för att förhindra ideologisk styrning av verksamheternas innehåll. Detta är avgörande för att värna deras trovärdighet hos allmänheten och kvaliteten i verksamheten.

En av de främsta anledningarna till att värna museernas oberoende från politiken är att skapa långsiktigt hållbara förutsättningar som bär dessa kunskapsinstitutioner även om den politiska majoriteten förändras. Därför är det centralt att vi kan samlas över blockgränsen kring hur vi skapar långsiktigt hållbara ramverk för självständiga kulturarvsinstitutioner. Detta blir en viktig del av samtalen med allianspartierna i riksdagens kulturutskott under hösten.

Vår uppgift som politiker är att skapa de bästa förutsättningarna för att våra kulturarvsinstitutioner ska kunna bedriva sin verksamhet självständigt, med kunskap och ett vetenskapligt förhållningssätt till sitt uppdrag. En central del av detta är de ekonomiska förutsättningarna och därför har regeringen precis föreslagit att Statens museer för världskultur och Statens historiska museum tilldelats ytterligare fyra miljoner var för 2017.

Reformen med fri entré har varit en succé hittills. Detta visar på ett stort och genuint intresse hos allmänheten för att ta del av kunskaper och berättelser som finns på våra institutioner.

Statens museer för världskultur har under många år haft ekonomiska underskott och obalanser, inte minst på grund av höga lokalkostnader, något som nyligen belystes av Statskontoret. De ekonomiska problemen är inget inbillat problem och kräver både analys och nya tankar.

Därför fick Ann Folin, myndighetens chef och en av våra mest erfarna museichefer, i uppdrag att presentera förslag på lösningar för att komma tillrätta med situationen. Alla statliga verksamheter har ett ansvar gentemot skattebetalarna att bedriva sin verksamhet inom de ekonomiska ramarna som de tilldelats. I fredags överlämnades rapportens förslag till kulturdepartementet och regeringen kommer att återkomma med en bedömning kring hur den ekonomiska situationen ska kunna bli hållbar på sikt samtidigt som verksamheten kan utvecklas.

Utöver det ekonomiska uppdraget har Statens museer för världskultur även fått i uppdrag att förtydliga "vad som kan rymmas inom uppgiften avseende världens kulturer". Regeringen har med andra ord inte gett museet i uppdrag att jobba med till exempel normkritik, den typen av detaljstyrning motverkar museernas möjligheter att verka som kunskapsinstitutioner.

Få sektorer i samhället är lika debatterade som kulturen, något som vi ska vara stolta över och värna, särskilt i tider när kultursidor runt om i landet läggs ned. Därför välkomnar jag en bred debatt om museernas roll för att förvalta och levandegöra kulturarvet,

Kunskap om historien, såväl det vi är stolta över som det vi inte gärna talar om, är en nyckeln till att förstå vår samtid. Vi vet av historien att det första som totalitära ideologier försöker begränsa och kontrollera är kulturen och det fria ordet. Runt om i vår omvärld, till och med i Europa, ser vi dessvärre samma tendenser i dag. Just därför är det vår plikt att skapa system som även på lång sikt skyddar våra kulturarvsinstitutioner från politisk klåfingrighet.

Ola Wong beskriver en imaginär kulturarvspolitik som påstås vara min. Många av missförstånden hade kunnat undvikas om han hade hört av sig till mig för att fråga. Vi kanske skulle kunna äta lunch för att diskutera den kulturarvspolitik som snart kommer att hamna på riksdagens bord? Kanske kan vi ses på Medelhavsmuseet?

Alice Bah Kuhnke

Kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Alice Bah Kuhnke svarar Mittmedia

Publicerad 25 augusti 2016 Uppdaterad 25 augusti 2016

DN Debatt, 24 augusti 2016. Debattartikel av Alice Bah Kuhnke Kulturminister Alice Bah Kuhnke svarar Jan Friedman om Mittmedia.

Hej Jan,

Tack för ditt brev och inbjudan att besöka er i Gävle. Jag har redan tackat ja och hoppas kunna besöka er inom kort.

Den verklighet många medier kämpar i orsakar många sömnlösa nätter hos många människor, inte minst bland de journalister som inte vet om de kommer kunna fortsätta sitt viktiga arbete.

Mediernas verklighet är också politikernas verklighet. Och ska så vara. I hela landet. Det är medierna som granskar makthavare som jag själv, både lokalt och nationellt.

För mig är det lika självklart att det ska finnas en lokal journalist som att det ska finnas en lokal polis.

Utan lokal journalistik förlorar vi själva navet i den motor som driver det gemensamma samtalet. Vi riskerar att ensidiga röster sätter villkoren för din och min verklighetsuppfattning. Lokal journalistik om det som faktiskt händer i vår närhet är en förutsättning för att vi ska kunna förstå och hantera även de stora skeendena i världen.

För inte länge sedan träffade jag en kvinna som bor i ett område utan en lokal journalist. När politikerna beslutade om att lägga ner skolan där hon bor fick hon höra talas om det först när beslutet redan var fattat. Exemplet

visar den lokala journalistikens roll att belysa och beskriva händelser som sedan kan ligga till grund för den samhällsdebatt som är avgörande för en levande demokrati. Oavsett om vi bor i Stockholm eller Strömsund.

För mig är det lika självklart att det ska finnas en lokal journalist som att det ska finnas en lokal polis.

Efter många år i politisk träda har regeringen valt att göra mediepolitiken till en av våra viktigaste prioriteringar, inte minst för att skapa ett Sverige som håller ihop. Det första jag gjorde som statsråd var att ta tag i de mediepolitiska frågorna. I slutet av oktober tar jag emot medieutredningens förslag på hur ett modernt stöd till pressen ska se ut. Jag ser fram emot det och ännu mer till den debatt som jag hoppas följer.

Men utredningar och lagförändringar tar tid. Därför har vi sedan regeringstillträdet också sett till så att det nuvarande presstödet har riktats om för att i högre utsträckning stötta lokal journalistik utanför de större städerna. Det gamla regelverket var så illa anpassat till dagens verklighet att medel inte kunde betalas ut, något som vi också har åtgärdat.

Utöver dessa insatser finns det dessutom numera ett digitalt omställningsstöd för medier som vill växla upp farten i den nödvändiga omställningen till en ny, digital verklighet.

Du undrar vad vi väntar på vad det gäller reklamskatten. Svaret är ingenting. Redan för ett år sedan tog regeringen beslut om att den ska avvecklas med början 2017. Det har funnits att läsa om i både budgetpropositionen och flera medier.

Riksdagens majoritet gav den tidigare borgerliga regeringen i uppdrag att avskaffa reklamskatten. Åtta år gick och ingenting hände. Nu ser den här regeringen till så att reklamskatten äntligen avskaffas, något som inte minst kommer att spela roll för medier utanför de stora städerna.

Men vi behöver vara fler som gör mer och som tar våra respektive ansvar för att rädda den lokala journalistiken. Jag ser fram emot att få träffa och lyssna till dig och dina medarbetare.

Vi ses i Gävle.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Regeringskansliet

Debattartikel från Justitiedepartementet, Kulturdepartementet,
Socialdepartementet

"Nu stärker vi rättigheterna för Sveriges transpersoner"

Publicerad 25 juli 2016 Uppdaterad 25 juli 2016

DN Debatt, 25 juli 2016.

Stockholm Pride inleds i morgon, måndag. Under veckan står hbtq-personers mänskliga rättigheter i fokus. Pride handlar om friheten att få vara den man är. Det låter enkelt och självklart, men är tyvärr fortfarande långt ifrån verkligheten. Det vet Sveriges hbtq-personer bättre än de flesta. Samtidigt som en hel del positiva förändringar har skett under de senaste decennierna är vi högst medvetna om att nya steg måste tas för att säkra friheter och mänskliga rättigheter för alla homosexuella, bisexuella, transpersoner och queera.

Regeringen presenterar i dag nyheter för att ytterligare stärka transpersoners rättigheter.

Att säkra friheten att vara den man är innebär en kamp varje dag. Den kampen tas av personer som vågar och orkar vara öppna med sin identitet för vänner och familj. De som säger ifrån vid homofobiska eller transfobiska skämt i fikarummet och de ungdomar som är modiga nog att vara sig själva trots omvärldens motstånd. Kampen förs i vardagen, på bussen och på anställningsintervjun, mot begränsande och förgörande normer som hindrar människor från att vara allt det vi kan och vill vara.

Samtidigt ser vi fortsatt stora behov, särskilt bland Sveriges transpersoner. Mer än var tredje transperson har övervägt att ta sitt liv, enligt Folkhälsomyndighetens undersökning från 2015. Var femte har blivit utsatt för våld. Oroväckande är att utvecklingen går åt fel håll, flera siffror visar sämre resultat än för tio år sedan.

Därför prioriterar regeringen tre insatser för att förbättra just transpersoners

situation:

1. Regeringen kommer under 2017 att lämna en proposition till riksdagen om att inkludera transpersoner i brottet hets mot folkgrupp och hatbrottslagstiftningen i övrigt, så att transpersoner äntligen får ett fullgott skydd i lagen. Sexuell läggning omfattas sedan tidigare av hets mot folkgrupp.
2. Under senare år har det skett flera framsteg när det gäller transpersoners rättigheter. Samtidigt är det viktigt att skapa en helhetsbild av vilka problem som återstår och hur de kan åtgärdas. Därför kommer regeringen att tillsätta en utredning med uppdrag att genomföra en bred undersökning av transpersoners villkor och situation i samhället. Utredningen ska undersöka hur transpersoner bemöts i sin vardag. Det kan vara i skolan, på jobbet, inom sjukvården eller i kontakt med myndigheter. Arbetet ska ske i dialog med organisationer som representerar transpersoner samt berörda myndigheter. I uppdraget ingår särskilt att belysa hur personer som genomgår könskorrigering uppfattar dagens utredningsförfarande.
3. Regeringen har som första regering i världen meddelat att vi kommer att lägga fram ett lagförslag om att personer som steriliserats i samband med ändrad könstillhörighet (i enlighet med det krav i könstillhörighetslagen som gällde fram till 2013, till dess kravet upphörde), ska kunna ansöka om ersättning från staten. Arbetet med en ny lagstiftning är påbörjat och vi har ambitionen att lägga fram en proposition till riksdagen senast 2018. Vi vet att flera reformer på transområdet återstår. Den här regeringen är angelägen om att stärka alla hbtq-personers tillgång till mänskliga rättigheter.

Med dessa tre insatser stärker vi transpersoners situation i Sverige och säkrar att de ska kunna få det stöd och skydd de behöver av samhället.

I dag har var femte ung homo- eller bisexuell person utsatts för fysiskt våld av en förälder, partner eller närstående vuxen, enligt Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor. Psykisk ohälsa, depressioner och självmord är vanligare bland hbtq-personer än resten av befolkningen. Många hbtq-personer har även blivit utsatta för hatbrott eller diskriminering. Regeringen arbetar därför målmedvetet och prioriterat för ett Sverige som håller ihop genom flera reformer på hbtq-området.

Vi har kraftfullt förstärkt arbetet mot diskriminering och för mänskliga rättigheter:

- Från den 1 januari 2017 stärks aktiva åtgärder inom diskrimineringslagen som för första gången inkluderar alla sju diskrimineringsgrunder, alltså även könsöverskridande identitet eller uttryck. Vi har tagit de första avgörande stegen för inrättandet av en oberoende institution till skydd för de mänskliga rättigheterna.
- Många barn växer i dag upp i stjärnfamiljer, därför har regeringen tillsatt en utredning som ska föreslå åtgärder för att underlätta för dessa familjer att ta del av föräldraförsäkringen. Förslagen kommer under 2017.
- Riksdagen har på regeringens förslag beslutat att ensamstående ska kunna insemineras inom svensk hälso- och sjukvård. Det gäller från den 1 april i år.
- Regeringen har drivit på de brottsbekämpande myndigheterna att stärka arbetet mot hatbrott. Polismyndigheten har förstärkt sitt arbete på området; hatbrottsenheterna hos polisen i Stockholm och Malmö får nu sällskap av en hatbrottsenhet i Göteborg. Att ett hatbrott utreds och klaras upp ska inte vara beroende av var i landet brottet begåtts.
- Socialstyrelsen och Folkhälsomyndigheten har fått ett antal uppdrag som rör unga transpersoners psykiska hälsa, hbtq-kompetens inom socialtjänsten samt vård och behandling för intersexuella.

Vi ser i dag en global rörelse för hbtq-personers mänskliga rättigheter. Hatbrottet mot hbtq-klubben Pulse i Orlando i USA krävde 49 människors liv och berörde en hel värld. Samtidigt kunde Prideparaden i Vilnius i Litauen för första gången genomföras utan större störningar.

Men fortsatt förtryck av hbtq-rörelser sker på många platser, nu senast på Istanbuls Pridefirande i Turkiet i början av sommaren.

Det finns en fantastisk solidaritet mellan och för hbtq-personer i hela Sverige. Fler och fler Pridefiranden arrangeras och allt fler kommuner, landsting och regioner tar fram egna insatser för att skapa ett samhälle för alla.

Vi är glada och stolta över att få delta i Stockholms Prideparad på lördag. Budskapet är att vi har kommit långt, men att vi behöver ta ytterligare steg för ett samhälle där alla får vara precis den de är.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister

Morgan Johansson, justitieminister

Gabriel Wikström, folkhälso-, sjukvårds- och idrottsminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

Något är fel när en ung tjej tvingas dölja sin romska bakgrund

Publicerad 22 juni 2016 Uppdaterad 22 juni 2016

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke. Metro, 21 juni 2016. En ung kvinna ska inte känna sig tvingad att undvika att berätta om sitt romska ursprung – hon ska känna stolthet. Vi har mycket kvar att göra i arbetet mot den strukturella diskrimineringen av romer, skriver kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke (MP).

För en tid sedan träffade jag en ung tjej i en av våra större städer. Hon sa något som jag fortfarande bär med mig och tänker på flera gånger i veckan. Hon berättade, rakt men också fyllt med sorg, att hon aldrig skulle komma på tanken att berätta om sin romska bakgrund för någon i sin omgivning. Inte i skolan, till vänner eller i sina sociala medier. Hon hade bestämt sig för att hon skulle göra allt hon kan för att hennes romska ursprung inte skulle kunna begränsa hennes möjligheter i livet. Hon hade gjort bedömningen att hennes chans till en bra utbildning, ett arbete och bostad är större om hon väljer att dölja sin egen bakgrund, historia och identitet.

Dessvärre är hon inte den enda som gjort detta vägval. Vilket tydliggör dels utsattheten men framförallt våra gemensamma återstående utmaningar. Vi som vet att ett samhälle som frigörs från rasistiska värderingar och diskriminerade strukturer är ett starkt samhälle måste fortsätta vårt samhällsbygge.

Arbetet inleddes redan under den förra regeringen. Bland annat genom ett strategiskt arbete i fem pilotkommuner – ett arbete som i utvärderingar på flera sätt visat sig vara framgångsrikt.

Den verksamhet med så kallade brobyggare med romsk språk- och kulturkompetens som utbildats och arbetat inom skolan och socialtjänsten har gett särskilt positiva resultat. Allt fler romska barn går i förskolan. Allt fler romska elever slutför grundskolan och flera kommuner upplever att brobyggarna har bidragit till att fler romer får tillit till myndigheterna.

Arbetsförmedlingens motsvarighet till brobyggare har bland annat bidragit till att flera hundra romer har skrivit in sig på Arbetsförmedlingen, kommit ut i praktik eller fått ett arbete.

För knappt en månad sedan tog regeringen ytterligare steg för romsk inkludering. Borås, Gävle, Haninge, Stockholm och Uppsala utsågs till utvecklingskommuner. Dessa kommuner ska säkerställa att verksamheter, samordning och uppföljning bedrivs för romsk inkludering.

Regeringen har avsatt 58 miljoner kronor för arbetet 2016–2019 och flera insatser har redan beslutats under våren för att arbetet ska spridas, utvecklas och fördjupas. Nu lägger regeringen i en ny växel – med fokus på att: involvera fler romer i arbetet, involvera romska flickor och kvinnor samt sprida kunskap om romers historia, situation och position som nationell minoritet.

I grund och botten handlar detta arbete om att stärka romers individuella möjligheter att förändra sin egen verklighet, men samtidigt också våga se och förändra de strukturer som diskriminerar och begränsar romers tillgång till sina mänskliga rättigheter.

Det räcker inte att enbart arbeta med romers egna verktyg och vägar in på exempelvis bostadsmarknaden. Vi måste också arbeta mot den strukturella diskrimineringen som romer möter där och i andra delar av samhället.

Visserligen sker det mycket som förbättrar situationen för svenska romer. Men den unga kvinnans berättelse om att inte vilja berätta om sitt eget ursprung visar att det mesta återstår att göra. Mitt mål är att hon, och alla andra, med självklar stolthet ska kunna berätta om sin romska bakgrund och att den ska berika möjligheterna i livet, inte begränsa dem.

Alice Bah Kuhnke
Kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet, Utrikesdepartementet

"Därför måste kampen för mänskliga rättigheter bedrivas överallt och hela tiden, utan undantag."

Publicerad 21 juni 2016 Uppdaterad 21 juni 2016

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke och Ann Linde. QX, 21 juni 2016. I helgen gick EU- och handelsminister Ann Linde och kulturminister Alice Bah Kuhnke i Prideparaden i Vilnius. Här skriver de om varför kampen för våra rättigheter är fortsatt viktig.

"Jag vet att det inte går att enbart leva på hoppet, men utan hopp är livet inte värt att leva. Därför måste vi ge dem hopp".

Så sa den amerikanske hbtq-kämpen Harvey Milk, som 1977 som första öppet homosexuella person valdes till ett politiskt ämbete i USA. Ett år senare mördades Milk för sin kamp.

Runtom i världen fortsätter hbtq-personer att kämpa för sina mänskliga rättigheter. Det många tar för självklart är långt ifrån verklighet för alla; att slippa diskriminering och förtryck, att kunna vara öppen med den man är utan att vara rädd eller att kunna leva sitt liv på det sätt man önskar med samma rättigheter som andra.

Det senaste exemplet på hbtq-personers utsatthet är den planerade attacken och urskiljningslösa morderna på 49 personer på hbtq-klubben Pulse i Orlando, Florida. Det var en lördagkväll, människor samlades för att dansa och umgås, på sin deras trygga plats. Mördaren utnyttjade det öppna samhällets sårbarhet och gick till attack. De fasor som människor under flera timmar i

mördarens våld fick uppleva, och allt lidande som de dödade och skadades familjer nu lever i, är helt omänskligt. Även om just detta uttryck var grövre än vad vi skådat på länge finns hatet mot hbtq-personer överallt i världen. Därför måste kampen för mänskliga rättigheter bedrivas överallt och hela tiden, utan undantag.

I lördags deltog vi i Baltic Pride i Vilnius, Litauen. Precis som i Orlando eller i Stockholm träffades hbtq-personer från Litauen och andra delar av världen, för att bygga gemenskap, stärka varandra och för att bedriva politisk kamp. Tillsammans med hbtq-rörelsen i Litauen manifesterade vi hbtq-personers rättigheter på Vilnius gator. Lyckligtvis gick det bra – över 1500 personer gick i paraden och motdemonstranterna var färre än förväntat. De lyckades inte störa. Detta är ett viktigt avstamp för det fortsatta arbetet med mänskliga rättigheter. Det är inte bara i Vilnius som de mänskliga rättigheterna behöver befästas. Även om flera steg tagits i rätt riktning i EU återstår mycket arbete. Kalla och mörka vindar blåser runt borden i flera av EU:s medlemsländer. För Sveriges regering är det viktigt att hålla friheternas och rättigheternas fana högt. Därför markerar vi i varje möte, vid varje beslut, i varje diskussion att den europeiska unionen inte är ett samarbete i form av ett smörgåsbord av möjligheter att välja bland.

Vår union har en grundlag som utgörs av grundläggande mänskliga rättigheter där hbtq-personers rättigheter ingår som en självklar del. Det är inte acceptabelt att vissa länder i gemenskapen drar nytta av den öppna marknaden och andra ekonomiska fördelar, och struntar i EU:s gemensamma värderingar.

EU:s medlemsländer måste ta gemensamt ansvar för människor som flyr från krig och förtryck, och säkra respekten för mänskliga rättigheter i hela unionen, för alla. Mänskliga rättigheter är också hbtq-personers rättigheter och vi måste bedriva ett intensivt arbete för att få med oss också de länder som i praktiken motarbetar dessa grundläggande rättigheter. Frihet, jämlikhet och mänskliga rättigheter är gemensamma värden, inskrivna i EU:s fördrag, som alla medlemsstater förbundit sig att leva upp till. Det är dags att de får genomslag fullt ut.

Så sent som i förra veckan diskuterade ministerrådet hbtq-personers situation. Att överhuvudtaget en sådan diskussion fördes är en framgång inte minst för Sveriges arbete för mänskliga rättigheter. Dessvärre blev det som kunde inneburi en kraftfull markering för hbtq-personers mänskliga rättigheter ett urvattnat resultat. Därför presenterade Sveriges regering ett uttalande om att vi hade velat se en högre ambitionsnivå, en markering som

fick stöd av åtta andra medlemsländer.

Att bygga ett samhälle där alla får plats och där man får vara den man är kräver både politiska beslut och att vi värnar om varandra i vardagen. I Sverige arbetar vi i en hög takt med reformer för att värna och stärka hbtq-personers mänskliga rättigheter. Vår röst är tydlig i EU och i världen. Lyckligtvis ser vi också hur både stater och många människor sluter upp, i solidaritet med hbtq-personers rättigheter, när ofattbara attacker som den i Orlando sker. Det ger människor hopp och glöd att kämpa vidare. Det är precis så vi arbetar för att göra världen till vad den faktiskt borde vara.

Alice Bah Kuhnke (MP) Kultur- och demokratiminister

Ann Linde (S) EU- och handelsminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

Vår politik har ett brett stöd i filmbranschen

Publicerad 09 juni 2016 Uppdaterad 09 juni 2016

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke och Gunilla Carlsson. Göteborgs-Posten, 8 juni 2016. DEBATT: Vår filmpolitik ger filmskapare stabila förutsättningar för hela den långa processen det är att gå från idé till filmpremiär. Det innebär att de som skapar film kommer närmare besluten om sina egna villkor, skriver Alice Bah Kuhnke (MP) och Gunilla Carlsson (S).

Replik

Filmpolitik, 4/6

Svensk film behöver mer resurser och mer inflytande för fler. Detta är något som filmbranschen som helhet har efterlyst länge. Av de många remissinstanser som svarade på förslaget att lämna filmavtalet var 70 procent positiva. Filmpolitiken blir nu fullt ut en del av kulturpolitiken. Att kalla detta breda stöd för ett fiasko är att inte lyssna på filmbranschens alla aktörer som längtar efter en stabil grund att stå på.

Processen bakom den nya filmpolitiken är inget som enbart pågått under nuvarande regering. Faktum är att samtalen med branschen initierades redan under den borgerliga alliansregeringens tid. Den finansieringslösning som de borgerliga nu är så upprörda över var något som först lades fram av den borgerliga regeringens utredare Mats Svegfors.

Den som skapar en film har samma behov av mat på bordet och pengar att betala räkningar för som alla andra. När staten nu går in med 235 miljoner kronor i statsbudgeten, som ersättning för tidigare filmavtalsfinansiering, får

filmskapare stabilare förutsättningar för hela den långa process det är att gå från idé till filmpremiär. Svensk film ska vara ett självklart och tillgängligt val för publiken i hela landet.

Möjlighet att minska detaljregleringen

Den nya filmpolitiken har en viktig effekt som kommit bort i debatten den senaste tiden. I och med att vi lämnar filmavtalets minskande krets av aktörer får vi också möjlighet att minska detaljregleringen av villkoren för svensk film. Riksdagen lägger nu fast ett fåtal mål för filmpolitiken, sedan är det upp till hela filmbranschen att tillsammans med Svenska Filminstitutet välja väg för att nå dessa. Detta skifte innebär att de som skapar film kommer närmare besluten om sina egna villkor.

En stor sak med den nya filmpolitiken har vi redan fått se. Filmpolitikens innehåll och roll debatteras mer än på mycket länge. Detta gör att vi får en öppen, fri och demokratisk debatt om filmens mål och medel, något som saknas under de slutna åren med ett slutet filmavtal.

På torsdag når debatten sin höjdpunkt när vi ska mötas i riksdagen för att debattera om regeringens proposition om den nya, moderna filmpolitiken. Vi ser nu fram emot en konstruktiv debatt om hur vi tillsammans kan skapa så bra förutsättningar som möjligt för svensk film.

Alice Bah Kuhnke (MP)
kultur- och demokratiminister

Gunilla Carlsson (S)
vice ordförande i riksdagens kulturutskott

Debattartikel från Kulturdepartementet

”Skattepengar ska inte gå till hatretorik och polarisering”

Publicerad 01 juni 2016 Uppdaterad 01 juni 2016

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke. Dagens Nyheter, 1 juni 2016. Krav på demokratiska värderingar skärps. Vi inleder nu ett arbete för att säkerställa att det sker en förstärkt och förtydligad kontroll av organisationers grundläggande värderingar innan skattepengar betalas ut. Stöd till civilsamhälle och trossamfund ska fördjupa demokratin, inte undergräva den, skriver Alice Bah Kuhnke (MP).

Det finns all anledning att vara stolt över vårt lands aktiva civilsamhälle. Runt om i Sverige finns i dag 200 000 föreningar, stiftelser och trossamfund. Hundratusentals svenskar engagerar sig varje dag i civilsamhället, på idrottsplatser och i gympahallar, på scoutstämor och i friluftslivet, i studiecirklar och i läxhjälpprojekt. I civilsamhället uppstår möten mellan människor som lägger grunden för tillit mellan människor.

Ett starkt civilsamhälle är fundamentet i en stark demokrati som kan mäkta med att ta sig an de svåra samhällsutmaningarna.

För att bygga ett Sverige som håller ihop behövs en aktiv jobbpolitik, en progressiv välfärdspolitik, men också ett kraftfullt civilsamhälle. Det svenska systemet har möjliggjort att inte enbart resursstarka grupper i vårt samhälle har haft möjlighet att organisera sig. Ju fler av oss som får möjlighet att kanalisera vårt engagemang och våra idéer, ju starkare blir den grund vårt samhälle vilar på. Ju starkare civilsamhället är, desto mer livskraftig blir vår demokrati. Det är därför regeringen kraftigt ökat det offentliga stödet till civilsamhället. Samtidigt ser vi behov av att se över hur stöden utformas och

fungerar.

Vi påbörjar nu ett arbete inom regeringskansliet med syftet att utreda hur statliga bidrag till stöd för det civila samhällets organisationer kan bli mer långsiktigt, förutsebart och enhetligt. De medel som ges för organisering ska fördjupa demokratin, inte undergräva den.

Samtidigt inleds även ett arbete för att säkerställa att det sker en förstärkt och förtydligad kontroll av organisationers grundläggande värderingar för att skattepengar ska kunna betalas ut. I detta arbete ingår en granskning av organisationernas värdegrund samt att det finns tydligare riktlinjer för att hantera de fall där detta kan ifrågasättas.

Under de senaste åren har vi sett ett flertal exempel på behovet av ett tydligt regelverk för de organisationer som väljer att vända sig till det offentliga för stöd. Ett antal organisationer och dess företrädare har med rätta kritiserats för att ha bidragit till ökade motsättningar, ibland med rent hatiska uttryck. Vi kan aldrig acceptera att medborgarnas skattepengar används till att organisera hatretorik och ökad polarisering. Diskussionen har pågått länge. Den tidigare regeringen lät saken bero, men nu tar vi itu med frågan på allvar.

Regeringen kommer att vidta en rad åtgärder för att öka tydligheten i den offentliga bidragsgivningen när det gäller stöd till civilsamhället:

- Stöd till etniska organisationer. Regeringen har låtit ta fram förslag till skärpta demokratikriterier för flera bidrag till organisationer, däribland etniska organisationer. Här föreslås en skärpning som bland annat medför att bidrag enbart ska kunna gå till organisationer som har ett huvudsakligt syfte som är förenligt med de värderingar som präglar ett demokratiskt samhälle. Det ska enbart vara organisationer som i sin verksamhet respekterar demokratins idéer, inklusive principerna om jämställdhet och förbud mot diskriminering, som ska kunna få stöd. Regeringen kommer att gå vidare med beredningen av utredningens förslag under året.
- Översyn av stödet till trossamfund. Inom kort kommer en utredning om statens stöd till trossamfund att tillsättas. Detta stöd har inte setts över sedan kyrkan skildes från staten vid millennieskiftet. Regeringen bereder nu ett uppdrag till utredningen med inriktningen att den ska föreslå att kraven på demokratiska värderingar bland samfunden skärps. Det finns redan ett krav på demokrati i dag, men mycket har hänt sedan detta krav formulerades och det är svagare än de krav som ställs på andra organisationer.

- Enhetlighet i bidragens demokratikriterium. Sedan propositionen om politiken för det civila samhället beslutades av riksdagen 2010 har många förordningar uppdaterats för att det ska finnas ett tydligt demokratikriterium. Regeringen vill nu se över vilka förordningar som inte har ett tydligt demokratikriterium samt vilka effekterna av de uppdaterade kriterierna har blivit, och om det finns ytterligare behov av förtydliganden.

- Förbättra myndigheters rutiner för bidrag. Det finns i dag ett flertal myndigheter som fördelar bidrag till organisationer och som ska pröva ifall organisationen verkar i enlighet med demokratins idéer. Regeringen är beredd att ge samtliga bidragsgivande myndigheter och organisationer i uppdrag att årligen rapportera hur de granskar demokratiska värderingar i de organisationer som får ta emot samhällets ekonomiska stöd. Det gäller till exempel Socialstyrelsen, Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) och Skolverket. Regeringen vill också att myndigheterna samverkar i högre grad för att dela med sig av sina rutiner och arbetsformer i syfte att få till stånd en tydligare och mer enhetlig tillämpning av regelverket.

De organisationer som utnyttjar systemen för verksamhet som motverkar demokratins principer undergräver möjligheterna för alla de tusentals organisationer som dagligen förbättrar vårt samhälle. De undergräver förtroendet för det samhällsbygge som pågått i över hundra år. Den svenska modellen bygger på att vi har demokratiskt väl rustade och aktiva samhällsmedborgare. Demokratien kan aldrig tas för given, den behöver ständigt erövrats av nya generationer.

Inget system kommer att kunna garantera att det inte finns organisationer som missbrukar det förtroende som samhället har gett dem i form av ekonomiskt stöd. Däremot vill och kan vi göra allt som står i vår makt för att skapa ett regelverk som är tydligt med att de som tar del av samhällets stöd också ska leva upp till den tillit och de demokratiska värderingar som utgör grunden för det gemensamma samhällsbygget.

Alice Bah Kuhnke (MP), kultur- och demokratiminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Arbetsmarknadsdepartementet, Kulturdepartementet

Det är nu kapitlet om Sverige skrivs

Publicerad 12 april 2016 Uppdaterad 12 april 2016

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke och Ylva Johansson, Expressen 11 april 2016. Vi lägger nu en rad olika förslag som stärker det civila samhället och tar krafttag mot polariseringen. Bland annat vill vi satsa 15 miljoner till organisationer som bidrar till att förebygga rasism, skriver ministrarna Ylva Johansson och Alice Bah Kuhnke.

Regeringen genomför just nu det största samhällsbygget på väldigt länge. Velfärdsmiljarderna som presenterades förra veckan är den största permanenta höjningen av det allmänna statsbidraget på ett bräde sedan det infördes. Genom att investera i människor och en stark gemensam välfärd i stället för skattesänkningar bygger vi ett samhälle där vi blir starkare tillsammans.

Civilsamhället är en omistlig del av ett starkt och modernt samhällsbygge. Den kraft och den solidaritet som finns hos människor i det civila samhällets organisationer syntes inte minst i höstas när vi på kort tid tog emot många människor på flykt undan krig och terror. Vi har goda anledningar att vara stolta över det svenska föreningslivet som med sin styrka och kapacitet att ställa upp i svåra tider utmärker sig i världen.

Regeringens politik syftar till att bygga ett Sverige som håller ihop. Det handlar om att minska klyftor, bekämpa segregationen och ta den ökade åsiktpolariseringen i samhället på allvar. Det mest grundläggande i samhället måste fungera: människor måste snabbt komma i arbete, barnen måste få en god skolgång och bostadsbristen måste byggas bort. Samtidigt är det avgörande att skapa fler mötesplatser för att bekämpa de mörka krafter som

vill ställa grupper mot varandra.

För att uppnå ett Sverige som håller ihop kommer regeringen i vårändringsbudgeten att lägga en rad olika förslag som stärker det civila samhället och tar krafttag mot polariseringen av samhället. Sammanlagt innebär detta ytterligare 42,5 miljoner kronor under 2016.

De extra investeringar vi nu gör i ett Sverige som håller ihop är:

- 15 miljoner kronor till organisationer inom det civila samhället som driver projekt som på olika sätt bidrar till att förebygga eller motverka rasism. Pengarna kommer också att fördelas till det arbete som kommuner och det civila samhällets organisationer gör för att motverka rekrytering till våldsbejakande extremism.
- 3,5 miljoner kronor till Forum för Levande Historias arbete runtom i landet med att främja arbete med demokrati, tolerans och mänskliga rättigheter.
- 3 miljoner kronor till en satsning på öka våra kunskaper om hat och hot mot det demokratiska samtalet. Journalister, förtroendevalda och kulturskapare är grupper som är särskilt utsatta och kommer att vara i fokus för kunskapsinhämtning och insatser i regeringens kommande handlingsplan för att förebygga hot mot det demokratiska samtalet.
- 11 miljoner kronor till en stor satsning på biblioteken för att kunna bära sitt uppdrag som arena för kunskap, samtal och möten. Resurserna kommer även att gå till inköp av litteratur på andra språk än svenska samt lättillgänglig samhällsinformation.
- 10 miljoner kronor till det förebyggande arbetet i skolorna mot våldsbejakande extremism. Fokus för denna insats är framför allt unga människor som befinner sig i eller i gränslandet till våldsbejakande extremistiska miljöer.

Allt detta är nya resurser utöver det som redan har fattats beslut om för att förstärka det civila samhällets arbete med etablering.

Om 25 år kommer våra barn och barnbarn att få läsa i historieböckerna om hur olika samhällen hanterade den största humanitära katastrofen sedan andra världskriget. Det är nu vi bestämmer oss för hur kapitlet om Sverige ska beskrivas. Regeringens tydliga besked är att det ska stå att vi stod rustade och höll ihop vårt samhälle genom att investera i ett samhällsbygge för alla.

Alice Bah Kuhnke

Kultur- och demokratiminister (MP)

Ylva Johansson

Arbetsmarknadsminister (S)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Kulturskolan är en skola för livet

Publicerad 16 mars 2016 Uppdaterad 16 mars 2016

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke, Yvonne Stålnacke och Jan Nyberg . Norrländska Socialdemokraten, 16 mars 2016. Alla barn och unga ska få en chans att pröva på att skapa kultur. Att få pröva på att spela ett instrument, stå på en teaterscen, dansa eller skapa konst är en del i det som är livets skola.

Den som har fått pröva på att skapa kultur har också fått en chans att pröva något nytt, att flytta på gränsen för sin egen fantasi och kreativitet.

Platsen för detta är för de allra flesta den kommunala musik- och kulturskolan. En av de tidigare eleverna i den kommunala musikskolan heter Martin Strandberg, för de flesta mer känd som Max Martin. I augusti förra året fick han sin 21:a förstaplacering på Billboardlistan, något som bara Paul McCartney och John Lennon har lyckats överträffa.

När Max Martin fått frågan om vad som ligger bakom hans framgång har han varit väldigt tydlig med att lyfta fram att en förutsättning var den kommunala musikskolan. Utan att ha fått pröva olika instrument skulle han sannolikt ägnat sig åt något annat än musiken.

Styrkan i den kommunala kultur- och musikskolan är bredden, att den kan nå alla. För de flesta av oss som deltagit i eller har barn på kultur- och musikskolan innebär det att vi kunnat utveckla kreativitet. Runt om i Sverige är bredden en förutsättning för ett levande och fritt kulturliv.

I dag inleds Kulturskolerådets rikskonferens i Luleå. Flera hundra deltagare från hela landet samlas för att utbyta erfarenheter om hur vi kan utveckla verksamheten i framtiden.

Att konferensen är i Luleå är särskilt passande eftersom det är ett föredöme för hela landet. Luleå kommun har visat att det är bra för hela samhället att satsa på verksamheten i kulturskolan. Utöver att locka med en hög kvalitet på verksamheten så är det gratis för alla barn och unga att delta, något som gör att inga barn ska behöva snubbla på tröskeln för att deras föräldrar inte har de ekonomiska resurserna som krävs. Luleå visar på allvar att kulturen inte är ett söndagsnöje för de med höga inkomster utan en central del av välfärden.

Men alla barn i Sverige har inte förmånen att bo i Luleå. Runt om i Sverige ser villkoren väldigt olika ut, både vad gäller kvalitet och storleken på avgifterna. Därför har regeringen avsatt 100 miljoner extra årligen för att kunna höja kvaliteten och sänka avgifterna.

Tidigare i år presenterades vill-koren för att söka stöd och just nu behandlas kommunernas ansökningar till Kulturrådet så att pengarna kan komma ut i verksamheten så snart som möjligt.

Parallellt med detta pågår enstatlig utredning för att ta fram ett förslag på en nationell strategi för den kommunala kultur- och musikskolan. I höst kommer resultatet som sedan kan ligga till grund för en nationell strategi för att öka jämlikheten och tillgängligheten. Det är ett sorgligt faktum att det i dag saknas en sådan strategi för en så viktig verksamhet som varje dag möter tusentals barn och unga.

Vi kommer aldrig att veta om de barn och unga som i dag kliver in genom dörrarna på kultur- och musik-skolan kommer att bli nästa Max Martin eller stå på Dramatens scen. Däremot vet vi att hela samhället vinner på att alla barn får chansen att pröva på att skapa kultur.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Yvonne Stålnacke, kommunstyrelsens ordförande Luleå (S)

Jan Nyberg, gruppledare Luleå (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

"Tre råd ska ge branschen möjlighet påverka filmstöd"

Publicerad 10 mars 2016 Uppdaterad 10 mars 2016

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke och Gunilla Carlsson, Dagens Nyheter, 10 mars 2016. Filmpolitisk proposition. En central del i den nya filmpolitiken är att ge fler i branschen inflytande över svensk films framtid. Med branschråd för utveckling och produktion, spridning och visning samt för filmkultur kan filmbranschen påverka filmstödens utformning, skriver Alice Bah Kuhnke (MP) och Gunilla Carlsson (S).

Filmens kraft finns i berättelserna. Film kan likt få andra konstarter nå in under huden på oss, skaka om, ifrågasätta eller bara underhålla. En förutsättning för filmens kraft är ett avancerat samarbete mellan de många aktörer som skapar en film. Ur ett starkt samspel kan gestaltningen leva kvar i oss långt efter det att vi lämnat biosalongen, tv-soffan eller skärmen.

I dag fattar regeringen beslut om en filmpolitisk proposition som inom kort ska lämnas till riksdagen. Detta är en av de viktigaste och största kulturpolitiska reformerna som vi har att ta ställning till under den här mandatperioden.

Sedan regeringen meddelade att filmavtalet upphör från den 1 januari 2017 har vi haft två primära inriktningar för den kommande filmpolitiken.

1. Svensk filmbransch behöver resurser för att kunna utvecklas. Därför har vi från regeringens sida varit tydliga med att resurserna till svensk film bör vara minst lika stora som med det tidigare filmavtalet. Under 2017 beräknas därför 545 miljoner kronor avsättas för hela filmpolitiken,

varav minst 340 miljoner kronor bör gå till utveckling och produktion av ny film. Denna ekonomiska bottenplatta gör att andra aktörer än staten nu kan våga satsa på svensk film, exempelvis tv-bolagen och regionerna.

2. Hela filmbranschen ska få inflytande över svensk film. Ett av de stora problemen med det nuvarande systemet är att det framför allt är några få, marknadsdominerande aktörer som är med i beslutsfattandet. När vissa parter har lämnat avtalet och andra inte släppts in så har avtalets legitimitet eroderats. Därför är det viktigt för regeringen att nu se till att de som är med och skapar film också får vara med och påverka filmpolitiken. Inom kultursektorn generellt sett är detta något självklart, men inom filmsektorn har vi sett hur allt färre fått bestämma över allt mer.

Sju av tio remissinstanser har ställt sig bakom regeringens beslut att säga upp filmavtalet. Detta är en tydlig indikator på att förändring behövs.

I propositionen väljer regeringen att föreslå en tydlig vision för svensk film, något som också efterfrågats av många remissinstanser. Förslaget är att visionen ska formuleras som:

"Svensk film ska ha hög kvalitet och uppvisa en sådan bredd och mångfald av berättelser att den angår alla. Svensk film ska vara ett självklart och tillgängligt val för publiken i hela landet och attraktiv internationellt."

Med detta som övergripande vision kommer vi att föreslå följande mål för filmpolitiken:

- Utveckling och produktion av värdefull svensk film sker kontinuerligt och i olika delar av landet.
- Allt fler ser värdefull film som sprids och visas i olika visningsformer i hela landet.
- Filmarvet bevaras, används och utvecklas.
- Svensk film sprids alltmer utomlands och kvalificerat internationellt utbyte och samverkan sker på filmområdet.
- Barn och unga har goda kunskaper om film och rörlig bild och ges möjligheter till eget skapande.
- Jämställdhet och mångfald präglar filmområdet.
- Filmen bidrar till att stärka yttrandefriheten och det offentliga samtalet.

Målen är en vidareutveckling av den inriktning för filmpolitiken som lades fast i den förra filmpolitiska propositionen 2012. Några exempel på detta är att regeringen också tydligt pekar ut filmens roll i arbetet med att stärka

yttrandefriheten. Vikten av att film produceras i olika delar av Sverige lyfts särskilt fram, liksom ökade krav på tillgänglighet till film som fått statligt stöd.

Med dessa mål kan den nya politiken bättre hjälpa till att överbrygga den påstådda konflikten mellan "smal" och "bred" film som förgiftat den filmpolitiska debatten alltför länge.

I den svenska filmbranschen spelar regionerna en central roll för produktionen. Det är regeringens ambition att stärka samverkan med andra offentliga aktörer, framför allt på regional nivå.

En central del av arbetet med den nya filmpolitiken har handlat om hur fler aktörer i branschen kan få inflytande över svensk films framtid.

Genom skapande av tre branschråd kommer filmbranschens aktörer att få insyn och möjlighet att påverka filmstödens utformning. Råden måste vara representativa för branschen för att kunna ha den legitimitet som krävs. De tre råd som föreslås är för utveckling och produktion, spridning och visning samt för filmkulturella frågor. Samtliga råd ska ha rätt att ta egna initiativ till förändringar.

Regeringens ambition är att bredda och fördjupa den politiska dialogen om svensk film. Ett initierat samtal, som tidigare var förpassat till några få aktörer i filmavtalet, krävs för att hålla filmpolitiken ständigt aktuell. Därför kommer kulturdepartementet att bjuda in till årliga högnivåmöten med centrala företrädare för aktörer i filmbranschen.

Att skapa en film är något som vanligtvis tar flera år från idé fram till det att vi bänkar oss i biosalongen. På vägen fram är en stor mängd människor involverade, allt från manusförfattare till regissörer, producenter, skådespelare, visningsorganisationer med flera.

För samtliga dessa faser spelar framtidens stödgivning mycket stor roll. Regeringen föreslår därför att de nationella filmstöden bör delas in i tre kategorier, närmare bestämt: Stöd för utveckling, Stöd för produktion samt Stöd för spridning och visning.

Regeringen vill lägga särskild vikt vid utveckling och produktion. Många kreatörer vittnar om en verklighet där filmproduktioner stressas fram och att det i mindre utsträckning satsas på originalmanus. Även kompetensutveckling och satsningar på talanger blir lidande när

marginalerna är små, något som på sikt hotar filmbranschens framtid.

För att skapa stabila förutsättningar för branschen bör stödordningen för produktion under 2017 innehålla ett publikrelaterat efterhandsstöd som fördelas på samma grunder som i 2013 års filmavtal.

Den närmare utformningen av filmstöden bör beslutas av Filminstitutet efter samråd med de tre branschråden. När det gäller distribution av film är biografernas utveckling central. Trots en framgångsrik digitalisering så kvarstår det faktum att några få aktörer bestämmer vilka filmer som ska visas och var.

Regeringen satsar därför 25 miljoner kronor 2016-2019 för att stärka mindre biografer i glesbygden och på mindre orter. Detta innebär att stärka redan existerande biografer, men också att nya biografer ska kunna öppna runt om i hela Sverige.

Framtiden för den svenska filmbranschen är beroende av trygghet, tydlighet och frihet. När filmbranschens verklighet förändras behöver politiken följa med. Med stabila förutsättningar kan vi se till att fler människor ser svenska filmer på fler biografer i hela landet.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Gunilla Carlsson, vice ordförande i kulturutskottet (S)

Debattartikel från Justitiedepartementet, Kulturdepartementet,
Socialdepartementet

Stärk hbtq-personers rätt att vara sig själva

Publicerad 08 februari 2016 Uppdaterad 08 februari 2016

Expressen, 8 februari 2016. Folkhälso- sjukvårds och idrottsminister Gabriel Wikström, barn, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér, justitie- och migrationsminister Morgan Johansson, kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke, socialförsäkringsminister Annika Strandhäll.

Lagstiftningen måste utvecklas i takt med samhället i övrigt. Regeringen planerar därför att genomföra förändringar som syftar till att ge samma förutsättningar för alla, oavsett val av partner och familjetyp, skriver fem ministrar.

Människor har rätt att vara sig själv i livets alla delar. Att få leva med den man älskar och att få respekt för sin familjebildning är exempel på detta. Arbetet med att bryta gamla normer som begränsar människor från att leva sina liv fullt ut måste fortsätta. Detta gäller inte minst politiken för homo- bi- trans- och queerpersoners (hbtq-personers) rättigheter.

Pådrivande organisationer i civilsamhället och modiga politiker före oss har bidragit till att utvecklingen i hbtq-frågorna gått i rätt riktning. Samhället utvecklas ständigt, och med det förändras också synen på föräldraskap, familj, kön och barnets rättigheter i familjen. Det finns i dag en rad andra familjekonstellationer än de traditionella kärnfamiljerna: ensamstående, vänner som skaffat barn tillsammans, styvfamiljer eller familjer med flera mammor eller pappor. Våra samhällssystem måste möta också dessa familjers behov.

Lagstiftningen och dess tillämpning måste utvecklas i takt med samhället i övrigt. Den ska hantera olika sätt att bilda familj och säkerställa alla människors rätt till en god hälsa. Regeringen planerar därför att genomföra förändringar som syftar till att ge samma förutsättningar för alla, oavsett val av partner och vilken familjetyp var och en väljer att leva i:

- Föräldraskapsstödet och familjerättsliga frågor inom socialtjänsten behöver bli mer modernt, jämlikt och jämställt. Familjer ser olika ut och har olika behov. Mot den bakgrunden har regeringen samlat ansvaret för dessa frågor hos Myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd. En viktig uppgift för myndigheten är att ta fram kunskapsstöd till berörda aktörer för att dessa i sin tur ska kunna ge bättre stöd och vägledning till föräldrar och barn.
- Familjer kan se ut på en mängd olika sätt, men när föräldraförsäkringen utformades var det fortfarande idén om en kärnfamilj med två sammanboende föräldrar man utgick från. Barnfamiljernas levnadsförhållanden har ändrats över tid.

Mer än vart femte barn växer upp i en annan familjekonstellation än den med båda sina biologiska föräldrar. Utredningen föräldraförsäkringen som nu ska genomföras har därför fått i uppdrag att identifiera problem och undersöka möjligheterna att underlätta för olika familjekonstellationer att använda föräldraförsäkringen.

- I dag finns det stora skillnader i hälsa mellan olika grupper i samhället. För att sluta de påverkbara hälsoklyftorna inom en generation har regeringen tillsatt en kommission för jämlik hälsa. Vi vet att hbtq-personer generellt har sämre hälsa och att unga hbtq-personer är särskilt utsatta när det gäller psykisk hälsa. Kommissionen ska i sitt arbete därför beakta hälsoskillnader mellan hbtq-personer och den övriga befolkningen.
- Bemötandet av hbtq-personer inom hälso- och sjukvården är ojämlikt över landet. Det händer dessvärre att individer blir ifrågasatta och bemötta med okunskap i kontakten med olika instanser. I vissa fall leder det till att hbtq-personer undviker att söka vård.

Socialstyrelsen har fått i uppdrag att kartlägga vård och behandling av intersexuella (personer som inte kan könsbestämmas av biologiska skäl) och genomföra insatser inom socialtjänstens olika verksamhetsområden.

Målet är att höja kunskapen om hbtq-personers villkor och levnadsförhållanden och hur diskriminering kan ta sig uttryck. Tillsammans med Folkhälsomyndigheten ska man även se över hur frågor som rör unga transpersoners hälsa ska kunna lyftas inom ramen för andra satsningar på psykisk hälsa.

- Det finns flera uppmärksammade fall där man i folkbokföringen registrerat uppgifter om en person som bytt könstillhörighet på ett sådant sätt att kopplingen mellan personer, exempelvis barn-förälder, har upphört. Skatteverket har nu fått i uppgift att beskriva vad som gjorts eller ska göras för att förhindra problem som kan finnas.
- Nuvarande regler om faderskap och föräldraskap utgår från det olikkönade äktenskapet. Det finns skäl att se över om reglerna bör moderniseras och därför avser regeringen att under våren tillsätta en utredning som ska göra en översyn av lagstiftningen.

Det här är några av de initiativ regeringen nu genomför. Vi vet att det finns mycket kvar att göra. Diskriminering, ojämlikt bemötande och våld är fortfarande vardag för många hbtq-personer runt om i landet. Det är aldrig acceptabelt. Regeringen kommer att fortsätta arbetet för att stärka hbtq-personers möjlighet att vara sig själv fullt ut i livets alla delar.

Gabriel Wikström
Folkhälso- sjukvårds och idrottsminister (S)

Åsa Regnér
Barn, äldre- och jämställdhetsminister (S)

Morgan Johansson
Justitie- och migrationsminister (S)

Alice Bah Kuhnke
Kultur- och demokratiminister (MP)

Annika Strandhäll
Socialförsäkringsminister (S)

Debattartikel från Kulturdepartementet

”Så fördelas pengarna till civilsamhällets flyktingarbete”

Publicerad 11 december 2015 Uppdaterad 11 december 2015

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke, Dagens Nyheter, 11 december 2015. 200 miljoner. Regeringen beslutar i dag hur pengarna till det civila samhällets arbete med flyktingar ska fördelas. Det är en del av den migrationspolitiska uppgörelsen. Organisationerna ska verka för att medlen så effektivt som möjligt når verksamhet i alla berörda delar av landet, skriver Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP).

Det är i svåra tider som vårt samhälles styrka provas. I den mest omfattande flyktingkatastrofen sedan andra världskriget har Sverige gjort vad många andra länder inte har förmått. Under året har fler än 150 000 människor, varav 30 000 är ensamkommande barn sökt asyl i vårt land. Det är ett stort antal, men bakom varje siffra finns en människa som söker skydd och som vill bygga upp sitt liv igen. Människor som vill studera, jobba och se sina barn växa upp. Människor som vill leva i frihet från krig, terror och förtryck.

Vi behöver förbättra kapaciteten i mottagandet för att på ett bra sätt välkomna alla de som nu kommit till vårt land och ge dem de förutsättningar som behövs för att kunna rota sig. Politiken och de offentliga förvaltningarna har ett särskilt stort ansvar, men det civila samhället, ideella föreningar, organisationer och verksamheter, är på många sätt direkt avgörande för att vi ska lyckas.

Under de senaste månaderna har jag som minister med ansvar för politiken för det civila samhället ägnat många av dygnens timmar åt att på olika sätt identifiera behov och underlätta för det civila samhällets organisationer att

göra det de själva vill göra för att hjälpa människor som är på flykt.

Sverige har ett av världens starkaste civila samhällen. Utifrån den svenska organisationsfriheten har generationer före vår byggt och med olika politiska verktyg främjat människors fria organisering. Detta har gjort vårt land smått unikt i världen när det kommer till föreningsaktiviteter och medlemskap.

Enligt Ersta Sköndals högskolas befolkningsstudie deltar 53 procent av befolkningen i ideella verksamheter och den tid man lägger ned ökar. I snitt investerar var och en av dessa människor fyra timmar i veckan på sitt ideella arbete. Samtidigt är det viktigt att påminna sig om att de ideella krafterna inte kan tvingas till något. De gör det de gör därför att de vill och känner att de måste.

Frivillig-Sverige gör skillnad. Dygnet runt, på många platser runt om i landet bär de upp mottagande och välkomnande av de människor som lyckats ta sig till vårt land. Utan människors frivilliga engagemang skulle utsattheten hos människor på flykt vara oerhört mycket större. Samtidigt fyller det civila samhällets organisationer en central roll som fria och ofta kritiska debattörer i samhällsdebatten om hur mottagandet av människor på flykt ska se ut och utvecklas.

Under året har det civila samhällets organisationer mobiliserat och manifesterat sitt stöd för att hjälpa människor på flykt. Det har tärt hårt på deras resurser i form av insamlat kapital, men även på det som bär upp deras verksamheter, de ideella krafterna. Nu är det vår uppgift som politiker att mobilisera ekonomiska resurser och andra förutsättningar för att engagemanget ska kunna hålla över tid.

Regeringen har sedan ett par månader tillbaka inrättat en intensiv och löpande dialog med företrädare för det civila samhället. Ett löpande samtal mellan regering, myndigheter och civilsamhällesaktörer för att dela information, kunskaper och möjligheter är avgörande för både nuet och överskådlig framtid. I oktober gav regeringen ett särskilt uppdrag och 10 miljoner kronor i ekonomiskt stöd till Röda korset för att organisera, bedriva och samordna hjälpverksamhet med andra aktörer. Vi såg redan då att detta var ett första steg och att många fler behöver tas framöver.

I den blocköverskridande migrationspolitiska uppgörelsen mellan regeringspartierna, Moderaterna, Centerpartiet, Liberalerna och Kristdemokraterna har vi kommit överens om att ytterligare 200 miljoner kronor ska fördelas till det civila samhället för att underlätta deras arbete i

den rådande flyktingsituationen och i etableringen av nyanlända. I dag fattar regeringen beslut om hur dessa medel ska fördelas. Samtliga partier har i förväg informerats om detaljerna i detta.

- 75 miljoner kommer att betalas ut till de många studieförbundens arbete för att stärka kunskaper i svenska, om samhället och för att främja deltagande i samhällslivet.
- 20 miljoner kommer idrottsrörelsen till del för att underlätta insatser för asylsökande och arbetet med etablering av nyanlända.
- 105 miljoner kronor ska fördelas till andra ideella organisationer, trossamfund och föreningar:
- 34 miljoner tilldelas Röda korset, varav 4 miljoner ska disponeras av Röda Korsets ungdomsförbund.
- 17 miljoner kommer att betalas ut till Svenska kyrkan.
- 12 miljoner går till Rädda Barnen.
- 10 miljoner till Riksföreningen Sveriges stadsmissioner.

Dessa är stora och etablerade verksamheter med dokumenterat god förmåga att växla upp sina insatser. Utöver dessa kommer också andra organisationer att ta emot visst finansiellt stöd. Nämnden för Statligt stöd till Trossamfund, SST, får i uppdrag att göra ett urval av statsstödsberättigade trossamfund som arbetar med mottagande och etablering och fördela 10 miljoner dem emellan.

Samtliga dessa medel ska betalas ut innan årsskiftet och får användas under 2016.

Regeringens målsättning med stödet är att stärka det pågående arbetet och har i urvalsprocessen lagt vikt vid verksamhetens inriktning samt kapaciteten i respektive organisation att skala upp sin verksamhet med bibehållen kvalitet.

Villkoret för pengarna är att de ska användas till att stärka organisationernas kapacitet i insatser för asylsökande och arbetet med etablering av nyanlända. Resurserna ska användas för att omhänderta frivilligt engagemang, skapa uthållighet i engagemanget samt främja samverkan och samordning mellan organisationer. Det sistnämnda är viktigt och möjliggör för fler organisationer än de som tar emot och ansvarar för det finansiella stödet att få del av de extra resurserna som nu tillförs.

Organisationerna ska verka för att medlen så effektivt som möjligt når verksamhet i alla berörda delar av landet. Riksorganisationerna ansvarar

själva för fördelning av medlen till lokala och regionala verksamheter. Regeringen har tillsammans med de borgerliga partierna i riksdagen avdelat resurser för att kommunerna ska kunna fortsätta sitt viktiga arbete. Med dagens beslut ger vi också stora delar av det civila samhället en möjlighet att fortsatt kanalisera människors engagemang för medmänsklighet.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Justitiedepartementet, Kulturdepartementet,
Socialdepartementet, Utbildningsdepartementet

Nu tar vi ett samlat grepp mot mobbning

Publicerad 11 november 2015 Uppdaterad 11 november 2015

Aftonbladet Debatt 9 november 2015 Regeringen: Alla barn som behöver ska få rätt stöd

Alla barn och ungdomar i Sverige har rätt att känna sig trygga, utvecklas och få en bra utbildning. Drömmar ska få leva. Självkänslan ska ges utrymme att växa. När en ung människa utsätts för mobbning i eller utanför skolan trycks barnets möjligheter tillbaka. Det kan vi aldrig acceptera.

En majoritet av unga i Sverige tycker det är roligt att gå till skolan. Nio av tio elever anser att lärare och elever möter varandra med respekt och det görs ett fantastiskt jobb för att motverka mobbning på många skolor. Men det är inte tillräckligt. För samtidigt finns det unga som är med om saker ingen ska behöva uppleva. Det finns unga som inte tillåts vara den man är eller vill vara.

Barnombudsmannen har i sina rapporter kunnat visa på exempel på utsatta barn som inte vet hur de kan få hjälp och barn som saknar närvarande vuxna att vända sig till. Här behövs såväl lokala insatser som ökade kunskaper om barn- och elevombudets arbete.

Vuxenvärlden måste på bred front agera mot alla former av mobbning och därför tar regeringen ett samlat grepp i arbetet mot mobbning.

Tidiga insatser är avgörande för elevens fortsatta skolgång. Genom statliga investeringar kan fler anställas i förskolan och grundskolans tidiga år. Det ger mer tid för varje barn. Elevhälsan, som ofta är motorn i skolornas arbete för en trygg arbetsmiljö, stärks. Nationella skolutvecklingsprogram tas fram som bland annat ska ge stöd i skolornas arbete med värdegrundsfrågor som

trygghet, jämställdhet och normkritik. Regeringen stärker också insatserna inom psykiatri och psykisk hälsa för barn och unga vuxna genom att satsa på ungdomsmottagningar och fler tidiga insatser.

Vi vet att flickor och unga hbtq-personer upplever särskilt stor utsatthet i skolan. Regeringen har därför gett i uppdrag till Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor att ta fram ett stödmaterial för dem som arbetar på högstadiet eller gymnasiet för att skapa bättre skolmiljöer för unga hbtq-personer. Skolverket ska också utvärdera effekterna av programmet "Mentors in Violence Prevention" som ska förebygga våld mot flickor. Sveriges kommuner och landsting (SKL) kommer få stöd för ett nytt projekt för kunskapsspridning av jämställdhetsarbete mellan kommuner.

Rasism föder intolerans och hat. Vi behöver möta fördomar med ökad kunskap. Forum för levande historia har, tillsammans med Skolverket, fått i uppdrag att genomföra en stor utbildningsinsats för elever i grund- och gymnasieskolan om olika former av rasism och intolerans förr och nu. För att fler ska våga och vilja anmäla hatbrott så de kan utredas och beivras kommer Polismyndigheten på nationell nivå att inrätta ett samrådsforum där företrädare som når människor som oftare utsätts för hatbrott kan träffa företrädare för myndigheterna inom rättsväsendet.

Vi vet också att unga kränks på nätet. Statens medieråd har fått i uppdrag av regeringen att genomföra Europarådets kampanj "No Hate Speech Movement" i Sverige. Syftet är att höja kunskapen om främlingsfientlighet, sexism och liknande former av intolerans, samt främja mänskliga rättigheter, demokrati och jämställdhet på internet. It-brott är ett område där Polismyndigheten nu vidtar åtgärder för att öka sin förmåga. Ett nationellt it-brottscentrum ska skapa förutsättningar för en ökad enhetlighet när det gäller utredning och lagföring av it-relaterade brott.

Alla barn som behöver ska få rätt stöd. Varje ung människa har rätt att utvecklas till den man vill vara.

Gustav Fridolin

Alice Bah Kuhnke

Aida Hadzialic

Gabriel Wikström

Anders Ygeman

Regeringskansliet

Debattartikel från Kulturdepartementet, Socialdepartementet

Regeringen föreslår årliga lönekartläggningar

Publicerad 05 november 2015 Uppdaterad 05 november 2015

Replik på debattartikel, Sydsvenskan, 4 november 2015
Regeringen måste bidra till jämställda löner. Vi kommer därför att lägga förslag på årliga lönekartläggningar, skriver statsråden Åsa Regnér och Alice Bah Kuhnke.

Som ministrar i världens första feministiska regering är det en självklarhet för oss att bidra till jämställda löner.

Ett viktigt verktyg i arbetet med att motarbeta löneskillnader är lönekartläggningar. Det är närmast självklart att man måste tydliggöra löneskillnaderna för att kunna göra något åt dem.

I regeringsförklaringen har vi varit väldigt tydliga med att jämställdhet på arbetsmarknaden inte bara är ord och principer, utan också kräver handling från bland annat politiken. Regeringen kommer därför under våren 2016 att återkomma till riksdagen med en proposition om förbättrade lönekartläggningar. Förslaget kommer att innebära att lönekartläggningar ska göras varje år.

Det går inte att få ett jämställt arbetsliv utan jämställda löner. Det arbetet kräver praktiska verktyg för arbetsgivare som sätter löner i förhandlingar med de fackliga organisationerna. Lönekartläggningar är ett centralt verktyg i det arbetet.

Åsa Regnér, jämställdhetsminister (S)

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

”Möt alla angrepp på det fria ordet”

Publicerad 02 november 2015 Uppdaterad 02 november 2015

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke och Irina Bokova, Svenska Dagbladet, 31 oktober 2015 När ett brott mot en journalist sker blir vi alla lidande. Vi måste reagera varje gång journalister dödas och kräva rättvisa. Unesco har mandat att försvara pressfriheten och gör därför offentliga uttalanden varje gång en journalist dödas i sitt arbete, skriver Alice Bah Kuhnke (MP) och Irina Bokova, Unesco.

Den 2 november 2013 dödades Ghislaine Dupont och Claude Verlon av en grupp våldsverkare i Mali. I augusti 2014 dödades James Foley av våldsamma extremister i Syrien. I september 2014 dödades Steven Sotloff.

Listan är väldigt lång – och i den ingår också den svenska journalisten Nils Horner som sköts till döds på öppen gata i Kabul den 11 mars 2014.

Brutalt, omänskligt, meningslöst. Det är ord som man kan använda för att försöka beskriva dessa dåd som inträffar nästan varje vecka.

Tillsammans med många andra fall är dessa händelser än mer allvarliga då mördare inte ställs inför rätta – straffrihet för dem som dödar journalister har blivit alltför vanligt.

En av tolv – så ser siffran ut i förhållandet mellan antalet lösta fall och antalet olösta fall av dödade journalister, enligt information som Unesco sammanställt. Från början av 2006 till början av detta år löstes totalt sett endast 55 fall av fler än 680.

Situationen är värst i konfliktområden där våldsbejakande extremister genomfört fruktansvärda handlingar mot journalister för att attackera tanke-

och yttrandefriheten. IS/ISIL:s halshuggningar av journalister är en av de mest aktuella utmaningar världen står inför inom detta område.

Enbart under 2015 har 70 journalister i världen dödats när de utfört sitt arbete. Detta kan inte fortgå, vi måste få ett slut på straffriheten! För det krävs mer information och forskning, och det uppmärksammas i Unescos rapport "World Trends in Freedom of Expression and Media Development: - Special Digital Focus 2015" som lanseras i Paris på måndag.

För det första måste vi göra motstånd mot våldsbejakande extremism och mot det hat som göder våld mot journalister, mot yttrandefrihet och informationsfrihet. Inte ens i de svåraste situationerna kan straffrihet vara ett normaltillstånd och vi måste kräva att förövarna ställs inför rätta. För att stå emot hatet behöver vi också skapa nya berättelser om våra gemensamma mänskliga rättigheter – berättelser som särskilt kan nå unga människor.

För det andra måste vi stödja regeringar i att öka rättssystemets möjligheter genom lagstiftning, förordningar och ökad kunskap. Det är faktiskt så att hälften av alla dödade journalister dör i fredstid – ofta rör det sig om lokala journalister som har rapporterat om maktövergrepp och korruption. Varje gång en förövare går ostraffad stärker det andra potentiella gärningsmän. Detta leder i sin tur till en nedåtgående spiral av våld som förgiftar hela samhället och undergräver respekten för mänskliga rättigheter, värdighet och försvagar rättsstaten.

För det tredje måste alla intressenter arbeta tillsammans för att stärka säkerhetsarbetet. Det måste ske både under konflikter och i fredstid, exempelvis genom att inkludera det i journalistutbildningar och löpande arbete med frågan från alla perspektiv.

Sist, men inte minst måste vi reagera varje gång journalister dödas och kräva rättvisa. Unesco är det enda FN-organ som har i sitt mandat att försvara pressfriheten och gör därför offentliga uttalanden varje gång en journalist dödas i sitt arbete.

Varje gång väddar Unesco till myndigheter att genomföra snabba och omsorgsfulla undersökningar och kommer så fortsätta att göra.

För att stödja ett brett arbete inom området har Unesco varit med och tagit fram en FN-plan för journalsäkerhet och mot straffrihet (the UN Plan of Action on the Safety of Journalists and the Issue of Impunity). Planen är den första systematiska mekanismen för FN-organ, regeringar, civilsamhälle,

forskningsvärlden och medierna. Varje del har en viktig roll att spela i arbetet för säkerhet. Den planen förankras nu även på nationellt plan. Globalt konkretiseras FN-planen genom program för att skapa ett brett stöd för frågan. Forskning och utbildning i Nepal, Sydsudan, Tunisien, Pakistan, Somalia och Mexiko initieras. Även i Sverige görs insatser för att stärka samarbetet mellan olika medieaktörer för ökad säkerhet mot hot och brott mot journalister.

Under de tre senaste åren har åtta olika resolutioner om detta ämne antagits av Unesco, FN:s generalförsamling, MR-rådet, Europarådet och FN:s säkerhetsråd.

Vi måste fortsätta och vi måste intensifiera vårt arbete kopplat till dessa överenskommelser. Regeringar måste skapa bättre lagar och hitta metoder för att öka efterlevnaden av bland annat resolutionerna. Mediehus behöver fortsätta bedriva ett effektivt säkerhetsarbete. Vi måste alla stå emot hatpropagandan som sprids, den fungerar som bränsle för våldet.

Den 2 november är den internationella dagen mot brott mot journalister och den kan tjäna som inspiration för oss alla att aktivt ta ställning mot straffriheten.

När ett brott mot en journalist sker blir vi alla lidande. Vi måste höja våra röster tillsammans och sända ett tydligt budskap: Våldsattacker mot det fria ordet tolereras ej.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Irina Bokova, generaldirektör, Unesco

Debattartikel från Kulturdepartementet

Alice Bah Kuhnke: Mer pengar och mer inflytande för fler i svensk film

Publicerad 08 oktober 2015 Uppdaterad 08 oktober 2015

Debattartikel av Alice Bah Kuhnke. Dagens Nyheter Kultur, 8 oktober 2015.

Film berör oss som människor på djupet. Och därför berör också filmpolitiken. Den svenska filmbranschen befinner sig i ett utsatt läge där verkligheten kräver handling.

Det vi nu gör är att gjuta en ny bottenplatta för den svenska filmen. Med en stabil grund kan vi bygga upp ett nytt hus för den svenska filmbranschen. Ett hus som bebos av ännu fler röster, erfarenheter och kreativitet. Ett hus där den smala filmen samsas med den breda. Ett hus där alla delar av filmbranschen känner sig representerad. Kort sagt, ett hus som står pall även när det blåser.

Den svenska filmbranschen har ställt sig bakom behovet av nytänkande. 70 procent av de remissinstanser som kommenterat förslaget ställer sig bakom att staten lämnar avtalsmodellen, endast 22 procent vill behålla det tidigare systemet. Men förändring skapar oro, det är omöjligt att komma ifrån. Jag tar oron på största allvar. Därför träffar jag i dag de aktörer i filmbranschen som i förra veckan skrev ett bekymrat brev till mig om den kommande filmpolitiken.

Dagens möte är en del av den period av många samtal och överväganden som utgör processen som kommer leda fram till de mer detaljerade förslagen i filmpolitiken, något som kommer att vara färdigt under det första kvartalet nästa år.

I arbetet med en ny filmpolitik har regeringen två centrala utgångspunkter:

1) Fler aktörer ska kunna påverka. Ett av filmavtalets stora problem har varit bristen på delaktighet. Till slut satt bara ett fåtal parter kvar vid förhandlingsbordet. Regissörer, manusförfattare, dramatiker och skådespelare har i bästa fall fått kika in genom ett fönster när några få aktörer, vissa med väldigt dominerande position på marknaden, har detaljstyrvt villkoren för stöd.

Det närmaste halvåret kommer vi att vidareutveckla politiken för hur stödet till svensk film ska organiseras. Många tankar finns beskrivna i departementsskrivelsen och ännu fler i remissvaren. Ett exempel är regionernas inflytande och roll som vi i dialog med dem kommer att fortsätta utveckla.

2) Det ska bli mer pengar till den svenska filmbranschen. När filmavtalet upphör att gälla efter 2016 får svensk film sammanlagt 435 miljoner kronor per år från staten. Detta ska jämföras med 424 miljoner kronor som filmavtalet har fördelat under 2014.

Av filmavtalets 424 miljoner kronor kom dessutom 54 miljoner kronor från SVT och TV4. Efter år 2016 kommer dessa aktörers satsningar på svensk filmproduktion i stället att hamna ovanpå statens filmstöd. Det är alltså först när SVT:s och TV4:s satsningar utkristalliserats som det står klart exakt hur mycket mer pengar den nya filmpolitiken innebär för den svenska filmbranschen.

Av den totala summan på 435 miljoner kronor har regeringen hittills enbart specificerat att 25 miljoner kronor ska gå till att stötta och utveckla biografer utanför de stora städerna. Hur de resterande 410 miljonerna ska fördelas har vi ännu inte slagit fast utan överväger och samråder om detta i processen att ta fram en ny filmpolitik. År 2014 fördelades 327 miljoner kronor i produktionsstöd. Klart är att det finns utrymme för att avsätta minst lika mycket medel för stöd till filmproduktion inom ramen för den nya politiken.

När dammet väl har lagt sig så är jag övertygad om att de allra flesta kommer att vara överens om att det var nu vi tillsammans lade grunden för att svensk film ska kunna fortsätta att vara världsledande.

Alice Bah Kuhnke
Kultur- och demokratiminister

Regeringskansliet

Debattartikel från Kulturdepartementet, Utrikesdepartementet

Sverige ska bli global hbtq-förebild

Publicerad 27 juli 2015 Uppdaterad 27 juli 2015

Expressen, 27 juli 2015 Vi tillsätter en särskild arbetsgrupp för att stärka arbetet för hbtq-personers rättigheter i världen. Dessutom satsar vi på en kompetenshöjning på utrikesdepartementet inklusive ambassaderna, skriver Alice Bah Kuhnke och Isabella Lövin.

I dag inleds Stockholm Pride - en symbol för kampen och modet att stå upp för den du är.

I år utmanar arrangörerna oss att våga, orka och välja att göra slut med begränsande normer.

Som kultur- och demokratiminister och bistandsminister, utlovar vi att utnyttja alla våra krafter för att göra just detta i Sverige och internationellt.

Under mandatperioden ska vi åstadkomma konkreta förändringar som banar väg för lika rättigheter och möjligheter för alla, oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck.

Vi ser med oro på rasismen och liknande former av fientlighet, som homofobi och transfobi, som skapar osämja och skillnad mellan människor i vårt land och runtom i världen.

Regeringen vill se ett Sverige som håller ihop. Ett Sverige som kännetecknas av människors lika värde, självförtroende, solidaritet och en tro på att framtiden går att förändra. Detta gäller inte minst politiken för hbtq-personers rättigheter.

Historiska segrar, som banats väg av ett starkt och självständigt civilsamhälle och en politisk pragmatism över partigränser, ska försvaras och nya ska

läggas till vår lista när vi summerar den rödgröna samarbetsregeringens första mandatperiod.

Med vår politik vill vi se till att Sverige är en förebild som tar på sig ledartröjan globalt.

I Sverige inväntar vi flera viktiga utredningar på hbtq-området: Transpersoners straffrättsliga skydd ska ses över. En pågående utredning ser över frågor som rör ofrivillig barnlöshet där många aktuella hbtq-politiska frågor berörs. När dessa utredningar har presenterats ser vi fram emot att göra politik av dem.

Insatser för att motverka hatbrott är högt prioriterade och som svar på ett uppdrag från regeringen vidtar polismyndigheten nu en ambitionshöjning, bland annat genom särskilda hatbrottsgrupper i de tre storstadsregionerna. Satsningen inkluderar även ett mer utvecklat brottsförebyggande arbete och åtgärder för att stärka förmågan att säkra bevisning avseende IT-relaterade brott.

Vi kommer som aviserat i regeringsförklaringen se över föräldraförsäkringen för att underlätta för de familjer som identifierar sig som stjärnfamiljer. Regeringen agerar alltså redan under mandatperioden med ett målinriktat arbete.

Vi kommer också under mandatperioden se över möjligheterna att modernisera reglerna om föräldraskap och faderskap. Regeringen kommer tillsätta en utredning om detta under året.

Blickar vi utanför landets gränser, får vi inte heller glömma alla dem för vilka en Pride-festival skulle vara helt otänkbar eller förenad med stor fara. För samtidigt som vi ser framsteg runtom i världen är sexuella handlingar mellan två personer av samma kön fortfarande straffbart i minst 76 länder, vilket innebär att miljontals människor riskerar att fängslas.

Våld mot transpersoner är globalt sett fortfarande ett utbrett faktum. Vi ser också hur klimatet hårdnar och utrymmet för det civila samhället minskar i världen på grund av repressiva lagstiftningar.

Detta drabbar inte minst hbtq-aktivister som redan innan hängdes ut i medier, smutskastades och misshandlades. För att motverka denna trend arbetar vi brett med stöd till organisationer och skydd av individer liksom med politisk dialog.

Men situationen fordrar nytänkande. Biståndet till hbtq-personer kräver stor försiktighet så att människors säkerhet inte förvärras eller bidrar till ett bakslag.

Därför vässar vi nu arbetet och satsar på en genomgripande kompetenshöjning på utrikesdepartementet inklusive ambassaderna, i detta arbete kommer RFSL att involveras.

Vi ska ta fram ett nytt ramverk för biståndets inriktning och en skrivelse för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i utrikespolitiken som båda ska lämnas till riksdagen 2016. Inom ramen för detta arbete ska vi under hösten bjuda in organisationer och andra relevanta aktörer för att se hur Sverige bäst bidrar till att göra slut med begränsande normer och hur vi bäst stärker hbtq-personers möjlighet att leva ett liv i frihet.

Detta är några av de initiativ regeringen planerar. Mer återstår. Okunskap, ifrågasättanden, diskriminering och våld drabbar fortfarande hbtq-personer, i Sverige och i resten av världen. Det är oacceptabelt. Regeringen vill därför fortsätta arbetet med en glädjande bred enighet i Sveriges riksdag, för att förbättra rättigheter och möjligheter för hbtq-personer.

Alice Bah Kuhnke, (MP) kultur- och demokratiminister
Isabella Lövin, (MP) bistandsminister

Debattartikel från Kulturdepartementet, Utrikesdepartementet

"Ny institution ska skydda de mänskliga rättigheterna"

Publicerad 06 juli 2015 Uppdaterad 06 juli 2015

DN Debatt, 4 juli 2015 Förslag från regeringen. Att Sverige återkommande har fällts i Europadomstolen för mänskliga rättigheter är allvarligt. Regeringen föreslår nu en ny, oberoende institution som ska granska hur de mänskliga rättigheterna efterlevs i Sverige, skriver utrikesminister Margot Wallström och demokratiminister Alice Bah Kuhnke.

FN:s konvention om mänskliga rättigheter är den mest betydelsefulla internationella överenskommelse vi har enats om i världen. Konventionens tyngd består emellertid inte i de vackra orden och principerna den bygger på, utan hur den påverkar vardagen för människor runt om i världen.

Mänskliga rättigheter är den förtrycktes skydd mot övergrepp, tortyr och ofrihet. Samtidigt är de också en kompass för arbetet med de positiva rättigheter som gäller alla människor såsom exempelvis hälsa, yttrandefrihet, rättssäkerhet och utbildning.

Sverige har mycket att vara stolt över när det gäller respekt för individuella fri- och rättigheter. Vi har en stark lagstiftning och fristående myndigheter som ska se till att rättigheterna blir verklighet. I vårt land har varje människa rätt att uttrycka sig fritt, att demonstrera och utöva sin religion, för att nämna några exempel. Sverige var också det första landet i världen att förbjuda barnaga. I internationella jämförelser framhålls ofta Sverige som ett föregångsland, inte minst inom jämställdhetsområdet.

Samtidigt saknas det inte utmaningar, även i Sverige. Vi ser hur utsatta grupper behandlas illa och hur polariseringen ökar mellan människor i vårt

land. Vi behöver stärka arbetet mot diskriminering och utanförskap. Att Sverige återkommande har fällts i Europadomstolen för mänskliga rättigheter manar till eftertanke. Vi behöver ett än tydligare rättighetsperspektiv som sätter människan i centrum.

För att stärka arbetet med de mänskliga rättigheterna så föreslår därför regeringen att en oberoende MR-institution ska inrättas i Sverige i enlighet med Parisprinciperna.

Regeringens utgångspunkt är att institutionen ska ges ett brett mandat att främja och skydda de mänskliga rättigheterna i Sverige. Med detta avses bland annat att följa hur dessa respekteras, att informera och vidta andra åtgärder för att bidra till en ökad medvetenhet om de mänskliga rättigheterna.

Genom denna förändring ansluter sig Sverige till de mer än 70 länder som i dag har MR-institutioner i enlighet med Parisprinciperna, varav 17 finns inom EU. I de nordiska länderna finns det sådana institutioner i Danmark, Norge och Finland. Nu tar Sverige äntligen detta viktiga och historiska steg.

Vi kan i dag avisera att regeringen kommer att föreslå för riksdagen att den nya institutionen för mänskliga rättigheter ska ligga under någon av riksdagens egna myndigheter, detta för att garantera dess oberoende i enlighet med Parisprinciperna. Regeringen har därför inlett samtal med konstitutionsutskottet om hur frågan bör hanteras vidare.

Förslaget om en oberoende MR-institution bedöms ha ett brett parlamentariskt stöd. Sveriges efterlevnad av mänskliga rättigheter är av blocköverskridande intresse och vi ser nu fram emot konstruktiva samtal med riksdagen.

Enligt Parisprinciperna bör en nationell MR-institution arbeta med att främja och skydda de mänskliga rättigheterna. En viktig del av ett sådant arbete är en funktion med samlad kunskap och överblick över vad konventionsåtaganden om mänskliga rättigheter mer konkret innebär för offentlig verksamhet.

Till de skyddande uppgifterna hör att granska hur väl Sverige efterföljer de konventioner om mänskliga rättigheter som Sverige anslutit sig till. Det innebär att uppdraget kommer omfatta bland annat FN:s barnkonvention, kvinnodiskrimineringskonventionen och konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Vidare bör en nationell MR-institution

offentligt uppmärksamma regeringen och riksdagen på situationer där de mänskliga rättigheterna kränks samt utarbeta yttranden om hur lagar eller lagförslag stämmer överens med de mänskliga rättigheterna.

Bland de främjande uppgifter som omfattas av Parisprinciperna ingår att arbeta för en stärkt medvetenhet om de mänskliga rättigheterna bland allmänheten och inom offentlig sektor.

En nationell MR-institution bör även samarbeta med organ inom FN-systemet, regionala organ samt nationella MR-institutioner i andra länder. Genom att upprätta en MR-institution kommer Sverige också att finnas representerat i de internationella nätverk mellan liknande institutioner som finns idag, vilket kommer att ge värdefullt kunskaps- och erfarenhetsutbyte.

FN-systemets trovärdighet bygger på dess möjligheter att få medlemsländerna att implementera mänskliga rättigheter i praktiken. Därför granskas varje medlemsland av FN:s råd för mänskliga rättigheter inom ramen för den allmänna ländergranskningen, Universal Periodic Review (UPR). Därefter får länderna rekommendationer om hur eventuella brister kan åtgärdas.

En återkommande rekommendation till Sverige har varit att inrätta en oberoende nationell institution för mänskliga rättigheter i enlighet med de så kallade Parisprinciperna som sedan 1991 anger riktlinjer för hur en sådan ska organiseras.

I mitten av juni svarade den svenska regeringen på de rekommendationer som ställts. Regeringen accepterar samtliga dessa rekommendationer med följande motivering:

”Regeringen har i budgetpropositionen för 2015 aviserat att den avser återkomma till riksdagen med en strategi för ett systematiskt arbete med mänskliga rättigheter i Sverige.

En viktig del av den kommande strategin är att redogöra för hur en självständig granskning av efterlevnaden av mänskliga rättigheter i Sverige kan organiseras. Strategin kommer därför att inkludera förslag om att inrätta en oberoende nationell institution med uppgift att skydda och främja de mänskliga rättigheterna i enlighet med Parisprinciperna.”

Frågan om en nationell MR-institution har engagerat stora delar av det svenska civila samhället som varje dag arbetar för att upprätthålla och stärka

de mänskliga rättigheterna, särskilt för marginaliserade och utsatta människor. Deras arbete är något som vi ska vara stolta över och deras synpunkter är viktigt för regeringens arbete. Under många års tid har en bred samling av dessa organisationer uppmärksammat behovet av en MR-institution som ett verktyg för att kunna se om Sverige lever upp till sina internationella åtaganden.

Såväl i regeringsförklaringen som i utrikesdeklarationen har regeringen slagit fast att värnandet av de mänskliga rättigheterna är en hörnsten i svensk utrikespolitik. Genom att stärka skyddet för de mänskliga rättigheterna på hemmaplan förstärks också Sveriges röst i världen. Det gäller inte minst vårt internationella arbete för att få fler länder att värna mänskliga rättigheter, bland annat genom att införa egna oberoende MR-institutioner i enlighet med Parisprinciperna.

Sverige ska vara en pålitlig röst för mänskliga rättigheter i världen. I och med detta historiska besked visar regeringen att arbetet för mänskliga rättigheter inte bara är en global fråga, det är i allra högsta grad en nationell fråga.

Margot Wallström, utrikesminister

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Kulturdepartementet, Utbildningsdepartementet

Bra kulturpolitik är bra miljöpolitik

Publicerad 02 juli 2015 Uppdaterad 02 juli 2015

Expressen Debatt, 2 juli 2015 I ett fritt, grönt och hållbart samhälle kommer vi att behöva förändra våra konsumtionsmönster. Vi kan överkonsumera jordens resurser, men att överkonsumera kultur är omöjligt, skriver Gustav Fridolin och Alice Bah Kuhnke.

Aldrig tidigare har så många människor gjort så mycket för att lämna efter en jord i ett gott skick till våra barn. Det behövs inga fler larmrapporter, alla vet att vårt klimat är på väg att förändras och vilka konsekvenser det kan föra med sig.

Det är för att möta denna oro som människor väljer att ta tåget, sätta sig på cykeln eller handla ekovaran. Antalet tågresenärer, andelen såld ekologisk mat, mängden cyklade mil, hur man än mäter personligt miljöengagemang så slår måttstocken i taket.

Samtidigt är debatten om miljöpolitiken lika torftig som alltid. Den mest blygsamma justering av koldioxidskatten väcker lika höga brösttoner som alltid.

Hos vanliga medborgare låter det däremot annorlunda. Människor är kloka. Man vet att världen förändras, att det inte finns obegränsat med olja och att vi inte kan bränna allt vi kan plocka upp utan att förstöra förutsättningarna för ett gott liv i framtiden.

På landsbygden där man är mest beroende av bilen är man också allra mest medveten om att vi måste börja tillverka nya, klimatsmarta bränslen. Det är inte på Stureplan som biogasen kommer att tillverkas, det är långt därifrån. Då ger omställningen jobb, utveckling och framtidstro även på lång sikt.

Politiskt ledarskap får inte rygga för det svåra, det handlar om att säga som

det är och att förklara vad som behövs. Världen förändras och vi måste förändras för att kunna fortsätta att leva gott på den här planeten.

I en framtid inte alltför avlägsen från i dag kommer våra bilar köra på andra bränslen. Vi kommer använda digitala lösningar för att undvika onödiga resor. Det vi köper kommer behöva hålla längre och när nytt tillverkas kommer det vara av sådant som återvunnits. Människor är medvetna om detta och man förväntar sig en politik i tid för att vi ska klara omställningen.

En del av detta är sådant vi kallar kulturpolitik. Alla stora samhällsförändringar börjat i kulturen. Kultur finns inte för att tjäna politiska mål och all kultur är inte och ska inte vara samhällsförändrande. Men vi behöver kultur för att utmanas, tänja tanken, få oss att föreställa en värld som ännu inte finns.

Konst och kultur som inte är fri är meningslös. Kulturen ska därför inte styras eller syfta till att tjäna något annat syfte. Men konsten är samtidigt en förutsättning för samhällsutveckling. Ett samhälle där fri konst gör att perspektiv bryts, att "sanningar" ifrågasätts och normer skakas om, är ett samhälle som maktar med förändring och utveckling. Motsatsen, ett samhälle utan fria konstnärliga uttryck, är ett samhälle som stagnerar.

All samhällsförändring kräver bildning, ifrågasättande och nytänkande. När politiken inte ger utrymme för det, kommer kulturen att göra det. Allt det vi gör i kulturpolitiken, som satsningar på kultur i skolan, bättre tillgång till kommunala kulturskolan, egenmakt och skapande i miljonprogrammets förorter och nationell bibliotekspolitik, handlar om detta: Fler ska få tillgång till mer kultur. Kulturpolitiken ska erbjuda arenor, öppna upp ytor för skapande, ge människor möjlighet till personlig utveckling.

Bra kulturpolitik är bra miljöpolitik och bra miljöpolitik är bra kulturpolitik. I ett fritt, grönt och hållbart samhälle kommer vi att behöva förändra våra konsumtionsmönster, vi behöver gynna tjänster, upplevelser, kultur och annat som har låg klimatpåverkan.

Vi människor kan väldigt enkelt överkonsumera jordens resurser. Att överkonsumera musik eller teater är däremot omöjligt.

Därför är mer kultur till fler inte bara ett mål i sig, det är också en grund för ett ekologiskt hållbart samhälle.

Gustav Fridolin, språkrör MP

Alice Bah Kuhnke, kultur och demokratiminister, MP

Debattartikel från Kulturdepartementet

"Regeringen stoppar övergången till DAB-radio"

Publicerad 24 juni 2015 Uppdaterad 24 juni 2015

Svenska Dagbladet Debatt, 23 juni 2015 Mot bakgrund av svaren från remissinstanserna är regeringens slutsats att för närvarande inte gå vidare med en övergång till DAB+. En sådan övergång är förenad med alltför stora oklarheter, skriver kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke (MP).

DEBATT | DIGITALRADIO

Varje dag lyssnar 5,7 miljoner människor i vårt land på radio. Oavsett om vi lyssnar vid frukostbordet, på bussen eller i trädgården så är radion en naturlig del av vår vardag. De svenska radioutsändningarna har en enorm genomslagskraft och är på många sätt unika i ett internationellt perspektiv. Radion fyller helt enkelt en central roll i vårt medielandskap och därmed också för vår yttrande- och informationsfrihet.

Frågan om vilken teknik som ska användas för att sända ut radio har debatterats länge i såväl Sverige som i vår omvärld. De flesta är eniga om att marknätet kommer att vara en central distributionsform för radion under mycket lång tid framöver och att marknätet har en rad fördelar, även om andra distributionsformer såsom radio via webben och mobilnät också växer fram. Men behöver marknätet, som fortfarande är analogt, digitaliseras? Frågan har varit föremål för debatt och utredning under ett antal år, med fokus på DAB+-tekniken.

Den förra regeringen tillsatte sommaren 2013 en branschsamordnare som skulle ta fram ett förslag till plan för övergång från analog till digital marksänd radio. Uppdraget gällde inte om, utan hur en digitalisering skulle

genomföras, en utgångspunkt som gavs var att FM-sändningarna skulle släckas 2022.

I december förra året tog regeringen emot utredningens betänkande. Enligt den plan som där föreslås ska digitaliseringen påbörjas 2016 och Sveriges Radios och de kommersiella radioföretagens FM-sändningar släckas 2022 eller senast 2024.

I praktiken innebär en släckning av FM-nätet i enlighet med utredarens förslag att tio miljoner radioapparater blir obrukbara och att nya behövs köpas in av konsumenterna. För att en så omfattande omvandling av tekniken för radioutsändningar ska genomföras krävs det givetvis starka skäl, understödda av ett brett beredningsunderlag. Våra remissinstanser, myndigheter, företag och organisationer har därför fyllt en viktig roll.

Remissutfallet är delat: dels de som tillstyrker en digitalisering enligt planen, dels de som är starkt kritiska mot en digitalisering över huvud taget. Flera av dem som förordar eller inte motsätter sig en digitalisering framför dock reservationer av olika slag.

Bland fördelarna nämns flera potentiella utvecklingsmöjligheter i att helt lämna FM-radion och övergå till DAB+. Det skulle bland annat skapa utrymme för att bredda radioutbudet med fler program och nya tjänster samt bidra till att förbättra konkurrensen mellan de aktörer som kommer att finnas i systemet.

Dessa fördelar till trots så har remissinstanserna lyft flera viktiga nackdelar och oklarheter kring en digitalisering.

- En av de mest allvarliga invändningarna gäller hur en övergång skulle påverka totalförsvaret och Sveriges katastrofberedskap, inte minst möjligheten att vid en kritisk samhällsfarlig händelse kommunicera så kallat VMA (Viktigt meddelande till allmänheten). Försvarsmakten, Försvarets radioanstalt och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap lyfter fram just risken för att en övergång påverkar såväl VMA som andra delar av totalförsvaret på ett negativt och kostsamt sätt.
- Täckningsgraden är ett annat problem som lyfts fram av flera remissinstanser. Även i det mest utbyggda scenariot är det osäkert om digitalradion når hela Sverige. Transportstyrelsen pekar på oklarheter när det gäller digitalradions täckning av ytterskärgårdar, en del stora fjällsjöar och till sjöss utanför kusterna, något som kan påverka bland annat sjöfarten negativt då den är beroende av VMA och

väderleksrapporter.

- I likhet med Sveriges Radio välkomnar den kommersiella radiobranschen tydligt en övergång till digitalradio. I remissvaren från MTG och SBS Discovery Radio framkommer emellertid helt olika åsikter om hur de nuvarande tillstånden för analog kommersiell radio ska hanteras fram till släckningen av FM-nätet. I utredningens direktiv från den förra regeringen var det tydligt att en förutsättning för att kunna gå vidare med att lämna den analoga radion var att den kommersiella branschens företrädare var eniga, ett krav som nu alltså inte är uppfyllt.
- En central förutsättning för en framgångsrik övergång till digitalradio är att det finns en efterfrågan hos allmänheten. Exempelvis Post- och telestyrelsen lyfter fram att det är oklart om det finns en konsumentdriven efterfrågan, något som också Riksrevisionen berör i sin nyligen publicerade granskning. Utan en stark efterfrågan riskerar fördelarna att gå om intet när investeringen väl är genomförd.

Remissutfallet är inte entydigt. Olika aktörer gör skilda bedömningar av vissa avgörande tekniska aspekter. För regeringens bedömning har det dock varit viktigt att det finns ett tydligt och brett stöd bland remissinstanserna för att fatta ett beslut om förutsättningarna för en av våra viktigaste mediekkanaler. Ett sådant brett och tydligt stöd saknas.

Mot bakgrund av remissutfallet är regeringens slutsats därför att för närvarande inte gå vidare med en övergång till DAB+. En sådan övergång är förenad med alltför stora oklarheter, i synnerhet vad gäller radions roll i svensk krisberedskap. Regeringens uppfattning är också att vår nuvarande radiolösning, det vill säga FM-nätet kompletterat med webbradio, inte heller är behäftad med sådana brister att en övergång är motiverad.

Som med många politiska beslut, särskilt inom områden där tekniken är under ständig utveckling, kan det finnas anledning att senare ompröva frågan om digitalisering av marknätet för radiosändningar. Regeringen kommer att följa utvecklingen i bland annat Norge. Där kommer, bland annat på grund av ett större upprustningsbehov än Sverige av FM-nätet, i januari 2017 FM-nätet att börja släckas ned till förmån för DAB+-sändningar. Inte minst kommer regeringen att beakta hur Norge hanterar försvars- och säkerhetsaspekterna av övergången.

Framtiden för radion är av central betydelse för hela vårt samhälle. Därför har vi fört en dialog om DAB+ med riksdagens kulturutskott. Regeringen kommer nu att följa utvecklingen för framtidens radiolyssnande noga och även fortsättningsvis vara noga med att ha en bred parlamentarisk förankring

av mediepolitiken.

Alice Bah Kuhnke

kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Alla har rätt att leva utan hot eller hat

Publicerad 15 maj 2015 Uppdaterad 25 maj 2015

Aftonbladet Debatt 15 maj 2015 Alice Bah Kuhnke (MP): Så stärker vi arbetet för hbtq-personers rättigheter.

I dag, den 17 maj, är det den internationella dagen mot homofobi och transfobi (IDAHOT). Den syftar till att göra oss alla uppmärksamma på begränsande normer och våld och hatbrott som utövas mot hbtq-personer (homosexuella, bisexuella, transpersoner och queera). Dagen är ett landmärke sedan världshälsoorganisationen WHO så sent som den 17 maj 1990 tog bort homosexualitet från sin lista över psykiska störningar.

För ett par dagar sedan kom jag hem från Budva i Montenegro där en europeisk konferens på temat pågick. Dagar fyllda med seminarium, samtal och fakta om hur livet är för människor som skiljer sig från normen. Dagar fyllda av inspirerande förändringsarbete, som det i Malta, där en historisk lag för transpersoners rättigheter nyligen antogs. Men också dagar av sorg över att andra länder i Europa, som Ryssland, tagit steg tillbaka från mänskliga rättigheter och från kärlek och respekt, för att istället genom så kallade propagandalagar öppna dörren för offentliga uttryck för hat.

I Sverige har utvecklingen gått i rätt riktning. Det visar den årliga kartläggning som ILGA Europa nyligen presenterade. Arbetet för hbtq-personers lika rättigheter har stärkts och vårt internationella engagemang för dessa personers mänskliga rättigheter har bidragit till att lyfta Sveriges position i ILGA:s årliga kartläggning. Men mycket återstår även i hos oss.

Rapporter från Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor och Folkhälsoinstitutet visar att många hbtq-personer fortfarande utsätts för våld, kränkningar och diskriminering i sin vardag, samtidigt är anmälningarna få.

Unga hbtq-personer känner sig tvingade att dölja vem de är, av rädsla för omgivningens reaktioner. Alltför många hbtq-personer lever ett liv i ensamhet och med sämre psykisk och fysisk hälsa än andra. Så ska inte vårt samhälle se ut.

Sverige ska vara ett land där mänskliga rättigheter respekteras och där du inte diskrimineras eller utsätts för hat, hot och våld bara för att du är den du är eller för det sätt du har valt att leva ditt liv.

Sveriges regering är en feministisk regering och med det följer ett stort ansvar. Att arbeta mot den könsmaktsordning som odlar förtryck av allt det som avviker från den heterosexuelle mannen som norm är en central uppgift för oss.

Politiken måste bekämpa hämmande könsroller och strukturer. Vi måste också i vårt arbete för hbtq-personers rättigheter se att olika normer hänger ihop, vilket kan förstärka den utsatthet som människor som avviker från olika normer upplever.

Regeringen har genomfört flera åtgärder som syftar till att främja lika rättigheter och möjligheter, oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck. Dessa åtgärder har syftat till att säkerställa långsiktigheten i arbetet med hbtq-personers rättigheter.

Folkhälsomyndigheten, Socialstyrelsen, Statens kulturråd och Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) har nu, i sina styrande instruktioner för vad myndigheterna ska göra, fått ett samlat och långsiktigt ansvar för att inom sina verksamhetsområden främja lika rättigheter och möjligheter oavsett sexuell läggning, könsidentitet eller könsuttryck. Regeringen har också säkerställt att myndigheterna fått ekonomiskt tillskott för detta arbete.

Även Diskrimineringsombudsmannen har ett särskilt ansvar inom området. Kommuner och landsting kan under 2015 dessutom söka projektmedel för att stärka sitt arbete med hbtq-frågor.

Detta är viktiga steg på vägen mot det Sverige vi vill leva i men regering och riksdag kan inte på egen hand åstadkomma all den förändring som behövs. Om det inte var för det civila samhällets organisationer så hade den utveckling vi haft i Sverige för hbtq-personers mänskliga rättigheter aldrig varit ett faktum. Lika viktiga kommer människors och organisationers engagemang vara för att vi ska kunna flytta positionerna ytterligare steg

framåt.

Alice Bah Kuhnke (MP)

Kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

”Filmavtalet sägs upp 2017 – ersätts med ny filmpolitik”

Publicerad 08 maj 2015 Uppdaterad 18 maj 2015

DN Debatt 8 maj 2015 Största förändringen på 50 år. Filmavtalet, som sedan 1960-talet har styrt stödet till svenskt filmskapande, kommer inte att förnyas. I stället ska en ny statlig filmpolitik se till att stödet blir mer teknikneutralt, mer långsiktigt och mer kvalitetsinriktat, skriver kulturminister Alice Bah Kuhnke (MP).

Ny filmpolitik ger nya möjligheter för svensk film

Få saker berör oss så starkt som film. Den gestaltar vår historia, vår samtid och ger oss nycklar till framtiden. Film berör, engagerar och påverkar våra åsikter och tankar på ett sätt som få andra konstformer kan. Vi skrattar, gråter och förändras av alla de timmar av film och drama som vi upplever i våra liv. Film är helt enkelt en central pusselbit i vår utveckling som människor.

Svensk film bidrar starkt till bilden av Sverige internationellt. De senaste åren har många filmer vunnit internationella priser och exporten av filmer och dramaserier gör att vi både får exportintäkter och att nya jobb skapas. Filmbranschen i Sverige, exklusive tv-bolagen, uppskattas omsätta 15 miljarder kronor årligen och sysselsätter cirka 5 000 heltidsanställda och ytterligare 10 000 deltidsanställda.

Samtidigt som svensk film skördar framgångar internationellt håller grunderna för filmproduktionen att förändras i grunden. Den svenska filmbranschen är i ekonomisk kris.

Den tydligaste orsaken till de stora tappen i intäkter är att de nya digitala

streamningstjänsterna har resulterat i att dvd-försäljningen rasar. Detta är en ekonomisk fallucka, som undergräver svensk films framtid.

De senaste fem åren har omsättningen på dvd-marknaden minskat från 1 600 till 544 miljoner kronor och antalet sålda dvd mer än halverats. Minskningen fortsätter och dvd-marknaden bedöms inom några få år vara i princip uttraderad. Motsvarande ökning av intäkterna från de digitala tjänsterna under samma period kommer inte i närheten av att kompensera för detta. Över 80 procent av de svenska filmerna går i dag med ekonomisk förlust.

Denna nya verklighet är inget vi kan blunda för. Om vi inte gör något inom kort riskerar dagens publika och internationella framgångar för svensk film att bli nostalgiska bilder av en tid som flytt.

Avtalsmodellen som har finansierat den svenska filmpolitiken sjösattes för över 50 år sedan av Harry Schein. Den har på många sätt varit grundläggande för svensk filmproduktion och Scheins definition av kvalitetsfilm är något som på många sätt gäller än i dag. Under senare år har emellertid kritiken mot avtalet växt inom branschen. Avtalets konstruktion har inneburit svårigheter att utveckla mer teknikneutrala stödformer vilket resulterat i att avtalet anses vara konserverande och omodernt.

Motsättningar mellan parterna har också inneburit att avtalet förlorat mycket av sin betydelse som en gemensam arena för bransch och politik. Flera parter har redan hoppat av filmavtalet. Inflytandet för de som skapar filmerna är minimalt i dagens system.

Med utgångspunkt i det aktuella läget har regeringen haft en omfattande dialogprocess i över ett års tid med alla berörda aktörer i filmbranschen, inklusive samtliga avtalsparter, under ledning av Bo-Erik Gyberg, tidigare rektor för Filmhögskolan i Göteborg och Stockholms dramatiska högskola. Denna process inleddes redan under den förra regeringen och har nu slutförts av den sittande. Det har varit mycket värdefullt och gett oss en heltäckande bild över de utmaningar vi står inför.

För att säkerställa långsiktighet och nytänkande i svensk film presenterar regeringen i dag den största omvandlingen av den svenska filmpolitiken på över 50 år. Genom att säga upp filmavtalet från 2017 kommer ett nationellt helhetsansvar att kunna ge svensk film en ny chans att utvecklas istället för att avvecklas.

Den nya filmpolitiken kommer att fokusera på att skapa förutsättningar för

att släppa fram fler filmskapare än idag. Precis som i kulturpolitiken i stort så är det med en stark bredd som vi kan skapa spets.

Den nya politiken kommer i praktiken att innebära:

Staten tar ett helhetsansvar för den nationella filmpolitiken från och med 2017 och säger därför upp det nuvarande filmavtalet i och med att det löper ut 31 december 2016.

Det nya systemet för filmstöd innebär ett tydligare fokus på kvalitet, förnyelse och tillgänglighet. Den inriktning på detta som Svenska Filminstitutet redan lagt fram kommer därmed att få större möjligheter att påverka svensk film. I praktiken blir det en övergång till ett system med bättre balans mellan de konstnärliga och kommersiella intressena i filmbranschen.

Stödsystemet kommer att bli mer teknikneutralt. Trots att vi i dag förändrat vårt sätt att konsumera film så så bygger ersättningsmodellerna enligt filmavtalet på vilka filmer vi ser på biograferna. Vi vet alla att den verkligheten inte längre stämmer. Vi ser mångdubbelt fler filmer på tv och olika digitala tjänster.

Själva filmproduktionen kommer att kunna ta längre tid än i dag när samhällets stödsystem blir mer långsiktiga. Många filmproducenter vittnar om hur dagens stödsystem gör att de måste skynda på och lämna utvecklingsarbetet innan de själva anser att filmen är klar att spela in. Med ett nytt stödsystem kan vi stimulera bättre kvalitet på svensk film och med det också förbättra förutsättningarna för de som visar film och för framtida exportintäkter.

Stödformer utvecklas i syfte att korta tiden mellan att en film går upp på biograf och sedan släpps på digitala plattformar eller DVD. Detta kommer att minska incitamenten för piratlösningar och stimulera konsumenterna att använda de lagliga alternativ som nu växer fram.

Stöd för lansering och spridning av film på bio i hela landet kommer att utvecklas i syfte att öka utbudet av film som annars sällan visas på bio.

För att finansiera det ökade statliga ansvaret föreslås en höjning av momsen på biografföreställningar från 6 till 25 procent. Momsen på biograferna likställs då med momsen på andra visningsfönster för film som streaming och dvd. Påverkan på biobiljettens pris blir liten, eftersom den så kallade

biografavgiften på 10 procent samtidigt avskaffas.

De ekonomiska medlen till svensk film kommer inte att minska. Exakt vilken nivå det hamnar på presenteras i höstens budgetproposition. Vi kommer att nu föra samtal med bland andra SVT och TV 4 om hur de även i framtiden kan bidra och vara delaktiga i utvecklingen av svensk filmproduktion.

Det starkt kritiserade automatstödet avskaffas och ersätts av ett nytt marknadsstöd, som inriktas mot breda publikfilmer av hög kvalitet.

Vi vet att en ny filmpolitik är efterfrågad av stora delar av filmbranschen, inte minst från de allra viktigaste aktörerna, nämligen de som skapar filmen.

Förslaget till ny filmpolitik kommer inom kort att remitteras i en departementsskrivelse. Regeringen avser att återkomma med en proposition i slutet av året.

I nästa vecka inleds filmfestivalen i Cannes. I år kommer Ingrid Bergman att särskilt hyllas av festivalen vilket vittnar om Sveriges betydelse som filmnation både historiskt och i dag.

Med en ny filmpolitik kan vi ta ett historiskt kulturpolitiskt steg som gör att vi även fortsättningsvis får läsa om svensk films framgångar i dagspressen och inte bara i historieböckerna.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

"Stora utmaningar för pressfriheten"

Publicerad 03 maj 2015 Uppdaterad 18 maj 2015

SVT Opinion 3 maj 2015 "Att döda en journalist är i det närmaste riskfritt i stora delar av världen", skriver Alice Bah Kuhnke och Mats Djurberg.

"Nu har det hänt igen" har blivit en alltför vanlig fras under 2015.

Sedan årsskiftet har FN-organet Unescos generaldirektör fördömt morden på 23 journalister. Ännu fler journalister hotats, trakasserats och fängslats. Kvinnliga journalister är särskilt utsatta.

Trots stora manifestationer med mangrann uppslutning från världens ledare, som efter morden på tidningen Charlie Hebdos redaktion i Paris, så slutar färre än ett av tio journalistmord i en fällande dom.

Att döda en journalist är i det närmaste riskfritt i stora delar av världen.

Idag den 3 maj firas Unescos pressfrihetsdag runt om i världen. Detta är en viktig dag för att både slå vakt om pressfriheten och att uppmärksamma dess utmaningar.

Unesco är det FN-organ som har ett särskilt mandat att arbeta med press- och yttrandefrihet inom FN-systemet.

Den snabba tekniska utvecklingen har även möjliggjort uppkomsten av medborgarjournalistik och utrymmen för oberoende medier, och har samtidigt lett till att vi i dag ser på journalistik på ett helt nytt sätt, även genom nya medier online.

I dag kan många fler människor uttrycka sig och publicera sig. Det innebär dock också att lagstiftningen inte alltid hänger med, vi har i dag stora problem med att hantera hot och hat på nätet.

I Europa och i Sverige finns det en bred samsyn på vikten av fria medier och yttrandefrihet. För oss handlar mycket av utmaningarna om att hindra självcensur som en följd av hot och hat, eller att se till att medierna själva inte backar från viktiga granskningar.

Självklart innebär inte detta att vi kan luta oss tillbaka och klappa oss på ryggen, men vi har en grund att stå på.

I Sverige uppger alltför många av journalistförbundets medlemmar att de utövat någon form av självcensur det senaste året.

Detta visar att lagar som främjar pressfrihet inte är nog om verktygen och den politiska viljan att implementera dem saknas.

Regeringen möter även dessa utmaningar nationellt. Vi har tillsatt en medieutredning med syfte att analysera behovet av nya mediepolitiska insatser när presstödet i dess nuvarande form upphör.

I direktiven säger vi att allmänhetens behov av allsidig information och individens möjlighet att vara demokratiskt delaktig oberoende av bostadsort ska stå i fokus för utredaren.

Denna vecka överlämnade även Brottsförebyggande rådet den kartläggning av hot och våld mot personer som är särskilt viktiga för demokratin till regeringen.

Så länge pressfriheten fortsätter att utmanas, både globalt och nationellt, blir det desto viktigare att i nära dialog med olika aktörer tillsammans värna och hitta konstruktiva vägar att bemöta de nya utmaningarna för pressfriheten.

Alice Bah Kuhnke och Mats Djurberg

Debattartikel från Kulturdepartementet

Journalismördare får inte gå fria!

Publicerad 15 april 2015 Uppdaterad 28 april 2015

Aftonbladet Debatt 15 april 2015 Debattörerna: FN måste sätta press på regeringar för att lösa brotten.

Sverige presenterar i dag ett förslag för FN:s organ för utbildning, vetenskap, kultur och kommunikation, Unesco, om ytterligare insatser för att öka journalisters säkerhet.

Antalet journalister som blir mördade, misshandlade eller tagna som gisslan ökar. I Sverige blev många smärtsamt varse journalisters ökade utsatthet när Sveriges radios Nils Horner mördades förra året. Antalet svenska journalister som blivit tagna som gisslan eller satta i fängelse för sitt arbetes skull har också ökat – och just i dag är den 4 953:e dagen som Dawit Isaak sitter fängslad utan rättegång i Eritrea.

Kvinnliga journalister är särskilt utsatta. I en undersökning från 2014, uppgav två av tre kvinnliga journalister att de blivit utsatta för hot och trakasserier med koppling till sina arbetsuppgifter. En av fem kvinnliga journalister uppgav att de blivit utsatta för fysiskt våld i tjänsten och varannan hade blivit sexuellt trakasserad.

Ett av de allra största problemen är att alltför få mord på journalister blir uppklarade. Vi vet, via Unescos statistik, att färre än ett av tio journalistmord leder till att någon blir dömd. Det är med andra ord bedrövande riskfritt att döda journalister, samtidigt som vinsten är stor för de som vill sätta stopp för det journalisterna gör.

För oss som tror på demokrati är förlusten desto större. Att journalister vågar åka till oroshärdar, att de har möjlighet att arbeta där och att de har modet att rapportera vad de ser – gör det möjligt för oss alla att bilda en uppfattning om vad som sker i vår omvärld. Just nu vet vi till exempel inte exakt vad som sker inne i Syrien och inte heller i de annekterade områdena i östra Ukraina.

I stället blir vi beroende av rapporter från källor vars trovärdighet vi har svårt att bedöma.

Unesco har ett kärvt budgetläge. Då är det särskilt viktigt att prioritera bland alla de uppgifter som de 195 medlemsorganisationerna önskar få gjorda. Från svensk sida är vi mycket tydliga: Unesco måste prioritera press- och yttrandefrihetsfrågorna eftersom Unesco har ett särskilt ansvar för att främja press- och yttrandefrihet inom FN-familjen. I ljuset av den senaste tidens utveckling, vore något annat, än att ta detta ansvar, otänkbart.

Sverige har också valt att fyrdubbla sitt stöd till Unesco via Sida. Det gör oss till en av de största givarna inom Unesco. Fram till och med 2017 kommer Sverige att bidra med 400 miljoner kronor till bland annat arbete med press- och yttrandefrihetsfrågor. Men enbart pengar räcker inte – det handlar som alltid, främst, om politisk vilja.

Förslaget som Sverige i dag lägger i Unescos styrelse riktas mot tre centrala aktörer:

Regeringar – har huvudansvaret för att skydda sina medborgare. Därför måste vi sätta tryck på dem så att de följer upp journalistmord och genomför den globala handlingsplanen, UN Plan of action on the safety of journalists and the issue of impunity, samt skapar nödvändiga nationella förutsättningar för mediefrihet.

FN-systemet – måste bli bättre på att samordna sina insatser och hjälpa länder att bygga upp dels medvetenhet, dels kapacitet i denna viktiga fråga.

Medieägare – bör samlas på internationell nivå för att diskutera hur de kan arbeta för att öka skyddet för journalister. Vi föreslår därför att Unesco bjuder in medieägare till ett samtal om gemensamma utmaningar och hur dessa kan bemötas.

Journalisten Martin Schibbye har myntat uttrycket ”jaktsäsong på journalister”. Det ligger skrämmande mycket i hans ord och vi ser Sveriges förslag till Unesco som steg i rätt riktning för att stoppa jaktsäsongen.

Alice Bah Kuhnke, Kultur- och demokratiminister
Amelie von Zweigbergk, Sveriges representant i Unescos styrelse

Debattartikel från Kulturdepartementet, Utbildningsdepartementet

Göteborg blir centrum i kampen mot rasismen

Publicerad 12 april 2015 Uppdaterad 28 april 2015

GP Debatt 12 april 2015 Genom kunskap kan vi bekämpa fördomar och rasism och här spelar högskolor och universitet en avgörande roll. Därför satsar vi bland annat på att sprida och utveckla det framgångsrika Toleransprojektet vidare samt skapa ett sammanhållet forskningsprogram om rasism för att motverka rekryteringen av människor till rasistiska organisationer, skriver Helene Hellmark Knutsson (S) och Alice Bah Kuhnke (MP).

Rasismen har en lång och mörk historia i både Sverige och i övriga världen. Genom historien har människor förföljts, förtryckts och mördats till följd av en ideologi som gör skillnad på människors rättigheter. Rasismen begränsar människors liv och får förödande konsekvenser. Det är oacceptabelt i ett demokratiskt samhälle.

En viktig del i kampen mot rasism handlar om att bekämpa fördomar. Det gör vi bäst genom ökad kunskap. Regeringen presenterar i dag därför två insatser för att sprida de lyckade modeller som finns för att minska rekryteringen av människor till rasistiska organisationer:

- Dels avsätter vi fem miljoner kronor för 2015, och återkommer i budgetpropositionen för 2016 med medel för kommande år, till Göteborgs universitet för att möjliggöra inrättandet av ett nationellt resurscentrum för bland annat utveckling och spridning av kunskap och metoder som har utvecklats inom det så kallade Toleransprojektet i Göteborg.

- Dels inrättar vi ett forskningsprogram och utlyser medel till forskning om rasism.

Det finns i dag en modell som har tagits fram av Kungälv kommun i samverkan med Göteborgs universitet, det så kallade Toleransprojektet. Detta är ett arbete som startade 1995 efter det brutala mordet på en 14-årig pojke, John Hron, som misshandlades till döds av fyra ungdomar med koppling till högerextremistiska grupper.

Projektet har använts framgångsrikt i skolor i 20 kommuner för att skapa ett mer tolerant samhälle och för att minska rekryteringen av människor till rasistiska organisationer. Projektet vänder sig till skolan och kärnan är att genom undervisning möta unga som har en intolerant världsbild samt att belysa värdet av att delta i den demokratiska gemenskapen. En viktig del i arbetet är även kompetensutvecklingsinsatser för personal i skolan i syfte att stärka grund- och gymnasieskolor i sitt värdegrundsarbete.

Göteborgs universitet avser att i samarbete med Kungälv kommun inrätta ett centrum för studier om rasism och våldsbejakande extremism. Centrumet kommer bland annat att organisera fortsatt implementering av Toleransprojektet.

Genom att regeringen tillför medel till Göteborgs universitet möjliggörs för universitetet att inrätta centrumet och på sikt utveckla verksamheten ytterligare. Göteborgs universitet beslutar själva om sin interna organisation och verksamhetens närmare innehåll och utformning. Modellen kan nu spridas ytterligare och bli ett framgångsrikt arbetssätt nationellt. Genom att verksamheten knyts till Göteborgs universitet möjliggörs långsiktiga organisatoriska förutsättningar för verksamheten, goda utvecklingsmöjligheter och forskningsanknytning av arbetet. Visionen är en tvärvetenskaplig nationell och internationell mötesplats för forskning, utbildning och spridning av kunskaper och metoder.

Forskning om rasism

Redan i dag bedrivs framstående forskning om rasism och dess följder för människor och samhälle. Med hjälp av forskning får vi möjligheter att motverka rasistiska föreställningar. Med ett sammanhållet nationellt forskningsprogram kan vi samla svensk forskning om rasism. Regeringen avser därför att genom de offentliga forskningsfinansiärerna tydligare prioritera forskning inom området rasism. Medel för detta ändamål kommer att utlysas 2015 och fördelas 2016 och ska kunna sökas av statliga

universitet och högskolor och enskilda utbildningsanordnare.

Forskningsprogrammet ska vara internationellt framstående och internationellt integrerat. Ett sammanhållet forskningsprogram på området ska också leda till spridning och effektivt nyttjande av forskningsresultat. Utbildning och samverkan ska utgöra en integrerad och central del av forskningsprogrammet.

Hotar demokratin

Rasistiska föreställningar är i grunden ett hot mot hela den värdegrund som bär upp vår demokrati. I det arbetet spelar universitet och högskolor en avgörande roll och därför stärker vi nu den tvärvetenskapliga forskningen.

Kunskap har genom historien varit rasismens värsta fiende. Genom den här satsningen på kvalificerad forskning bygger vi upp samhällets gemensamma skydd mot de värderingar som delar upp människor i grupper och ställer oss mot varandra.

Helene Hellmark Knutsson (S)
minister för högre utbildning och forskning

Alice Bah Kuhnke (MP)
kultur- och demokratiminister

u S n np

Debattartikel från Justitiedepartementet, Kulturdepartementet

"En religiös samlingslokal ska vara en trygg plats. Vi tar säkerhetsfrågorna på allvar."

Publicerad 10 april 2015 Uppdaterad 18 maj 2015

Sydsvenskan Opinion 10 april 2015 Nu satsar vi resurser för tryggare religiösa samlingslokaler. Regeringen föreslår i vårbudgeten en kraftig höjning av statens stöd till trossamfund. Pengarna ska gå till säkerhetsarbete. Det skriver Alice Bah Kuhnke (MP), kultur- och demokratiminister, och Anders Ygeman (S), inrikesminister.

Alla småbarnsföräldrar kan nog känna igen sig i känslan av oro för att något ska hända under barnens vistelse på förskolan. Men den typen av oro bleknar i jämförelse med situationen för de judiska föräldrar som måste förklara för sina barn varför det står beväpnade vakter utanför förskolan. Och som måste förklara för barnen att det finns människor som vill dem så illa att de inte kan vistas utomhus på rasten.

I Uppsala vittnar människor om att de inte längre vågar gå till sin moské. Efter att någon kastat en molotovcocktail mot lokalen är rädslan för att det värsta ska hända helt enkelt för stor.

Hat och hot går hand i hand. Terrorattackerna i Paris följdes på kort tid av hatbrott riktade mot muslimer runtomkring i Europa. Bakom dem som begår våldshandlingar mot religiösa samlingslokaler finns ett allt råare samhällsklimat, byggt på föreställningar som rättfärdigar attacker på demokratin och på olik tänkande.

En religiös samlingslokal ska vara en trygg plats för möten, dialog och

samarbete. Som samhälle måste vi i konkret handling visa att vi tar säkerhetsfrågorna på största allvar.

Regeringen kommer i sin vårbudget föreslå att Nämnden för statligt stöd till trossamfund, SST, tilldelas ytterligare 7 miljoner kronor för 2015 att fördela till trossamfundet till följd av det ökade behovet av säkerhetsarbete. Detta är en kraftig höjning från dagens nivå på 3 miljoner kr per år.

Den senaste statistiken från Brottsförebyggande rådet, Brå, visar att främlingsfientliga hot och attacker mot trossamfund är en ständigt närvarande plåga i samhället. 2013 rapporterades 193 antisemitiska hatbrott, 327 islamofobiska och ungefär lika många kristofobiska. Mörkertalet är emellertid stort och många drar sig för att anmäla hot. Ibland på grund av bristande förtroende för myndigheterna, men andra gånger som en följd av att man "vänjer sig" vid situationen. Vi kommer aldrig att vänja oss och man ska kunna lita på att vi gör allt vi kan.

För bara en månad sedan lämnade Polismyndigheten en rapport till regeringen om hur man avser att förbättra sitt arbete med utredning av hatbrott. I Göteborg inrättas en ny hatbrottsenhet och i Stockholm och Malmö tillförs nya resurser. Även i övriga landet ska polisens förmåga att utreda hatbrott stärkas. För att fler ska anmäla hatbrott kommer polisen även att arbeta för att öka förtroendet hos dem som utsätts för hatbrott. Regeringen kommer att följa upp att satsningen också får avsedd effekt.

Vi vill understryka hur avgörande förebyggande arbete mot hatbrott och extremism är. Därför har regeringen bland annat fattat beslut om att utöka Mona Sahlins arbete som nationell samordnare för att förebygga våldsbejakande extremism. Och vi gör en mångmiljonsatsning på Forum för levande historia så att de kan öka sitt värdegrundsarbete mot rasism och intolerans i skolorna runt om i hela landet.

Under de senaste månaderna har vi tillsammans träffat företrädare för såväl det judiska som det muslimska civilsamhället. De vittnar om ett allt hårdare samhällsklimat som yttrar sig i glåpord, trakasserier och våld. De vittnar om en vardag i oro, en verklighet som vi inte kan acceptera i ett modernt samhälle.

Religionsfriheten är inskriven i grundlagen och en bärande hörnsten i vår demokrati. Utan den pusselbiten i frihetens pussel är vi ett fattigare samhälle.

Alice Bah Kuhnke

Anders Ygeman

Debattartikel från Kulturdepartementet

Alice Bah Kuhnke: "15 nya miljoner till kulturen i budgeten"

Publicerad 09 april 2015 Uppdaterad 28 april 2015

DN Debatt 9 april 2015 Den plötsliga nedskärningen av kulturbudgeten i höstas skadade landets kulturliv. Men i vårens budget återställs kulturstödet till landets regioner. Det skriver i dag kulturminister Alice Bah Kuhnke och Gunilla Carlsson (S).

Nu betalar vi tillbaka det statliga kulturstödet till regionerna.

Politik är att vilja men också att ha förmågan att prioritera. Även om den sällan innehåller några poetiska mästerverk så är det i statsbudgeten som prioriteringar blir tydliga, inte minst gäller detta kulturpolitiken.

Bakom varje politisk prioritering finns en värdering. Vår gemensamma värdering är att kultur är något som ska nå fler människor i hela landet – de som bor i våra storstäder och de som bor på landsbygden. Vår gemensamma kulturpolitik ska öppna upp generösa utrymmen för kreativitet och skapande.

Tyvärr delas inte vår vision av alla. Få har väl glömt när de borgerliga i höstas behövde hitta pengar för att finansiera sina skattesänkningar. Notan skickades först till kulturtidskrifterna eftersom de borgerliga inte prioriterade "intellektuella vuxnas läsande". Efter massiv kritik, även från sina egna led, backade de borgerliga, men notan skickades i stället vidare, och nedskärningarna gjordes på verksamheter som inte kunde försvara sig lika snabbt och högljutt som kulturtidskrifterna.

Det blev kulturverksamheten i hela landet som fick betala för den röriga parlamentariska situationen. 15 miljoner kronor skars ned jämnt över landet. När Kulturrådet fördelat nedskärningen i början av året gick vi från en

summa i en tabell till krass verklighet. I en redan pressad verksamhet fick många regioner välja mellan att skjuta till egna medel eller skära ned på verksamheter som till exempel teaterföreställningar och konserter, men också verksamhet för barn och unga. Eller som en borgerlig kulturpolitiker beskrev det – regionerna blev tagna som gisslan när riksdagens borgerliga majoritet bara några veckor innan årsskiftet ändrade sitt åtagande.

Den brådstörtande nedskärningen visar också på de borgerliga partiernas totala brist på respekt för kulturverksamheters villkor. Hur hade de tänkt sig att exempelvis Norrköpings symfoniorkester skulle kunna hanterat ett sådant bortfall? Plockat bort ett par violinister? Eller för att applicera det på teatern, vilka rollkaraktärer anser moderaternas Per Bill att man kan reducera från en uppsättning på länsteatern i Västerbotten? Vilka femteklassare i Gävleborg skulle §fått sitt efterlängtnade museibesök inställt?

Så här kan vi inte ha det. Kulturen är ingen tillfällig verksamhet, det är en långsiktig investering i ett samhälle där kulturellt yrkesverksamma ges rimliga villkor att verka. För att lyckas med detta behöver kulturen få en chans att vara nära människor, i hela landet. Kultursamverkansmodellen, som är en samarbets- och fördelningsmodell mellan stat, regioner och kommuner är det verktyg som finns för att detta ska bli möjligt.

De senaste åren har vi sett en utveckling där statens utgifter för kultur ligger konstant. Ökningen har i stället regioner och kommuner stått för. För att kultursamverkansmodellen ska kunna fortsätta utvecklas behöver det finnas en samsyn och samförståndsanda. Att genomföra plötsliga nerskärningar vittnar om brist på vilja att ta ansvar och strider helt mot andan i kultursamverkansmodellen.

I den vårbudget som presenteras den 15 april har vi enats om att öka anslaget med 15 miljoner kronor. Trots de strama finansiella ramarna väljer vi att redan från 1 juli 2015 reparera den skada som den borgerliga kulturbudgeten inneburit för de regionala och lokala kulturverksamheterna.

Vi behöver mer kultur för fler. Inte mindre kultur för färre. Det är vår prioritering.

Alice Bah Kuhnke
Kultur- och demokratiminister (MP)

Gunilla Carlsson
Vice ordförande i riksdagens kulturutskott (S)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Regeringen satsar 52 miljoner på romers inkludering

Publicerad 08 april 2015 Uppdaterad 28 april 2015

Metro 8 april 2015 Sverige ska vara ett land där alla behandlas lika. Men så ser det inte ut i dag. För att inkludera romerna tillförs nu därför 13 miljoner kronor årligen, skriver kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke (MP).

”Jag säger inget som inte står inskrivet i FN:s stadgar. Jag har inte kläckt de geniala idéerna om mänskliga rättigheter. Jag vill bara att alla människor ska behandlas lika.”

Citatet är författarens Katarina Taikons och med de tre enkla meningarna, berättade hon för oss alla vad kampen för Romers rättigheter och upprättelse handlar om, mänskliga rättigheter. Så självklart och så svårt.

I dag är det romernas internationella dag. Det firas runt om i Europa och världen. I Stockholm samlas vi på Forum för Levande historia. Dagen firas till minne av den första romska kongressen som ägde rum i London 1971. Romerna har inget "eget" land, och är ingen homogen grupp, men det finns gemensamma symboler som de som vill kan samlas och enas kring. Därför är den 8 april en viktig samlingspunkt för många.

Stefan Löfven har i sin regeringsförklaring varit väldigt tydlig med att antiziganism, antisemitism, islamofobi och afrofobi inte ska ha plats i vårt samhälle. Det är första gången begreppet "antiziganism" och därmed romernas situation i Sverige nämns i en regeringsförklaring.

Men det räcker så klart inte med fina ord.

Arbetet med de nationella minoriteternas rättigheter är, precis som Katarina

Taikon sa, en fråga om mänskliga rättigheter. För oss alla. Detta är utgångspunkten i regeringens arbete för att uppnå det övergripande målet för strategin för romsk inkludering.

Strategi har funnits i tre år och håller just nu på att realiseras runt om i landet. Trots den korta tiden har den redan visat sig ha positiva effekter på hur romer ges möjligheter att vara en del i samhället. Så nu tar vi nästa steg!

Regeringen aviserar därför i vårpropositionen att arbetet med strategin för romsk inkludering tillförs 13 miljoner kronor årligen för perioden 2016-2019. Utbildning och anställning av så kallade "brobyggare" med romsk språk- och kulturkompetens inom förskola/skola, hälsa och social omsorg och Arbetsförmedling, Skolverket och Socialstyrelsen har varit framgångsrik i den pilotverksamhet som nu pågår på lokal nivå. En viktig del i det fortsatta arbetet kommer vara uppföljningen av pilotverksamheten för romsk inkludering som genomförts i fem kommuner. Då kan vi se vilka delar av arbetet med att bygga upp strukturer och utveckla metoder som bör fördjupas och spridas till andra kommuner. Samråd med företrädare för romska minoriteten ska också fortsätta.

Det sätt som vi behandlat och bemött människor med rötterna i romsk kultur och bakgrund är ett mycket mörkt stycke i berättelsen om vårt land och vår utveckling. Dessvärre är denna del inte färdigskriven utan pågår i detta nu. Detta ger oss också möjligheten att arbeta för att kapitlet blir till en bra historia. Det återstår mycket arbete men Sverige ska vara ett land där alla behandlas lika.

Du, jag, alla.

Alice Bah Kuhnke,
Kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

”Snabb ändring av presstödet ska rädda lokaljournalistiken”

Publicerad 19 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Dagens Nyheter 19 mars 2015 Regeringsbeslut i dag. Trots den utbredda tidningskrisen kan de anslagna medlen i dagens presstöd inte delas ut – ett allvarligt tecken på att systemet inte fungerar. Med ändrad upplagemätning, utvidgat driftsstöd och höjda maxbelopp vill vi stärka stödet till framför allt lokaljournalistiken, skriver Alice Bah Kuhnke (MP).

En grundläggande förutsättning för en fungerande demokrati är fri och oberoende media. Den opartiska granskningen av samhällets utveckling är en central byggsten för en hållbar demokrati.

I dag kan vi konstatera att systemet med presstöd inte längre ger förutsättningar för lokalpress i hela landet. Digitalisering och globalisering gör att människors medievanor förändras och med det också förutsättningarna för medierna. Upplagorna för dagspressen faller och med det också annonsintäkterna.

Utvecklingen är särskilt alarmerande utanför de största städerna. I en internationell jämförelse har såväl dagstidningsläsandet som den lokala journalistiken stått sig stark, men under de senaste tio åren har det skett en stor förändring. Mellan 2004 och 2014 har var tredje lokalredaktion tvingats lägga ned och resurserna har koncentrerats till centralredaktionerna.

Vi riskerar att få blinda fläckar på mediekartan där det helt saknas en granskande lokaltidning. Det går inte att beskriva på något annat sätt än som ett allvarligt hot mot demokratin när de journalister som rapporterar om

verkligheten långt utanför Stockholms tullar förlorar möjligheten att utföra sitt jobb.

Eftersom dagens regelverk primärt är baserat på upplagesiffror så genererar systemet varje år ett ovälkommet överskott. Statens anslag till presstöd är 567 miljoner kronor, men enligt de nya prognoser som Presstödsnämnden har inkommit med till Kulturdepartementet så ökar överskottet varje år med cirka 10 miljoner för att år 2016 hamna på 68 miljoner kronor.

Detta innebär att vi befinner oss i den absurda situationen att långt mer än 10 procent av dagens presstöd går till att förstärka statskassan i stället för att stötta tidningar som nu tvingas lägga ned.

Med anledning av den akuta situationen kommer därför regeringen i dag att fatta beslut om en proposition till riksdagen med vissa justeringar av det existerande systemet för presstöd. Parallellt med detta kommer utredningen för framtidens mediepolitik att arbeta fram politiska verktyg som är anpassade till den nya verkligheten.

De förslag som vi har beslutat att gå vidare med är:

1. Ändrad upplagemätning. En viktig anledning till att presstödet inte används fullt ut i dag är att stödet i första hand beräknas på den tryckta upplagan av tidningen. När den tryckta upplagan minskar så reduceras också stödet. De tidningar som då hittar nya läsarintäkter gynnas inte av detta.

Med de nya reglerna ska alla läsarintäkter i stället behandlas likvärdigt när stödbeloppet bestäms av Presstödsnämnden. På så vis får vi ett teknikneutralt system som omfattar digitala läsarintäkter, prenumerationsintäkter och intäkter från lösnummerförsäljning. Förändringen gör att tidningsföretag lättare kan öka sina läsarintäkter och beräknas dämpa konsekvenserna av tidningarnas upplagefall.

2. Villkoret om andel abonnerad upplaga lättas. Regelverkets krav på att totalupplagan för medel- och högre frekventa tidningar "huvudsakligen" ska vara abonnerad lättas så att dess totalupplaga endast till "övervägande del". Detta innebär i praktiken att kravet sänks från dagens 70 procent till 51 procent ska vara abonnerad. Förändringen ger tidningarna ökade möjligheter att locka läsare genom exempelvis marknadsföring och kampanjer utan att samtidigt förlora rätten till driftsstöd.

3. Utvidgad möjlighet till begränsat driftsstöd även om täckningsgraden

överstiger den tillåtna. I dagens regelverk finns en möjlighet till begränsat driftsstöd trots att hushållstäckningen överstiger 30 procent. Detta gäller dock bara dagstidningar på vissa utpekade orter. Regeringen föreslår att möjligheten utökas på så sätt att förutsättningarna för stöd i stället anges i presstödsförordningen, en förändring som i praktiken kan komma att få betydelse för tidningar på små orter där det inte finns ett tillräckligt stort prenumerantunderlag för två konkurrerande dagstidningar. Denna reform föreslås börja gälla redan 1 juli 2015.

4. Extrastödet till storstadstidningar avskaffas och maximibeloppet höjs. Det särskilda storstadsstödet kommer att avskaffas. Regeringen kommer även att föreslå en höjning av stödnivåerna för hög- och medelfrekventa dagstidningar. Förslaget skulle för samtliga övriga hög- och medelfrekventa tidningar innebära en höjning av det allmänna driftsstödet, förutom de som i dag får storstadsstöd. Denna höjning skulle emellertid också komma storstadstidningarna till del.

Båda dessa förslag avser regeringen att återkomma med i höstens budgetproposition för 2016.

5. Samdistributionen utreds. Hur samdistribution av post och tidningar skulle kunna vara möjligt utreddes aldrig närmare av Presstödskommittén. För att få en klarare bild av möjligheterna till samdistribution av post och tidningar avser regeringen utreda detta inom ramen för den aviserade allmänna översynen av postlagstiftningen.

6. Ny myndighetsorganisation för presstödet inrättas. Presstödsnämnden avvecklas som egen myndighet den 30 juni 2015, detta i enlighet med tidigare riksdagsbeslut. Presstödsnämndens uppgifter förs då över till Myndigheten för radio och tv och en nämnd för presstöd blir beslutsorgan. Detta är ett led i hela regeringens arbete med att effektivisera myndigheternas arbete.

7. Utvidgat område för tidningar som delvis är skrivna på finska. Möjligheten till begränsat driftsstöd för tidningar som delvis är skrivna på finska bör inte längre enbart gälla vissa utpekade orter utan utvidgas till att omfatta hela förvaltningsområdet för finska språket, på samma sätt som gäller för tidningar på samiska och meänkieli. Detta gäller från 1 juli 2015.

Sedan tidigare har regeringen aviserat ett uppdrag till Presstödsnämnden att formulera förslag till ett innovationsstöd till mediebranschen för att lättare kunna hantera den kostsamma övergången till en digital verklighet.

Samtliga utgifter beräknas rymmas inom den ekonomiska ram som redan anslagits.

Förslagen i propositionen har sin utgångspunkt i de förslag som den parlamentariska Presstödskommittén kunde enas om 2013. Bakom utredningens förslag stod då en bred parlamentarisk samling bestående av alliansens samtliga partier och vi rödgröna.

Den här propositionen har förankrats i riksdagen och förslagen kan bli ett kvitto på att partierna tillsammans kan enas för att ta ansvar i en akut kris för en central del av vår demokrati.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Mediepolitiken kan inte bromsa i uppförsbacke

Publicerad 05 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Göteborgs-Posten 5 mars 2015 I dag fattar regeringen beslut om att tillsätta en mediepolitisk utredning. Den ska lägga grunden till ett helt nytt sätt för journalistiken att kunna fylla sin demokratibärande roll, skriver kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke (MP).

Vårt sätt att ta del av information är det område som påverkats allra snabbast av digitaliseringen. Sannolikheten för att du läser den här artikeln i din telefon är i dag större än att du läser den på papper. Chansen för att du har hittat hit via sociala medier ökar för varje dag som går.

Aldrig tidigare har vi haft så stor tillgång till information. Valmöjligheterna för vilken information du tar till dig har ökat tack vare teknisk utveckling och globalisering.

Miljoner som inte nyttjas

Utvecklingen till trots är våra mediepolitiska verktyg baserade på att vi konsumerar nyheter på papper. Ett tydligt exempel är det statliga presstödet utformning. Utbetalningarnas storlek baseras på den abonnerade upplagan av den tryckta tidningen. Som ett resultat av detta finns det till och med pengar som inte används i det befintliga föråldrade systemet. Totalt miljoner kronor som är avsedda för att stärka konkurrensen och öka mångfalden på mediemarknaden går i stället till att stärka saldot i statskassan.

I praktiken blir detta lika effektivt som att bromsa i en uppförsbacke. Den förändringstakt som vi ser i dag är så kraftig att politiken måste tänka helt nytt för att kunna skapa förutsättningar för att journalistiken ska kunna fylla

sin demokratibärande roll.

Mediebranschen behöver en mediepolitik som är baserad på moderna och stabila villkor för att den ska kunna utföra sitt oerhört centrala uppdrag i demokratin.

Särskilt illa

Särskilt illa är situationen för den lokala journalistiken. På de senaste tio åren har det lagts ned över 120 lokala tidningsredaktioner. Utan att ha ersatts av någon annan journalistisk produkt.

För demokratin är detta ett stort problem. Om medborgarna ska kunna ta en aktiv del i det demokratiska samtalet, påverka och kritiskt granska samhället så behövs fria medier. Det kan inte ersättas av hörsägen, populism eller tillrättalagda statliga informationsinsatser.

Tillsätter en utredning

I dag fattar regeringen ett beslut om att tillsätta en mediepolitisk utredning. Samma dag samlas en mängd branschföreträdare på Mediedagarna här i Göteborg. Utredningsdirektiven som regeringen tar beslut om i dag innebär i korthet:

- Utredningens utgångspunkt ska vara de demokratiska utmaningar som följer av medieutvecklingen och våra förändrade konsumtionsmönster av media. Allmänhetens behov av allsidig information och individens möjlighet att vara demokratiskt delaktig oberoende av bostadsort ska stå i fokus. Utredaren ska även undersöka om det finns geografiska områden där tillgången till mediebevakning av lokala frågor och beslutsprocesser är särskilt svag.
- En särskild utredare ska analysera behovet av nya mediepolitiska verktyg som ligger bortom dagens system för presstöd. När presstödsförordningen upphör att gälla bedömer regeringen att presstödet i dess nuvarande form behöver ersättas av nya mediepolitiska insatser som kan skapa goda förutsättningar för kvalitetsjournalistik och lokalt nyhetsmaterial oavsett distributionssätt.
- Förslagen bör syfta till att främja möjligheterna för allmänheten att ta del av journalistik som präglas av mångfald, allsidig nyhetsförmedling, kvalitet och fördjupning, oavsett var i Sverige man bor.
- Utredaren ska i sin analys väga in aspekten av samernas status som

urfolk samt de nationella minoriteternas behov och rättigheter när det gäller de nationella minoritetsspråken. Utredaren ska också beakta behoven av tillgängliga medier för personer med funktionsnedsättning, samt det allmänna biblioteksväsendets roll.

- Uppdraget ska redovisas senast den 30 april 2016, men redan 31 oktober i år ska utredaren göra en bred analys av det föränderliga medielandskapet. En referensgrupp med företrädare för riksdagens partier ska också knytas till utredningen.

Inom de närmaste veckorna kommer regeringen dessutom att presentera en proposition om ett reformerat presstöd.

Det är hög tid för oss alla att sluta drömma oss tillbaka till en tid innan den nya verkligheten var ett faktum. Vi behöver alla lyfta blicken och tänka bortom den verklighet som den svenska mediebranschen lever i just nu.

Alice Bah Kuhnke (MP)
kultur- och demokratiminister

Debattartikel från Kulturdepartementet

Kultursektorn ska spegla hela Sverige

Publicerad 01 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Aftonbladet Debatt 1 mars 2015 Kulturministern: Vi inleder ett samarbete med Rättviseförmedlingen

Få saker har debatterats så intensivt som mansdominansen i börsnoterade svenska bolagsstyrelser. Statistiken talar sitt tydliga språk om den lilla, manliga krets som styr stora delar av svenskt näringsliv. Den senaste veckan har också bristen på mångfald inom både börsbolag och det offentliga blivit föremål för granskning.

En sektor som däremot inte granskas och debatteras lika ingående är kultursektorn. Detta trots att vi som regering utser styrelser för ett stort antal kulturinstitutioner varje år. Faktum är att Kulturdepartementet är till storleken ett av de minsta inom regeringskansliet, men vi ansvarar för fler myndigheter än nästan alla andra departement.

Detta gör att Kulturdepartement har ett särskilt stort ansvar för att se till så att de personer som föreslås till beslut av regeringen också speglar det Sverige som vi ser i dag. För att inte gå miste om kompetenser och för att kulturpolitiken ska kunna bli relevant för fler så behöver vi också titta på vilka personer det är som utnämns till att sitta i styrelser, insynsråd och andra instanser.

I de kulturpolitiska målen som riksdagen har fattat beslut om står det klart och tydligt att: ”Alla ska ha möjlighet att delta i kulturlivet. Kreativitet, mångfald och konstnärlig kvalitet ska präglade samhällets utveckling.”

De kulturpolitiska målen förpliktigar. Det ska inte bara vara vackra ord i arkivet utan genomsyra såväl politiken som konkret verksamhet runt om i samhället. På många håll bedrivs det ett mycket bra arbete med att göra

kulturen tillgänglig för fler än bara de som vuxit upp med besök på museum eller ser till att barnen går på Kulturskolan.

Men de kulturpolitiska målen ställer även krav på vårt eget arbete inom Kulturdepartementet. Också vi måste dra vårt strå till stacken för att se till att de som styr våra statliga myndigheter, bolagsstyrelser och stiftelser har den rätta kompetensen.

Jag vill i möjligaste mån försäkra mig om att när vi, jag och min stab, bereder namnförslag inte missar viktiga erfarenheter och kunskaper.

Kulturdepartementet vill helt enkelt bredda urvalet för de personer som kan tänkas bli aktuella för uppdrag.

Vi har därför nu inlett ett samarbete mellan Kulturdepartementet och Rättviseförmedlingen. Rättviseförmedlingen kommer att få i uppdrag att ta fram en lista med namn som kan bli aktuella att utses som ledamöter i styrelser och insynsråd.

Rättviseförmedlingen kommer även att delta i vidareutbildningen av de tjänstepersoner på Kulturdepartementet som rent praktiskt bereder arbetet med att föreslå namn. Mångfaldsperspektivet finns redan med i vårt arbete, men det finns alltid en förutsättning att utvecklas och bli en viktig föregångare.

I grund och botten handlar detta om två saker. För det första vår definition av kompetens. För det andra om mod. Om att faktiskt våga välja någon annan kompetens än den som är allmänt vedertagen.

Svenskt kulturliv står inför mängder med utmaningar. Det är hög tid att gå från ord till handling om vi vill att våra kulturverksamheter ska nå fler och beröra mer. Mer kultur för fler helt enkelt.

Under den borgerliga regeringen infördes en nyordning där kompetens skulle gå före lång och trogen partipolitisk tjänst. Genom att ta hjälp av Rättviseförmedlingens över 70 000 personer starka nätverk för att bredda representationen redan i urvalet ser vi till att det blir så.

Alice Bah Kuhnke

Debattartikel från Kulturdepartementet

Begränsad frihet

Publicerad 10 februari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Upsala Nya Tidning 10 februari 2015 Rasismen hör inte hemma i det svenska samhället. Det enkla konstaterandet är det många av oss som håller med om och ställer upp på. Men genom att ställa sig bakom en grundvärdering om alla människors lika värde så tar vi också på oss ett uppdrag. Att tillsammans göra det vi kan för att det ska bli så.

I regeringsförklaringen deklarerade Stefan Löfven tydligt att "antisemitism, antiziganism, islamofobi och afrofobi ska inte ha någon plats i Sverige". Det var första gången som afrofobi nämndes i en regeringsförklaring. För oss som regering förpliktigar det ställningstagandet också till handling.

Den 1 december träffade jag FN:s Working Group of Experts on People of African Descent för att presentera den svenska regeringens arbete mot afrofobi i Sverige.

När jag berättade att den här regeringen redan i regeringsförklaringen markerade att Sverige ska vara ett land fritt från afrofobi så häpnade de. Enligt vad vi fick veta så hade ingen tidigare regeringschef ens använt det ordet, än mindre i en regeringsdeklaration. Rasism och intolerans tar sig olika yttringar beroende på vilken grupp det är som drabbas. Islamofobin har sina utmärkande drag och historia, precis som antisemitismen.

Afrofobin är dessvärre inget undantag. Förra året lämnades den första rapporten om afrofobins utbredning till regeringen. På uppdrag av den tidigare ministern Erik Ullenhag (FP) har Mångkulturellt centrum genomfört en kunskapsöversikt över afrosvenskarnas situation. Det är ingen munter läsning för den som är anhängare av ett samhälle utan diskriminering och rasism.

Här kan man läsa om hur afrosvenskar är särskilt utsatta för hatbrott i det offentliga rummet. På arbetsplatser, skolor eller i staden en sen kväll är det färgen på din hud som avgör om du riskerar att drabbas av fysiskt våld. Rapporten beskriver exempelvis hur afrosvenska kvinnor med slöja drabbas av ett dubbelt förtryck, dels på grund av sin hudfärg, dels på grund av sin religion och kultur.

Mellan 2008 och 2012 ökade antalet anmälda hatbrott med afrofobiska motiv med 24 procent, mer än någon annan form. Regeringen kommer under våren att återkomma med konkreta åtgärder på hur vi ska kunna förbättra polisens arbete med hatbrott.

Nu i februari presenteras den utredningen av Rikspolisstyrelsen och jag hoppas att den kan leda fram till att fler anmäler och att utredningarna kan förbättras. Hatbrott är emellertid den yttersta effekten av den utbredda afrofobin. Vi behöver också arbeta aktivt med det förebyggande arbetet och inte minst kunskapshöjande insatser.

Följande är några vi jobbar med nu:

- Diskrimineringsombudsmannen ska utveckla och intensifiera arbetet mot främlingsfientlighet och liknande former av intolerans genom insatser under perioden 2014–2017.

- Skolverket har i uppdrag att vidta kunskapshöjande insatser i skolan om främlingsfientlighet och liknande former av intolerans under perioden 2014–2017.

- Regeringen kommer också att se över behovet av och formerna för ett nationellt kunskaps- och resurscentrum mot rasism och andra former av intolerans.

När rapporten om afrofobi presenterades för ett år sedan var det särskilt ett konstaterande som bet sig kvar. Vi lever i samma samhälle, men på olika villkor. I ett fritt samhälle ska alla få utvecklas på samma villkor.

Alice Bah Kuhnke
kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet, Utbildningsdepartementet

Skolan ska genomsyras av kulturen

Publicerad 26 januari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Expressen 26 januari 2015 Sverige ska inte vara ett land där ens framtid bestäms av hur många böcker man hade i bokhyllan hemma eller hur ofta ens föräldrar tog en på teater. Genom estetiska lärprocesser växer barnets naturliga lust för att lära, och ojämlikheten i skolsystemet utjämnas, skriver Gustav Fridolin och Alice Bah Kuhnke.

Alla föds nyfikna. När barn lär sig något för första gången, så är det med stor entusiasm och glädje. För vissa barn fortsätter den där nyfikenheten genom skolgången och upp i vuxenlivet. Andra tycks med åren förlora lusten för lärandet.

Det är allvarligt. För lusten att lära är ingen lyxvara, utan snarare det lim som får kunskapen att fastna.

När barnen fnissande bläddrar igenom Alfons Åberg så reflekterar de inte över att de också får hårdträning i att läsa. Nanna Johanssons serier kan fördjupa diskussioner om jämställdhet eller bristen på den på samma sätt som en lektion om suffragetterna.

Ojämlikheten i svensk skola ökar. Var du kommer från och vilket hem du växer upp i avgör allt mer vilka betyg du får. Men Sverige ska inte vara ett land där ens framtid bestäms av hur många böcker man hade i bokhyllan hemma eller hur ofta ens föräldrar tog en på teater. Vi vet av modern forskning att lust bryter klass. För elevernas resultat är det mer avgörande vilken lust som kan uppbringas för lärandet, än vilken utbildningsnivå eller

socioekonomiska status ens föräldrar har. Genom att använda oss mer av estetiska lärprocesser och låta barnets naturliga lust för att lära växa genom åren och upp i vuxenlivet så kan vi utjämna ojämlikheten i skolsystemet.

Det är därför regeringen vill prioritera investeringar som gör kulturen tillgänglig för fler i skolan. Det handlar om att göra kultur- och musikskolan tillgänglig för fler, om kulturinvesteringar i miljonprogramsområden, om en nationell biblioteksstrategi och att säkerställa tillgång till bra skolbibliotek och om att alla gymnasieelever ska få tillgång till estetiska ämnen.

Vi vill stärka möjligheten till samverkan mellan kulturskolan och skolan.

På så sätt säkerställer vi att våra kultursatsningar når fram till fler skolor, och inte bara de där engagemanget och tillgången på kultur redan är stort.

I den borgerliga budget som Sverigedemokraterna gav sitt stöd nöjde man sig inte bara med att ta bort den satsning på kulturen som regeringen ville göra, man skar också mer i kulturanslaget. Det har lett till att en del av de här investeringarna är fördröjda, men vi kommer göra vårt för att de ska komma på plats så fort det är möjligt. Decemberöverenskommelsen ger möjlighet för regeringen att göra de investeringar vi ser är nödvändiga, och alla investeringar som stärker barns lärande och gör att fler barn kan få en ärlig chans att klara skolan kommer betala tillbaka sig.

I den politiska debatten låter det ibland som att kultur och skapande är något man kan ägna sig åt i skolan om det finns tid och pengar över, när man klarat av det som är viktigt på riktigt. Men då missar man vad kultur gör för oss människor. Och oss som samhälle. De professionella kulturskaparnas verksamheter är i dag inte en liten strösyssla vid kanten av ekonomin, det är en av Sveriges stora exportindustrier som ger jobb och försörjning åt upp emot 100 000 människor.

Och då missar man också hur viktigt det är för alla att kunna finna sätt att uttrycka också det som är lite svårare än att det kan fångas i en uppsats eller en redovisning inför klassen.

Det är det här som ibland brukar kallas för kulturens egenvärde, och en rektor som arbetat med skapande lärprocesser beskrev kanske det värdet bäst: Sedan vi började arbeta med detta har fler elever hittat sätt att uttrycka sig, beskriva det som är jobbigt och det som är bra, sätta ord på sina känslor och den man är. Det har gjort lektionerna lättare, skolmiljön tryggare och

resultaten bättre.

Våra hjärnor är inte uppdelade i scheman utifrån 40-minuterspass. Det vi lär oss på en lektion ger ledtrådar för att förstå också det vi behöver lära på nästa. Musik kan vara det som får oss att lära ett nytt språk. Slöjd kräver matematik. Bildförståelse ger en förklaring till figurerna i geometriboken. Alltmedan matematiken öppnar vägar för förståelse av abstrakta sammanhang, så vi kan se sådant som ännu inte finns men som kan skapas, ofta är det bland algebran och ekvationerna vi blir innovatörer eller förstår hur vi ska se igenom en politikers dimridåer.

Folkbildaren och feministen Ellen Key sa en gång att bildning är det som är kvar när vi glömt vad vi lärt oss. Vi lär oss saker inte bara för att kunna just dem, utan för att lära oss tekniken att lära oss nya saker.

Skolan ska öppna vägar för oss att växa som människor och få dem kunskaper och färdigheter vi behöver med oss i livet. Ska de vägarna stå öppna för alla, har kulturen en naturlig plats i skolan.

Gustav Fridolin,
utbildningsminister (MP)

Alice Bah Kuhnke,
kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

”Så förstärker vi arbetet mot våldsbejakande extremism”

Publicerad 09 januari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Dagens Nyheter 9 januari 2015 Efter attentatet. Att skapa konflikt är extremismens arbetsmetod, såväl i Sverige som i Frankrike. Extra allvarligt är det när våldet riktas mot det fria ordet. Nu intensifierar vi arbetet med kartläggning av hot och förebyggande av våldsbejakande extremism, skriver kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke (MP).

Mycket har redan sagts och skrivits om onsdagens fruktansvärda terrorattentat mot den franska tidskriften Charlie Hebdo. Vissa tycker att fördömanden och manifestationer är meningslösa uppvisningar som inte biter på dem som föraktar demokratin till den grad att man attackerar den.

Att vi tillsammans visar vår avsky och avståndstagande är emellertid ett bevis för demokratins kraft. Att vi tillsammans visar att terror och våld aldrig är en lösning eller väg framåt. Genom att samlas manifesterar vi att vårt samhälle inte har givit vika för terrorn.

Rädslan är både terroristens syfte och metod. Inte bara i dag utan även på lång sikt. Attentatet mot redaktionen i Paris var inte bara tänkt att sprida död här och nu. Attentatsmännen vill också skicka en hotfull signal till all framtida journalistisk verksamhet. Målet är att skapa oro som subtielt smyger sig på journalisterna, pressen och i slutändan det fria ordet.

I vår del av Europa har vi vår beskärda del av angrepp på demokratin. De senaste årens attentat mot moskéer och synagogor i Sverige är ett exempel. Nazisternas attacker mot demonstrationen i Kärrtorp ett annat. Journalister

som hotas av både höger- och vänsterextremister för det de bevakar och rapporterar om är ytterligare ett. Det gemensamma för alla dessa attentat är att försöka skrämman människor till tystnad och avstå demokratiskt engagemang.

Journalister är en grupp som är särskilt utsatta för hot, trakasserier och våld, i vissa fall dödligt. I världen mördades under året som gick 118 journalister enligt Internationella Journalistförbundet. En av dem var den svenska journalisten Nils Horner. Enligt Reportrar utan gränser har också våldet mot journalister blivit mer systematiskt, brutalt och rått än tidigare.

Samtidigt med detta ser vi hur extremismen och polariseringen växer sig starkare inom EU. På många håll, även i Sverige, tar främlingsfientliga partier plats i parlament och andra valda församlingar. I flera länder har dessa partier också kunnat förskjuta den politiska debatten så att det införts allvarliga begränsningar för människors fria rörlighet inom EU och även högre murar mot de som flyr undan krig och terror. I Sverige kan vi emellertid stoltsera med en bred enighet i riksdagen om att den vägen inte är aktuell, något som vi alla ska vara stolta över, oavsett partifärg.

Om vi ska kunna fortsätta att vara ett öppet, tolerant och stolt land behöver vi stärka samhällets säkerhetssystem mot terrorns destruktiva kraft. Lösningen stavas mer och starkare demokrati, både inom Sverige och i EU-samarbetet. Frankrike är inte ensamt i detta, det krävs gemensamma krafttag för att försvara ett fortsatt demokratiskt Europa.

I regeringsförklaringen sade statsminister Stefan Löfven att det är genom många människors engagemang som vi kan hindra att antidemokratiska krafter får fotfäste i vårt land.

Regeringen kommer löpande att lägga fram konkreta förslag på insatser för att vi ska kunna stärka det demokratiska samtalet och motverka att fler hamnar i sammanhang där extremism kan slå rot och växa.

Under det kommande året finns ett antal konkreta insatser från regeringen:

- Brottsförebyggande rådet, BRÅ, har fått i uppdrag att göra en kartläggning och analys av den befintliga kunskapen om hot, våld och trakasserier mot personer med uppdrag eller anställningar av särskild betydelse för det demokratiska samhället. De som omfattas av kartläggningen är personer som är verksamma inom journalistik, förtroendevalda politiker och tjänstemän samt personer som är verksamma inom rättsväsendet, och andra relevanta

myndigheter. Med detta underlag från BRÅ hoppas vi få en tillräcklig bild för att kunna föreslå konkreta motåtgärder på lokal och nationell nivå. Uppdraget redovisas i mars 2015.

- Arbetet mot rekrytering till extremistmiljöer samt stöttning av de krafter som arbetar med att hjälpa människor att lämna dessa sammanhang har hög prioritet. Under 2015 satsas 5 miljoner kronor i insatser till organisationers och kommuners arbete mot våldsbejakande extremism. Detta handlar om att motverka såväl rekrytering som hjälp till de som vill lämna den extrema miljön.

- Ett omfattande förebyggande arbete mot våldsbejakande extremism koordineras av regeringens särskilda samordnare Mona Sahlin. Under 2015 planerar regeringen exempelvis att gå fram med en handlingsplan som rör förebyggande av utländska stridande.

- Regeringen kommer att under året arbeta fram en nationell strategi mot islamofobi. Genom intensifierade kunskapsinsatser stärker vi samhällets gemensamma motståndskraft mot misstro och rädsla.

Den fria pressens roll i demokratin ska inte underskattas eller tas för givet. Med en oberoende och fri press får vi en stark demokrati där makten både granskas och diskuteras. I yttrandefriheten ingår också rätten att publicera samhällssatir över allehanda makthavare, såväl religiösa som politiska.

Det finns inga enkla svar på svåra problem. Därför kan vi inte heller förlita oss på enkla populistiska förslag till lösningar. På samma sätt som fler lås- och larmsystem inte löser samhällets problem med kriminalitet så kan vi inte tro att en repressiv politik som beskär demokratin ska kunna hindra framtida terrordåd.

Ett samhälle med minskade klyftor, fler jobb och ökat deltagande är grunden för att vi på allvar ska kunna mota bort extremism och våld.

Att skapa konflikt är extremismens arbetsmetod. Demokratins svar ska vara att skapa utrymme för en mångfald av röster och åsikter.

Alice Bah Kuhnke, kultur- och demokratiminister (MP)

Debattartikel från Kulturdepartementet

Kulturen är grunden i ett ekologiskt samhälle

Publicerad 05 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Dagens Nyheter Kulturdebatt 5 november 2014

För människan och samhället är kulturen oumbärlig. Med ett oberoende kulturliv följer värden som inte kan överskattas. Som kulturminister är min främsta uppgift att skapa förutsättningar som ger kulturen möjlighet att självständigt utvecklas.

Se på konstarna. Deras uttryck speglar människans väsen och känsloliv. Litteraturen och lyriken ger människans inre liv språklig dräkt, och när orden inte räcker till tar musiken vid. Eller bilden. Eller den sceniska gestaltningen. Konsten stimulerar intellekt och skaparkraft. Visst är det så att mat för dagen och tak över huvudet är en nödvändighet för människans omedelbara trygghet. Men för att människan ska känna mening och delaktighet behöver hon också intellektuell och själslig stimulans. Kulturen skapar just sådana processer. Den utmanar, får oss att ifrågasätta normer och skifta perspektiv. Möjligheten till kulturell bildning och kulturell delaktighet är därför en fråga om välfärd och demokrati.

Ett levande kulturliv tillhör grunden i ett socialt och ekologiskt hållbart samhälle. Kulturen har också alltid haft en framskjuten position i Miljöpartiets politik. Många av kulturlivets organisationer kan vittna om hur Miljöpartiet arbetat för sådant som kulturskaparnas villkor, kultur i skolan, bibliotek, kulturell tillgänglighet, ett levande föreningsliv och ett oberoende medieutbud.

I regeringens budgetproposition finns kultursatsningar omfattande 7,1 miljarder kronor. Det är, jämfört med föregående år, en ökning med över en kvarts miljard kronor. I budgeten rör våra kulturpolitiska prioriteringar kvalitet, tillgänglighet och delaktighet. Det handlar om satsningar på

konstnärlig nyproduktion av hög kvalitet, allas rätt till kultur och möjligheten att ägna sig åt eget skapande. Barn och ungas möjligheter att utöva kultur är särskilt prioriterat. Omsatt i praktisk politik utmynnar detta i satsningar på statliga museer, kulturskolor, miljonprogramsområden, det fria kulturlivet, bibliotek och utbildning. Kulturbudgeten för nästa år innebär ett extra tillskott om 252 miljoner kronor.

Satsningarna på kultur i skolan har sin grund i insikten om det stora värde som finns i att barn och unga får möjlighet att ägna sig åt estetik och skapande. Regeringen satsar på stimulansbidrag till landets kulturskolor, en strategi för ökad nationell kvalitet och likvärdighet samt en utvecklad samverkan mellan kulturskolan och grund- och förskolan.

Regeringen utökar scenkonstallianserna vilket innebär att fler kulturutövare får möjlighet att arbeta under rimliga villkor, satsningar på kultur i miljonprogramsområden skapar delaktighet och mening. Då oppositionspartierna snart lägger sin skuggbudget har de en möjlighet att ansluta sig till regeringens kultursatsningar. Det är något jag välkomnar, men jag ser också fram emot en debatt om politikens innehåll.

Under mina första fyra veckor som minister har jag ägnat mycket tid åt att lyssna på kultursektorns behov och önskemål. Förväntningarna på en nyttillträdd kulturminister är stora, och ska så vara, särskilt mot bakgrund av att viktiga steg mot ett mer självständigt kulturliv under lång tid lyst med sin frånvaro.

Under återstoden av mandatperioden tänker jag, i dialog med kulturlivet, utveckla arbetet med att skapa förutsättningar för kulturell kvalitet, tillgänglighet och delaktighet. Frågan om kulturskaparnas arbetsvillkor kommer även fortsättningsvis att stå i fokus; om den kulturella återväxten ska säkras måste nyskapande konstnärer tillåtas bryta ny mark. Det är viktigt att minnas att den konst vi i dag avnjuter vid våra traditionella kulturinstitutioner en gång startat som initiativ från enskilda konstnärer som hade modet att tänka nytt, inte sällan i konflikt med etablerade normer. Stravinskij och Charlie Parker orsakade skandal, i dag tillhör deras verk kulturhistoriens allra viktigaste skatter.

Men politiken måste skötas med omdöme. Kulturen behöver demokratiseras i meningen att den ska vara tillgänglig för fler. En viktig aspekt av demokratin är dessutom mediepolitiken. Vi har under de senaste åren sett en utveckling där medier arbetar under allt mer pressade förhållanden. Då den mediala mångfalden blir sämre ökar sårbarheten för ensidig påverkan; den

kritiska förmågan och möjligheten till självständig analys minskar.
Medielandskapets utmaningar är en politisk fråga som regeringen har för avsikt att ta itu med.

Regeringens huvudsakliga kulturpolitiska prioritering är att kulturlivet ska få bästa möjliga förutsättningar att utvecklas. Som ansvarig minister kommer jag, med all kraft och engagemang, att ägna min tid, kunskap och energi åt att kulturen äntligen får den uppmärksamhet den förtjänar.

Alice Bah Kuhnke
Kultur- och demokratiminister (MP)